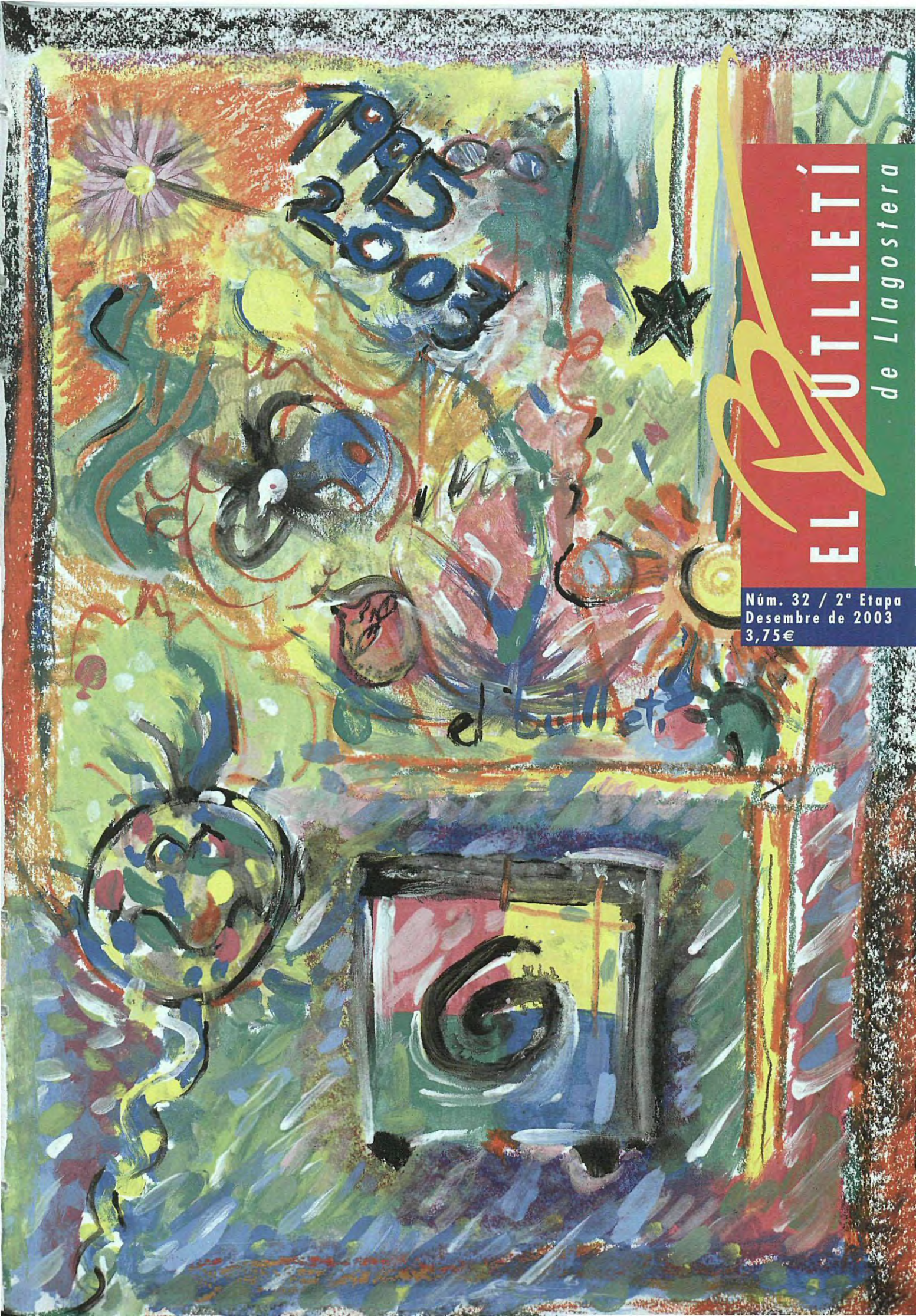

EL UTILLETÍ

de Lagostera

Núm. 32 / 2ª Etapa
Diciembre de 2003
3,75€

NOU CITROËN C2

URBAN SPORTS CAR

0% De matèria grassa.

El nou Citroën C2 és un cotxe ple d'energia. Amb autèntic esperit esportiu. Motors dièsel HDi o gasolina d'última generació de fins a 110 cv i, si ho desitges, caixa de canvis SensoDrive amb comandaments al volant, per estar sempre en bona forma. Un equipament* sorprenent: regulador de velocitat, climatitzador, ajuda a l'aparcament o radiotelèfon amb navegador.

En seguretat tampoc es queda enrere, 6 airbags, ABS i ESP. I espera a veure el seu interior: sorprenentment espaiós i modulable, amb seients del darrere lliscants i independents, porta posterior dividida en dues...

Vine a conèixer el nou Citroën C2 i comprovaràs que amb un cotxe així està prohibitavorrir-se.

Nou Citroën C2 des de 8.200 €**

www.citroen.es

Informació Citroën: 902 44 55 66

CITROËN prefereix TOTAL

CONDICIONS ESPECIALS DE FINANÇAMENT AMB CITROËN *Crédit*

CITROËN

NO T'IMAGINES EL QUE
CITROËN POT FER PER TU

Model fotografiat: C2 1.6 VTR. *Equipament segons versions. **PVP recomanat (inclou IVA, impost de matriculació, transport, oferta de llançament i pla Prever gasolina). Vàlid fins a final de mes per a turismes en estoc a la Península i les Balears als punts de venda que participin en l'operació. Consum mixt (L/100 km) / Emissió CO₂ (g/km): 4,1-6,3 / 108-151

BONES FESTES

TALLER ESTEVE

Agent Oficial Citroën

Col·lectiu de Redacció

Cristina Cáceres, Sílvia Cortés, Cristina Garcia, Lúdia Mallorquí, Montse Mayol, Anna Molas, Dani Moll, Jordi Moll, Jordi Pinsach, Santi Soler, Marc Sureda, Jaume Ventura, Marta Ventura, Pilar Ventura.

Col·laboradors: Olga Avellaneda, Oriol Cortés, Enric Hospital, Ramon Motjé, Roberto Pintre, Arxiu Municipal, Biblioteca Julià Cutillé, Pub l'Enrenou.

Llagostera, Desembre, 2003
"Butlletí de Llagostera" Núm. 32

Portada: "Cul·lectiu de redacció"

Dirigit pel:
Col·lectiu de Redacció.
C/ St. Pere nº5 o Apt. Correus 76
Tel. 972.83.12.10
email: elbutlleti@grn.es
www: <http://www2.grn.es/elbutlleti>

Impressió: Montjor s.l
Tel. 93 4855470. Barcelona
Dipòsit Legal: GI-1733/95

Amb la col·laboració
de la Diputació
de Girona

Membre de l'Associació Catalana
de la Premsa Comarcal

- 4 EDITORIAL
- 5 El nou IES
- 12 Llagosterencs a Nicaragua
- 21 Un Crack. Albert Sàbat Vila
- 27 LA BÚSTIA DEL PAPU
- 32 VIII CONCURS LITERARI SANT JORDI
- 39 LLAGOSTERA A LA PREMSA
- 40 EL PAPU PREGUNTA
- 43 COSES DEL POBLE. Què hi falta i què hi sobra?. Festa del Bolet. Festa d'homenatge a la tercera edat. Jubilats on-line. Debat Costa Brava. Activitats i cursets.
- 49 RETALLS D'HISTÒRIA
- 50 AGENDA DE NADAL
- 52 ENTITATS. Llagostera Ràdio. G-E Bell matí. Societat de Caçadors Sant Hubert. Biblioteca Julià Cutillé.
- 57 ELS CENTRES EDUCATIU
- 60 COSES DEL BUTLLETÍ
- 67 EL CALAMAR
- 68 UNA HISTÒRIA: Violència domèstica
- 70 REGISTRE CIVIL
- 73 EN RECORD DE...
- 75 EL RACÓ DE L'ART
- 77 IOGA
- 79 HORÒSCOP
- 81 LLETRA FERITS
- 85 L'ÚLTIMA NIT A LA FRESCA
- 87 A BOCA DE CANÓ
- 88 DES DE CA L'ÀVIA LOLA
- 91 ÀLBUM DE FOTOS
- 93 CARTA ALS REIS

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions. El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats. L'únic article que expressa l'opinió de tot el Col·lectiu de Redacció és l'Editorial. Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor. Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut dels escrits que excedeixin l'extensió d'un foli escrit a doble espai. Totes les entitats del poble que ho desitgin tenen una pàgina del Butlletí a la seva disposició.

Punts de venda: Llibreria Sureda,
Tabacs Montse Plensa,
Llibreria Mallorquí i
Llibreria Frigola

Llarga vida al Butlletí

En Pin, la Marta Ciurana i en Dani Moll van viure des de dintre l'agonia de la primera etapa del Butlletí. Eren nouvinguts en un grup que ja portava anys editant la revista i que, reunió rere reunió, es plantejava la necessitat de seguir en aquella tasca. Alguns vivien ja fora de Llagostera; les activitats laborals, les responsabilitats familiars i –per què no? – cert cansament van abocar aquell grup a extingir el Butlletí de Llagostera, i els nouvinguts no es van veure en cor d'evitar-ho.

Passats uns cinc anys i amb una colla nova, vam iniciar el que vam anomenar “segona etapa”. L'esperit rebel del primer Butlletí deixava pas a un altre tarannà. Els temps canvien, i el que en la transició era un vehicle per a reflectir les inquietuds d'uns joves que despertaven del franquisme i veien néixer una democràcia encara en bolquers, va esdevenir una publicació potser de caire més descafeïnat, però en la que –a més de pures notícies– també s'intentava reservar un apartat per les opinions.

Aquest col·lectiu de gent –molts no ens coneixíem massa aleshores– ha anat patint modificacions al llarg d'aquests 8 anys, però no deixen de ser curiosos els vincles que hem establert una sèrie de persones a qui han unit l'interès per conèixer coses del poble i asseure's al voltant d'una taula per parlar-ne. Paral·lelament a aprendre com es fa una revista hem adquirit, tots plegats, habilitats i coneixements que ens han servit per aplicar en les nostres tasques diàries. Amb el Butlletí hem après a emprar un ordinador i, posteriorment, eines informàtiques de progressiva complexitat; les reunions ens han anat dotant de capacitat de diàleg i d'autoqüestionar-se, així com de cintura a l'hora de resoldre qüestions delicades i de capacitat per reconèixer errors, que també n'hi ha hagut; hem conegut gent i hem conegut aspectes del nostre poble que ignoràvem. En definitiva, hem crescut amb i gràcies –en part– al Butlletí.

I quan molts membres del col·lectiu estem vorejant la trentena, quan el temps lliure escasseja i es tenen ganes de canviar algunes rutines, apareix novament el cansament.

I heus aquí que tornem a assistir a l'enterrament d'una nova etapa d'un Butlletí. Però aquesta vegada comptem amb el gairebé bíblic anunci d'una resurrecció al tercer mes, gràcies a l'empenta d'un nou col·lectiu de cares completament noves. Aquesta notícia ha estat per a nosaltres un gran motiu d'alegria. El Butlletí de Llagostera no mor, doncs, amb nosaltres!

Al nou col·lectiu, ens agradaria animar-lo a que, sobretot, s'ho passin bé fent el Butlletí que ells vulguin. Ningú té dret a marcar-los un camí ni a dir-los què és el que cal i el què no cal fer. Que gaudeixin de reunions on discuteixin què posar o no a l'editorial i que passin algunes nits en vetlla (les menys possibles) acabant de compaginar-lo i inventant-se pàgines per aconseguir el “dítxós” múltiple de quatre. Que s'indignin quan comprovin la hipersensibilitat de certs personatges del poble i que se sorprenguin quan algun llagosterenc o llagosterenca s'enfadi arran d'algun comentari d'algun article escrit sense la menor mala intenció. I que somriguin per sota el nas quan algú els comenti l'interès que li ha pogut despertar aquell o aquell altre article.

Però que arribi un moment que puguin comprovar com han fet possible omplir un prestatge amb part de la història i dels pensaments dels llagosterencs, d'una època de la qual ells van ser els principals narradors i espectadors.

Cronologia de l'IES

Octubre de 1995. El Delegat territorial d'Ensenyament Albert Vancells fa públic l'avançament del tercer curs del nou sistema educatiu a Llagostera (entre d'altres localitats)

21/2/1996. Reunió del Consell Escolar. Alcalde: Narcís Casas. Ensenyament està d'acord amb l'emplaçament del futur IES en uns terrenys del sector Fonellerons i de les aules prefabricades a Can Gotarra. S'ha acceptat la sol·licitud de l'Ajuntament de destinar una aula per a menjador. Ensenyament ha comunicat verbalment que es preveia la finalització de l'IES per l'any 1997. S'informa també de la decisió inamovible d'Ensenyament que Caldes estigui adscrita a Cassà i no a Llagostera.

Setembre del 1996. Els cursos 1r i 3r d'ESO comencen les classes en unes aules prefabricades a la zona de Can Gotarra. Mancances infraestructurals retarden una setmana l'inici del curs escolar. Com a mesura provisional, els alumnes dinen a un restaurant del poble.

15 de juliol del 1996. Es constitueix l'APA de l'IES, presidida aleshores per Carles Zerbst.

27/2/1997. Ple de l'Ajuntament. Alcaldessa: Pilar Sancho. S'aprova la petició de prestar garantia del projecte d'urbanització del Pla Parcial de Fonellerons, mitjançant hipoteca immobiliària.

Març de 1997. Ensenyament insta l'Ajuntament a canviar els terrenys que s'havia previst per ubicar-hi l'institut. Els arguments es basen en motius d'adequació de localització, entre d'altres.

11/6/1997. Reunió del Consell Escolar Municipal. Alcaldessa: Pilar Sancho. S'acorda pressionar el Departament per què sol·lucioni una sèrie de mancances, entre les quals s'hi compta la construcció del nou edifici quant més aviat possible.

Setembre de 1997. L'inici del nou curs escolar 97-98 ve marcat per manifestacions de professors, pares, alumnes i membres de l'Ajuntament. Els motius de les mobilitzacions són la manca de personal, el servei de menjador i la falta d'espais i de pressupost.

9/9/1997. Reunió del Consell Escolar. Alcaldessa: Pilar Sancho. Ensenyament ha manifestat que la construcció de l'institut es retardarà uns 3 anys per motius principalment econòmics.

23/12/1997. Ple de l'Ajuntament. Alcaldessa: Pilar Sancho. Ensenyament dóna la conformitat a l'emplaçament dels nous terrenys on s'ubicarà l'edifici de l'IES, situats al sector de Ganix.

2/4/1998. Reunió del Consell Escolar. Alcaldessa: Pilar Sancho. Els promotors es comprometen a presentar el Pla Parcial en el termini d'un mes, a fer les cessions anticipades com a condició per fer el canvi de sistema de cooperació a compensació i a urbanitzar des de l'Avinguda del Gironès fins el futur IES quan el Departament d'Ensenyament ho requereixi.

També informa que, a efecte d'agilitar el procés, l'Ajuntament va promoure el canvi de sistema a cooperació. Donat que els promotors van presentar al·legacions, es va acceptar que es continués amb el sistema de compensació, que requereix un mínim del 63% dels terrenys en mans dels promotors.

Les aules prefabricades que es van instal·lar a Can Gotarra

30/9/1998. Ple de l'Ajuntament. Alcaldessa: Pilar Sancho. S'aprova per unanimitat la cessió gratuïta de terrenys a Ensenyament per a la construcció de l'IES. És una peça de terreny edificable de 8339,60 m² situada al sector Ganix. Aquesta cessió té caràcter de compliment avançat i a compte de les obligacions urbanístiques derivades de l'execució del Pla Parcial del sector, actualment en tràmit, però es considera convenient oferir ara els terrenys al Departament d'Ensenyament per avançar, en la mesura del possible, l'inici dels tràmits.

30/12/1998. Ple de l'Ajuntament. Alcaldessa: Pilar Sancho. S'aprova de forma provisional el projecte de modificació puntual de les normes subsidiàries de planejament relativa a les connexions viàries del sòl urbà amb el sector Ganix.

28/1/1999. Reunió del Consell Escolar. Alcaldessa: Pilar Sancho. Al Mapa Escolar de Catalunya, l'IES de Llagostera està en prioritat 2 i amb una dotació d'uns 600 milions de ptes. Es dona suport a la Petició del Consell Escolar i de l'APA de l'IES adreçada al Director General de Centres Docents, exposant la necessitat de la ràpida construcció de l'edifici de l'IES, així com demanar-li la previsió de construcció del mateix.

3/3/1999. Ple de l'Ajuntament. Alcalde: Pilar Sancho. Aprovació inicial dels estatuts i bases d'actuació de la Junta de Compensació del Pla Parcial del Sector Ganix.

19/5/1999. Ple de l'Ajuntament. Alcalde: Pilar Sancho. En la sessió del 19/4/1999 Ensenyament ha aprovat l'encàrrec

d'execució del projecte de nova construcció de l'IES de Llagostera, entre altres.

El curs 99-00 ja funcionen tots els nivells educatius d'ESO i batxillerat. La plantilla és de 35 professors. Comença a treballar un nou equip directiu.

30/12/1999. Ple de l'Ajuntament. Alcalde: Lluís Postigo. S'aprova la cessió gratuïta a la Generalitat de la finca destinada a la construcció de l'IES ^(*)

25/10/2000. Ple de l'Ajuntament. Alcalde: Lluís Postigo. Ha tingut lloc una primera reunió amb els propietaris de terrenys del sector per tal de tirar endavant el projecte de compensació i el d'urbanització.

29/11/2000. Ple de l'Ajuntament. Alcalde: Lluís Postigo. S'aprova per unanimitat una moció de l'Ajuntament relativa als pressupostos de la Generalitat pel 2001, ja que no inclouen cap partida per la construcció de l'IES.

27/12/2000. Ple de l'Ajuntament. Alcalde: Lluís Postigo. La comissió d'Urbanisme de Girona acorda la inscripció al Registre d'Entitats Urbanístiques col·laboradores de la Junta de Compensació del Pla Parcial del Sector Ganix.

El director general de Centres Docents ha advertit que la cessió dels terrenys haurà de contemplar també els serveis d'energia elèctrica, clavegueram, subministrament d'aigua, etc. (6/10/2000). Per això s'adquireix el compromís de dotar-lo dels serveis urbanístics necessaris, així com eliminar impediments

que puguin obstaculitzar la normal realització de les obres i construir, en cas que fos necessari, els guals de les voreres de les entrades al recinte, amb supressió de barreres arquitectòniques.

28/02/2001. Ple de l'Ajuntament. Alcalde: Lluís Postigo. La construcció de l'IES depèn de la marxa de la urbanització dels terrenys del sector de Ganix. S'anuncia una reunió per l'11/5 amb els veïns i una altra reunió formal pel proper 24 per tal d'aprovar el projecte de compensació. després, l'Ajuntament l'haurà d'aprovar i aleshores el projecte ja podrà tirar endavant

30/5/2001. Ple de l'Ajuntament. Alcalde: Lluís Postigo. La Junta de Compensació ha aprovat el projecte del Pla Parcial del sector Ganix. L'endemà es farà una reunió entre els tècnics de l'Ajuntament i els de la Junta.

5/9/2001. Ple de l'Ajuntament. Alcalde: Lluís Postigo. Aprovació inicial del projecte d'urbanització del sector Ganix.

28/11/2001. Ple de l'Ajuntament. Alcalde: Lluís Postigo. El projecte de pressupostos de la Generalitat pel 2002 inclou la partida de 351.743.559 ptes. per la construcció de l'IES de Llagostera.

19/12/2001. Ple de l'Ajuntament. Alcalde: Lluís Postigo. Atorgament de la llicència d'obres a Ensenyament per a la construcció de l'IES. Ja s'ha fet la tramitació administrativa. Aprovació definitiva dels projectes d'urbanització i compensació del sector Ganix.

27/2/2002 . Ple de l'Ajuntament. Alcalde: Lluís Postigo. Es notifica l'anul·lació de l'ICIO girada a Ensenyament per les obres de construcció de l'IES. S'informa també que s'han començat les obres del sector Ganix. També que el projecte executiu ja està elaborat i que el Departament d'Ensenyament ja està en condicions de licitar les obres.

26/6/2002. Ple de l'Ajuntament. Alcalde: Lluís Postigo. L'Ajuntament s'ha fet càrrec de portar la llum i l'aigua a peu de parcel·la. Al sector Ganix s'hi està fent el moviment de terres i s'està donant una empenta a la urbanització

30/10/2002. Ple de l'Ajuntament. Alcalde: Lluís Postigo. Es dona compte de l'escrit que ha tramès Ensenyament en resposta a un acord de ple sol·licitant una instal·lació solar tèrmica i una de fotovoltaica a l'IES. La instal·lació solar tèrmica ja està prevista al projecte i, pel que fa a la fotovoltaica, se signaran convenis amb els ajuntaments.

A dalt, els professors interins manifestant-se davant del President Pujol el dia 18 d'octubre. A baix, el President de la Generalitat Jordi Pujol, l'Alcalde de Llagostera Lluís Postigo i la directora de l'IES Llagostera Marta Carlos, visitant les instal·lacions de l'institut.

26/2/2003. Ple de l'Ajuntament. Alcalde: Lluís Postigo. L'empresa constructora assegura que s'acompliran els terminis. La Delegada d'Ensenyament també ha assegurat que el curs vinent entrarà en funcionament.

18/10/2003. Inauguració de l'IES per part de l'aleshores President de la Generalitat Jordi Pujol.

15 de setembre de 2003. S'inicia el curs escolar 2003-2004 al nou edifici de l'IES de Llagostera.

IES
Llagostera

Marta Carlos i Vidal

Directora de l'IES Llagostera

Marta Carlos Vidal ja formava part de l'equip de professors que l'any 1996 va obrir les portes de les aules prefabricades de Can Gotarra i va tirar endavant l'Institut d'Ensenyament Secundari a Llagostera. Després del primer curs de professora i els dos següents de coordinadora pedagògica formant part de l'equip directiu, va iniciar la seva tasca com a directora de l'IES Llagostera. Aquest serà el seu cinquè curs com a directora. El curs 2003-2004. El curs de l'institut nou.

Començar el curs a un institut de nova construcció deu haver portat molts canvis.

Després de set anys a les aules prefabricades, el canvi principal és l'habitabilitat del nou edifici: l'espai, l'amplitud, la comoditat. Per exemple, ara que comença a fer fred disposem d'una cosa tan bàsica com és una calefacció adequada. Ha canviat la manera d'ocupar l'espai i les facilitats que et porta estar en espais grans. No hem canviat d'organització pedagògica. No s'estudia més o menys per estar en un institut nou, ja m'agradaria...

Però s'ofereixen més serveis...

Evidentment. Tota l'àrea científica i tecnològica ha guanyat molt amb el nou espai. Als mòduls prefabricats teníem un mini laboratori i aquí en tenim tres de molt grans. Allà teníem una aula de tecnologia i una aula taller que ens havíem organitzat nosaltres i aquí tenim dos aules taller com Déu mana.

A l'aula de plàstica hi ha taules preparades per fer dibuix, podem tenir dues aules d'audiovisuals, podem habilitar dues aules d'informàtica i allà només en podíem habilitar bé una. També tenim més material en general, i això fa que es pugui treballar millor. També és una avantatge disposar del gimnàs al mateix centre, i a més un gimnàs gran i bonic com el que tenim.

El canvi ha portat moltes coses bones, però segur que també alguna cosa negativa...

Ens van donar les claus el 15 d'agost i a partir d'aquell dia es va haver de fer tot. S'ha hagut de treballar contrarellotge i amb presses amb l'objectiu de començar amb normalitat. Penso que ho hem aconseguit però hi hem hagut de posar tots el coll.

En el moment d'iniciar el curs i fins ben entrat el mes de novembre encara s'han anat arranjant coses que no impediien el funcionament de les classes però que s'havien d'anar fent. La constructora ha anat complint i tot el que teníem a la llista de mancances al setembre s'ha anat solucionant. Ja tenim els arbres i la jardineria, el teatre del gimnàs... Sembla ser que estem arribant al final i a la cessió oficial amb la qual es donen per acabades les obres.

D'altra banda també ha estat un inconvenient el fet d'estar en una urbanització que no està acabada. Això ens

ha portat un sèrie de problemes. Fins fa poc no hem aconseguit un mínim de serveis públics com ara contenidors per les deixalles, servei d'escombraries... però encara faltaria posar papereres a la vorera del carrer, pintar el pàrquing de motos, posar un pàrquing de bicis...

Ara que ja hi esteu treballant, hi ha alguna cosa de l'edifici que haguéssiu fet diferent?

A mi m'agrada com està i m'ha agradat sempre. Hi ha gent que pot opinar que potser s'haurien de pintar més parets o altres cosetes que són més d'opinió o de gust i no tant d'estructura. Hi ha molta llum perquè té molts passadissos amb vidre i això el fa acollidor. Si haguéssim de canviar alguna cosa potser afegiríem uns lavabos al pati i fariem la biblioteca més accessible des del pati, però en general l'edifici està ben distribuït. Aquest centre és molt

gran comparat amb d'altres on tot i ser de nova construcció estan més estrets, i això és molt important.

Es té previst que amb el nou institut vinguin més alumnes?

En principi no. A aquest institut només hi vénen alumnes de Llagostera i a partir d'aquí hi haurà més o menys alumnes en funció dels alumnes que hi ha ara a les Escoles de Primària. Però a menys que hi hagués una modificació del mapa escolar, sembla que en els propers anys continuarem com fins ara.

El dia 18 d'octubre va venir el President Jordi Pujol a inaugurar l'institut. Hi ha alguna anècdota curiosa d'aquell dia?

No, va ser un acte purament protocol·lari. El President va anar fent les típiques preguntes sobre el centre, el nombre d'alumnes, la distribució dels espais... i el senyor Alcalde i jo anàvem contestant. Ah, i va preguntar on era la Pineda Fosca!

Què sent la directora que inaugura un institut nou?

En el fons, la satisfacció personal que tota la feina que s'ha fet té la recompensa del nou espai i que s'ha assolit l'objectiu de funcionar bé.

Els alumnes opinen

Nom i Cognoms: Jordi Clara Corominola.

Edat: 18

Curs: 2n de batxillerat

Què et sembla el nom que té l'Institut? El canviaries?

Quin nom li posaries ?

És un nom típic i penso que sí, que el podrien canviar per un nom més carismàtic. Ho podrien fer a través d'un concurs, es podria dir IES GANIX.

Penses que a les aules els hi falta pintura? Com voldries que fos la decoració interior de l'Institut?

La primera impressió és bastant trista, però crec que no cal decorar-lo. S'ha d'estalviar.

Quin és el canvi més important que has notat al entrar al nou institut del de les barraques?

La temperatura interior de l'edifici (no fa fred!!!). El terra relisca molt, hi ha moltes escales, falta un servei de bar professional.

El pati era millor el de l'Institut provisional, o aquest?

M'agradava més el del provisional perquè hi havia cistelles de bàsquet, al nou encara no les han posat.

Què hi falta i que hi sobra?

Hi falten papereres a l'entrada i una màquina de begudes.

Nom i Cognoms: Anna Plà Comas

Edat: 18

Curs: 2n batxillerat

Què et sembla el nom que té l'Institut? El canviaries?

Quin nom li posaries?

Correcte, no ???

Penses que a les aules els hi falta pintura? Com voldries que fos la decoració interior de l'Institut?

Sí, més modern i amb més colors.

Quin és el canvi més important que has notat al entrar al nou institut del de les barraques?

Hi ha calefacció, hi ha més escales, en definitiva, és un lloc com cal.

El pati: era millor el de l'Institut provisional, o aquest?

Aquest és més petit, però està més ben construït.

Què hi falta i què hi sobra?

Hi falta un bar decent.

Hi sobren corredors grisos i goteres.

Nom i Cognoms: Josep Castelló Ribes

Edat: 17

Curs: 2n Batxillerat

Què et sembla el nom que té l'Institut? El canviaries? quin nom li posaries?

No m'agrada, podria ser més original. No ho sé... Jo crec que s'hauria de fer un concurs per triar el nom més original. Per exemple: IES GANIX CENTER.

Penses que a les aules els hi falta pintura? Com voldries que fos la decoració interior de l'Institut?

Sí, són molt tètriques, sembla una presó. M'agradaria de diferents colors... Un ambient més estudiantil.

Quin és el canvi més important que has notat al entrar al nou institut del de les barraques?

No hi fa fred, ja que les noves instal·lacions són més bones. Abans sempre que plovia hi havia goteres.

El pati era millor el de l'Institut provisional, o aquest?

No ho sé, tampoc hi vaig mai perquè durant l'hora del pati podem sortir al carrer. Tot i això penso que està força bé.

Què hi falta i que hi sobra?

Hi falten cistelles de bàsquet, un bon bar o màquines de begudes i menjar i decoració a les parets.

Hi sobra gent que fa un mal ús de les instal·lacions i gent que hi entra el cap de setmana.

Nom i Cognoms: Anna Ramírez

Edat: 18 anys

Curs: 2n Batxillerat

Què et sembla el nom que té l'Institut? El canviaries?

Quin nom li posaries?

Penso que és molt simple, sí que el canviaria, faria un concurs popular.

Penses que a les aules els hi falta pintura? Com voldries que fos la decoració interior de l'Institut?

Sí, m'agradaria una decoració blava.

Quin és el canvi més important que has notat al entrar al nou institut del de les barraques?

Que ja no passem fred.

El pati era millor el de l'Institut provisional, o aquest?

Jo trobo que és millor aquest pati.

Què hi falta i que hi sobra?

Hi falta un bar.

Hi sobren goteres.

Nom i Cognoms: Adrià Guinó

Edat: 16 anys

Curs: 1r Batxillerat

Què et sembla el nom que té l'Institut? El canviaries?

Quin nom li posaries?

És poc original i el canviaria, però no sé el nom que li posaria.

Penses que a les aules els hi falta pintura? Com voldries que fos la decoració interior de l'Institut?

Sí, no ho sé, millor que ara.

Quin és el canvi més important que has notat al entrar al nou institut del de les barraques?

La calefacció i tenir gimnàs dins l'Institut.

El pati era millor el de l'Institut provisional, o aquest?

Aquest és millor.

Què hi falta i que hi sobra?

Hi falta un a cafeteria i aire condicionat.

Hi sobren goteres.

Nom i Cognoms: Núria Brugulat Cuixart.

Edat: 18 anys

Curs: 2n Batxillerat.

Què et sembla el nom que té l'Institut? El canviaries?

Quin nom li posaries?

És "cutre", molt poc original, com molts altres Instituts. Sí que el canviaria, però no sé per quin nom.

Penses que a les aules els hi falta pintura? Com voldries que fos la decoració interior de l'Institut?

I tant, d'aquesta manera és molt trist fer classes.

Jo pintaria cada classe d'un color, per exemple una de color vermell, l'altra de color verd i una altra de color groc.

Quin és el canvi més important que has notat al entrar al nou institut del de les barraques?

Aquí no hi fa tant de fred i no hi ha goteres.

El pati era millor el de l'Institut provisional, o aquest?

En aquest no hi he anat mai, perquè a l'hora del pati ens deixen sortir al carrer.

Què hi falta i que hi sobra?

Hi falta color i un bar.

Hi sobren alguns professors.

Nom i Cognoms: Berta Pérez Roca.

Edat: 16 anys

Curs: 1r Batxillerat.

Què et sembla el nom que té l'Institut? El canviaries?

Quin nom li posaries?

És poc original, sí el canviaria. Ai!!! No ho sé pas.

Penses que a les aules els hi falta pintura? Com voldries que fos la decoració interior de l'Institut?

Sí!!!

Voldria una decoració més creativa, original, amb més "colorido", colors!!!

I per Nadal, decoració nadalenca i... Pimpam....

Quin és el canvi més important que has notat al entrar al nou institut del de les barraques?

Que no hi fa fred, el gimnàs i que el pati és més petit.

El pati era millor el de l'Institut provisional, o aquest?

Era millor el de l'Institut provisional.

Què hi falta i que hi sobra?

Hi falta un bar i aire condicionat.

Hi sobren goteres.

Nom i Cognoms: Eduard Comas Blanch

Edat: 17 anys

Curs: 2º Batxillerat.

Què et sembla el nom que té l'Institut ? El canviaries ? quin nom li posaries?

Bé, però canviar-lo pel d'una persona important del nostre poble o país no estaria malament.

Penses que a les aules els hi falta pintura? Com voldries que fos la decoració interior de l'Institut?

Sí, una mica de "colorido" no aniria malament. Ben original i que donés un toc de modernitat.

Quin és el canvi més important que has notat al entrar al nou institut de les barraques?

Que no passem fred i que , per fi, tenim la sensació d'estar estudiant "com Déu mana".

El pati era millor el de l'Institut provisional, o aquest?

No ho sé perquè no hi he anat mai encara.

Vaig a la biblioteca o a fer un vol a fora de l'institut.

Què hi falta i que hi sobra??

Hi falta alegria a les parets, un bar, una mica més de vida (tot i que suposo que tot arribarà poc a poc), activitats extraescolars i lliguetes esportives a les hores de pati (com fèiem abans).

Nom i Cognoms: Anna Valentí.

Edat: 18 anys

Curs: 2º Batxillerat

Què et sembla el nom que té l'Institut ? El canviaries ? quin nom li posaries?

Bé, no el canviaria.

Penses que a les aules els hi falta pintura? Com voldries que fos la decoració interior de l'Institut?

Sí, m'agradaria que com a mínim les aules estiguessin pintades amb colors vius.

Quin és el canvi més important que has notat al entrar al nou institut de les barraques?

Que estem en un lloc com Déu mana.

El pati era millor el de l'Institut provisional, o aquest?

Peso que aquest està molt més bé.

Què hi falta i que hi sobra??

Hi falta: un bar, més arbres, més papereres a l'exterior del centre i millores en les infraestructures.

**Sílvia Cortés Rodés
Dani Moll Casamitjana
Jordi Pinsach Estanyol**

Can Panedes

Des de 1966 Cuina
Casolana

Us desitja un bon Nadal !

Carretera de Sant Feliu a Girona,
C-65 km. 12
Te. 972 83 03 56

Nicaragua, Nicaragüita

1a brigada de llagosterencs a San Nicolás de Oriente, Nicaragua

La Brigada

El passat mes de setembre vam sortir cap a San Nicolás de Oriente, Nicaragua, un grup de 6 llagosterencs (de naixement o d'adopció). La nostra estada va ser de 20 dies, uns vint dies molt intensos i difícils d'oblidar. Cadascun de nosaltres va viure amb una família podent viure així la realitat del poble de San Nicolás, un poble humil però amb moltes ganes de tirar endavant i, malgrat les seves dificultats, d'intentar viure amb dignitat.

Per què Nicaragua i per què San Nicolás?

Nicaragua és un dels països més pobres d'Amèrica concretament la zona Nord, formada pels departaments d'Estelí, Madriz i Nueva Segovia, és una de les més problemàtiques. D'una banda, és on es va crear la guerrilla sandinista per lluitar contra el dictador Somoza durant els anys 70, d'altra, és on va operar la Contra als anys 80, exèrcit subvencionat pels Estats Units per desgastar el govern sandinista, escollit democràticament. A més a més, durant els anys 90 tota la zona es va veure afectada per l'huracà Mitch i per la llarga sequera que el va seguir.

Per tots aquests fets, Nicaragua és un país on l'ajuda internacional hi és molt present i important. L'ajuda en forma d'agermanaments és una de les fórmules més arrelades i Catalunya hi contribueix amb un bon nombre de pobles agermanats. El contacte de Llagostera amb Nicaragua va començar arran de les expedicions d'alguns llagosterencs com a observadors internacionals a les eleccions municipals del 2000 i a les nacionals al 2001. El municipi on es van desplaçar els representants llagosterencs va ser San Nicolás de Oriente.

FOTO DE LA BRIGADA. D'esquerra a dreta: Mon Pons, Cristina Cáceres, Carles Postigo, Jordi Fa. A baix: Maria Rosa Rovira, Noelia Delgado.

San Nicolás de Oriente es troba a uns 150 km de Managua, a 22 d'Estelí i aproximadament a 80 km de León. Aquest municipi, un dels més pobres de Nicaragua, té uns 12.000 habitants, dedicats majoritàriament a l'agricultura i a la ramaderia, dels quals, només 1.500 viuen a la zona urbana. La resta, viuen repartits en diferents comunitats rurals, algunes a més de 3 hores on només s'hi pot arribar a cavall.

San Nicolás de Oriente dins del departament d'Estelí, Nicaragua.

Nucli urbà de San Nicolás

Tant l'huracà Mitch com la llarga sequera van afectar tots els cultius i als petits productors. Això, sumat a la manca de finançament de les institucions financeres i d'inversions de l'Estat (Partit Liberal) ha portat a la població a una situació crítica accentuant-se encara més la greu crisi econòmica. Malgrat això, la població intenta amb els seus pobres recursos sembrar els "frijoles", blat de moro i mill, productes bàsics de la seva alimentació i economia, o emigrar a d'altres països, com Costa Rica, per trobar una nova oportunitat i millorar la seva qualitat de vida.

Però els habitants de San Nicolás no estan completament sols, ja que des de fa alguns anys funciona "la Asociación Campesina Juan XXIII" amb Doña María Santana Rocha com a presidenta de l'associació. D'aquesta associació surten molts projectes destinats a millorar la qualitat de vida

dels habitants ja que l'actual alcaldia del poble (Partit Liberal) no assumeix aquesta responsabilitat. El que falta a aquesta associació és finançament per dur a terme aquests projectes.

Els projectes de cooperació a San Nicolás

La col·laboració amb San Nicolás es realitza a través de l'associació Juan XXII ja que l'alcaldia no oferia les garanties necessàries perquè els projectes es materialitzessin.

Actualment hi ha en funcionament el *Projecte de beques alimentàries*, projecte adreçat a aquells nois i noies que viuen a les comunitats i han de recórrer dues o tres hores a peu cada dia per arribar a l'escola i després fer el camí de tornada. El que es trobaven és que molts nois i noies de les comunitats que ja havien d'anar a l'institut, no hi anaven perquè les

famílies no els podien pagar el dinar i els nens no aguantaven tot el dia sense menjar i després tornar a casa. Al local que l'associació té al centre de San Nicolás, s'hi va habilitar un menjador escolar i ja només per poder fer un àpat al dia, els nens i nenes de les comunitats baixaven a l'escola. El menjar es prepara amb els diners de les beques i els nens o nenes becats són escollits segons els recursos econòmics de les famílies, de la distància de la comunitat al centre i segons l'interès que l'alumne tingui a estudiar. Actualment hi ha 70 nois i noies becats.

Una de les funcions de la brigada ha estat anar a veure el funcionament d'aquest "menjador escolar".

Un dels principals problemes de les escoles de San Nicolás és la falta de material escolar i de llibres de text. Són les pròpies mestres les que donen la lliçó i els alumnes s'ho apunten tot

"Escuelita" d'una de les comunitats on els nens estan agrupats tots a la mateixa aula i amb un sol mestre/a segons el nivell.

Escola de primària de San Nicolás "Flor de Sacuanjoche", recentment estrenada.

Una de les aules de l'institut.

Alumnes becats dinant al menjador escolar de l'associació Juan XXIII.

en un full o llibreta si en tenen. A més a més, els grups d'alumnes són molt nombrosos i en una mateixa aula poden haver-hi diferents graus. Les mestres cobren uns salaris mínims de 60 euros/mes que amb prou feines els arriba per pagar-se els desplaçaments al municipi (moltes són de fora) i el menjar a l'escola.

On també és preocupant la falta de recursos és al centre de salut. Els professionals estan molt ben organitzats però es troben molt limitats per no tenir prou material ni medicaments.

Una altra de les funcions de la brigada era portar medicaments cedits per la Fundació Trueta.

També, s'han portat llibres cedits per la biblioteca de Llagostera i per particulars, que es complementaran amb llibres que es compraran a Managua amb els beneficis de la festa del Solstici (organitzada per Llagostera Solidària i per membres de la Colla Gegantera). Tots aquests llibres serviran per equipar una biblioteca a San Nicolás perquè els nens i nenes hi puguin anar a fer els deures o treballs i hi hagi els llibres necessaris que a casa seva no poden tenir.

Un altre dels projectes en què la brigada ha col·laborat és en la planificació d'un projecte integral d'abastament d'aigua potable. La manca d'aigua potable és un altre dels grans problemes de San Nicolás. Utilitzen aigua d'una riera tant per cuinar, beure o rentar-se. Segons el Ministeri de Sanitat d'allà, aquesta aigua no és potable, però no es fa res per arreglar-ho. Les dutxes són bidons d'aigua fora de les cases i els lavabos són "letrinas" també a uns metres de les cases. Algunes comunitats tenen pous però l'aigua que en surt tampoc és potable.

El "lavabo".

"Fogons" d'una de les cases de San Nicolás, fets de fang i cuinant amb llenya.

La "dutxa"

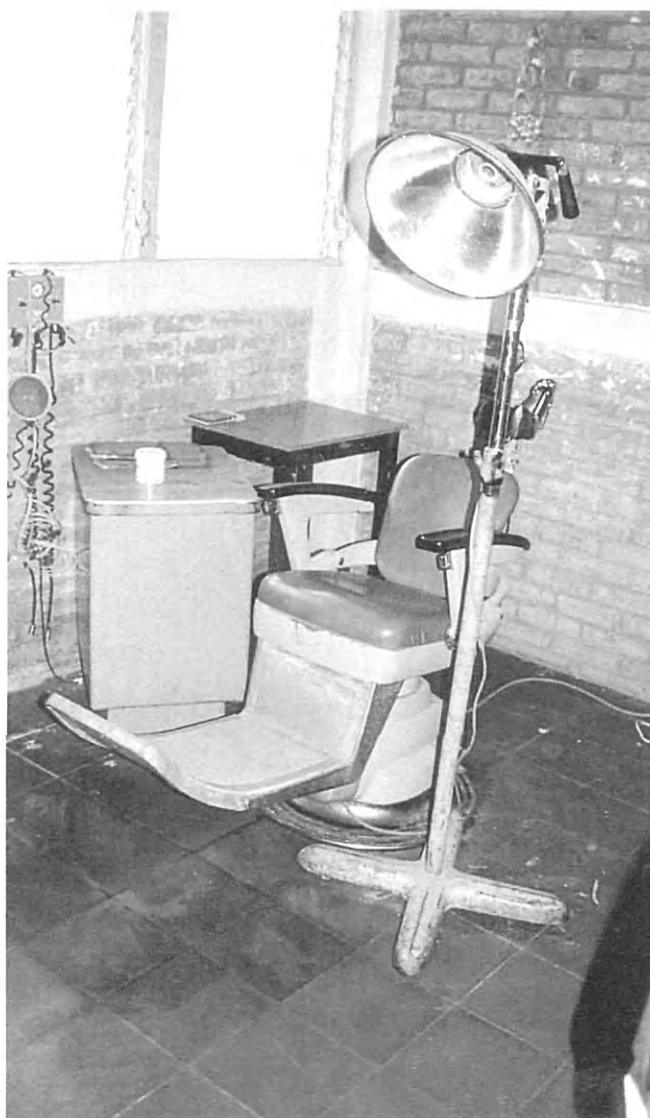

A dalt, un dels pous d'una comunitat de San Nicolás. Serveix tant per netejar el menjar com per rentar la roba.

A la dreta, Don Alejandro, el "tremendo", membre de l'associació, anant a buscar aigua a San Nicolás.

A sota, Maria Santana, presidenta de l'associació Juan XXII i Ismael, membre també de l'associació, a la comunitat de "Los Bordos", on gràcies a un projecte suec tenen un sistema d'abastament d'aigua.

Cadira del dentista al Centre de Salut de San Nicolás.

Una altra imatge del Centre de Salut

A dalt; la situació política del país, lluita entre el Frente Sandinista de Liberación Nacional i el Partido Liberal, queda manifestada a tots els carrers de San Nicolás i de Nicaragua en general.

A l'esquerra; frijoles, arròs i tortita amb un got de fresco: tant eren per esmorzar, com per dinar com per sopar si és que es feien els tres àpats.

El treball al camp és al que és dediquen la majoria d'habitants de San Nicolás.

La "pulperia", un dels comerços de San Nicolás.

Grup de dansa folklòrica de San Nicolás.

Acte d'entrega dels obsequis a les famílies que ens van acollir en agraïment a la seva hospitalitat.

Dia del comiat de la brigada i les "famílies adoptives"

CONFECCIONS

J. CAPDEVILA

c/ Comte Guifré, 6
Tel. (972) 83 00 88
17240 LLAGOSTERA

ROTNIC
RETOLACIÓ

Mas Serinyà s/n
17457 CAMPLLONG
(Girona)

(972 464 064)**L'ESTIL***moda***Bones Festes !**

Plaça Catalunya, 16
Telèfon 83 09 08 LLAGOSTERA

PAUHER SCHOOL
Idiomes

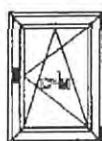
Angel Guimerà, 7 bis
Tels. 80 51 63 - 32 12 24

17240 LLAGOSTERA

Carns i elaboració
d'**Embotits** i preparats
Casolans

CODINA

Plaça Catalunya, 13 - Tel. 83 01 91

Llagostera

TECHNAL
RED D'INSTAL·LADORS

*Serralleria***CASTELLÓ - MARTÍ, S.L.**

CARPINTERIA METÀL·LICA EN FERRO I ALUMINI
I ALUMINI AMB RUPTURA DE PONT TÈRMIC

C/Ponent, 1-2 (Sector CAVISA)
17240 Llagostera (Girona)

Tapisseria
i Tendals
Sanchez

☎ 972
83 03 87

Confecció i col·locació de tot tipus de tendals
Pressupostos sense compromís
C/ Barcelona, 16 17240 Llagostera (Gi)

Venda i reparació de
MOTOS - BICICLETES
i **ACCESSORIS**

motos
jorna - 7

Jordi Rusiñol

Passeig Romeu, 13
Tel. 83 08 12
LLAGOSTERA

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General de l'Esport

Federació Catalana
de Basquetbol

CATEGORIA: CAMF. MINI MASCULI NIVELL: *		JUGADOR
Cognoms i nom: SÀBAT VILA, ALBERT		
DNI i Llicència: 99944263	Data naixement: 23.08.85	
Equip: C.B. LLAGOSTERA		
Club: C.B. LLAGOSTERA		
Població: LLAGOSTERA	Quota FCB	
Valida per la temporada: 93-94	Tramitada el: 10.10.93	El Secretari de la FCB
La Fotografiada ha d'anar segellada per la FCB		

• El base Albert Sàbat va destacar com a jugador, en el darrer partit a casa de l'Adepaf, amb un excel·lent 6 de 6 en triples

El CB Girona i el base Albert Sàbat arriben a un principi d'acord per quatre temporades

Ha jugat vinculat amb l'Adepaf i ja ha debutat a l'ACB

EL BASE, DE SETZE ANYS, ES SALTARÀ EL DARRER ANY DE LA CATEGORIA JÚNIOR

CB Girona i Adepaf acorden que Albert Sàbat jugui a l'EBA

... i obté la permanència amb una victòria contra el Grupotel

Albert Sàbat va ser un dels més destacats del partit

Albert Sàbat es proclama campió d'Espanya cadet de bàsquet amb Catalunya

EL BASE, DE 17 ANYS I 8 MESOS, ES UNA CLARA APOSTA DE FUTUR DEL PLANTER GIRONÍ

Sàbat és el jugador que ha debutat més jove al CB Girona

Albert Sàbat i Vero Rios són proclamats els millors jugadors sèniors de Girona

UN CRACK, ALBERT SÀBAT VILA

Albert Sàbat

Jugador de bàsquet de l'ACB

El 9

Nom: Albert

Cognoms: Sàbat Vilà

Data de naixement: 23/08/85

Alçada: 1,79 mts

Pes: 66

Posició de pista: base

Trajectòria esportiva:

1993-1995: Categoria premini, Club Bàsquet Llagostera (CBLL).

1995-1997: Categoria mini, CBLL.

1997-2002: CB Sant Josep.

2002-2003: Adepar Figueres (Lliga EBA) i CASADEMONT GIRONA (CB Girona)

2003-2004: Adepar Figueres (Lliga EBA) i CASADEMONT GIRONA

Títols: Campió estatal amb la selecció catalana, categoria cadet.

Campió provincial, categoria cadet B

Un diumenge qualsevol del mes de novembre, he quedat amb l'Albert a les 11 del matí en un prestigiós cafè-bar de Llagostera, a l'entrevista ens acompanyarà en Robert Ventura, que en farà el seguiment tècnic. Personalment no recordo haver vist mai l'Albert, l'única referència que en tinc és pels mitjans de comunicació i per la web del Casademont. Pel que he pogut esbrinar, l'Albert és jugador del Casademont Girona tot i que per conveni, entre l'equip gironí i el figuerenc, també té fitxa amb l'ADEPAF Figueres, equip de la lliga EBA (categoria inferior de l'ACB). Tres minuts després de l'hora concertada, l'Albert entra al bar. Ens presentem, li dono quatre pautes del que serà l'entrevista i parlem distesament mentre esperem l'*staff tècnic* (en Robert).

A primer cop d'ull el que destacaria de l'Albert és la normalitat. Normal físicament, d'una alçada i corpulència mitjana d'un noi de 18 anys i normal en el vestir, no se li denota cap tendència urbana, difícil en les modes actuals. A les 11h. i 10 minuts, ens traslladem en una zona més íntima del bar per començar l'entrevista.

"Del Cola-caó al Casademont"

Has après, t'han ensenyat o has nascut sabent jugar a bàsquet?

Tots els factors han estat molt importants per mi. Jo n'he après pel meu compte i sense els entrenadors tampoc no hagués fet res. També suposo que tinc alguna qualitat innata que em dona la capacitat per a jugar bé a bàsquet.

Quan i quins van ser els teus inicis en el món del bàsquet? Com es

va produir el salt a categories superiors? Quina és la teva trajectòria un cop deixes de jugar a les files del CBLL (Club Bàsquet Llagostera)?

Quan tenia 7 o 8 anys anava a jugar amb el meu germà, l'Oriol. Amb vuit anys vaig començar a jugar a Llagostera. M'agradava molt i se'm donava bé, només pensava en jugar a bàsquet. Sempre que podia jugava a bàsquet, al col·legi, quan en sortia, els dissabtes, els diumenges...

A Llagostera vaig començar a jugar en les categories de premini -8 anys- i mini -11 anys-. Quan havia de passar a infantil, a Llagostera no érem

suficients jugadors per fer un equip. Així que amb els meus pares vam decidir anar al Sant Josep -equip base del CB Girona-. Allà ja em coneixien pel fet d'haver jugat contra ells, i em van obrir les portes a formar part de l'equip. A partir d'aquí he anat passant per totes les categories fins que l'any passat, quan havia de jugar a la categoria de júnior de segon any vaig fer el salt al primer equip.

Qui sap! si hi hagués hagut equip d'infantils a Llagostera, potser encara estaria jugant amb CBLL.

Entrenes o treballes? Quins aspectes han canviat més de la teva vida?

De moment entreno i estudio. Ja m'agradaria dedicar-me a l'esport professionalment. El bàsquet el compagino entre l'ADEPAF Figueres i el Casademont Girona. Pel que fa als estudis, estudio magisteri d'educació física, naturalment no puc assistir a totes les hores de classe, però sempre que puc hi vaig i quan no puc em passen els apunts.

Com transcorre una jornada teva?

El dimecres per exemple, és el dia més dur. El matí començo a entrenar a les 10h. fins a quarts de dotze. Després vaig cap a casa a estudiar o passar apunts, dino i a dos quarts de sis faig sessions de peses amb el preparador físic, a les 18h torno a entrenar amb el Casademont i quan acabo vaig a entrenar amb l'ADEPAF, a figueres.

Com compagines els partits de Casademont i l'ADEPAF Figueres? Tinc entès que a vegades es converteix en una aventura.

L'any passat anava més convocat a l'ADEPAF que amb el Casademont Girona. Aquest any sembla que de moment és el contrari, tot i que quan el calendari ho permet vaig a jugar amb l'ADEPAF, per tal de poder jugar

minuts, que és el que ara mateix necessito.

Fa unes tres setmanes vaig jugar amb el Figueres el dissabte a Mallorca, tornant de Mallorca em vaig quedar a dormir a Barcelona i l'endemà vaig marxar cap Alacant per anar convocat amb el Girona. Sense anar tan lluny la setmana passada l'equip va marxar a Sevilla i d'allà a Múrcia, en Rafa Jofresa (base titular del Casademont) no es trobava gaire bé i em van trucar a casa dient-me que havia d'anar a Múrcia, al cap de dues hores agafava l'Euromet direcció Alacant i d'allà a Múrcia. Això em passa tot sovint, el club ho coordina tot, l'hotel, els vols, els trens...

Quines són les coses que més t'il·lusionen com a jugador de l'ACB?

Sempre havia estat un somni jugar a l'ACB. Coneixes molta gent amb una gran trajectòria esportiva, jugadors que han jugat en lliguetes d'estiu de la NBA, d'altres que han jugat a competicions europees... fa molta il·lusió.

Aquesta pretemporada vaig jugar quinze minuts contra el Barça i especialment em va fer il·lusió defensar el nou fitxatge del Braça Iliwieski.

A on et veus d'aquí 5 anys? T'has arribat a plantejar algun objectiu?

De moment compaginant el bàsquet amb els estudis. Intentar acabar la carrera i si després em fitxen com a professional millor que millor. El procés natural d'un jugador que es consolida a l'ACB passa per jugar a la lliga EBA, suposo que a mi em passarà el mateix.

Has rebut alguna oferta d'algun equip de l'EBA o l'ACB?

Aquest estiu vaig tenir alguna opció de jugar a la LEB amb el Cornellà, amb el Menorca, però no es van acabar de concretar ni tampoc estava clar que pogués jugar gaires minuts.

Casademont Girona

Postal de promoció de l'equip. A l'esquerra, l'Albert i a la dreta en Sergi Clavaguera, tots dos els més joves del Casademont, sota el lema "El futur".

Encara creixes?

No —riu—. Tot i que m'agradaria arribar a medir 1m 86cm (ara en medeix 1m 79cm), com a molt em penso que creixeré un o dos centímetres i prou.

Segueixes alguna dieta?

Cap específica. Excepte en els desplaçaments, que normalment dinem carn i sopem peix. Només prenc vitamines.

Tenir de company d'equip en Rafa Jofresa és un privilegi, no?

I tant! És dels jugadors que ha disputat més minuts a l'ACB. Ha jugat en competicions europees i en una ocasió va guanyar la copa d'Europa amb la Penya.

A més recordo que fa anys quan ell va jugar amb el Girona Gavis (antic Casademont Girona), fa uns cinc anys, jo estava en el campus del Casademont i allà va venir ell de visita i li vaig demanar un autògraf i ara entrenem cada dia junts.

Com és la relació amb els teus companys d'equip?

Molt bona. Amb tots ens portem molt bé. Potser em faig més amb els jugadors que són d'aquí que amb els estrangers per culpa de l'idioma però també ens fem entendre mig amb anglès mig en castellà, però hi ha molt bon rotllo.

Quins records et queden de la teva primera etapa com a jugador del CBLL i del Sant Josep?

El millor record que tinc de jugar aquí —Llagostera—, és que jugava amb els amics, sortíem del "cole" i anàvem al 1^a "cola-cau" a jugar. En canvi al St. Josep al principi no coneixia a ningú, al final ja fas amics però mai són com els d'aquí.

(1) "El Cola-cau": cistella de bàsquet que hi ha al parc de l'estació de Llagostera

Un vailet "normal"

Les sensacions del principi de l'entrevista se m'han anat confirmant, és un xicot molt normal. Però hi ha quelcom que el fa diferent, és un jove madur, molt conscient del moment que està vivint i molt humil. Té una maduresa insòlita en un adolescent de 18 anys, a més tenint en compte que en les darreres generacions, el període de l'adolescència cada vegada comença més tard i un cop ha començat dura més. L'Albert toca de peus a terra i viu de molt a prop la realitat, sap estar i en tot moment demostra claredat i que és molt conscient del treball i la disciplina que ha de dur dia a dia. Ha estat un xerrada molt amena, tot i jo no saber-ne massa de bàsquet, en cap moment m'he sentit incòmode. Ara només em queda veure'l jugar!

El debut

Ha estat un partit emocionant en punts i poc vistós pel que fa el joc. Però el que m'ha sorprès novament de l'Albert, ara com a jugador de bàsquet, ha estat la seva capacitat tan ofensiva com defensiva. Impressionat, veure'l pujant la pilota pel llarg de la pista mentre els seus companys van buscant la millor posició d'atac, marcant amb la mà esquerra enlairada la jugada i amb l'altre mà votant la pilota amb contundència i seguretat, encarant la cistella per intentar un triple, defensant aferrissadament per tal de reduir el rival... impressionant. No podia ser tan normal, si ha arribat on ha arribat és perquè és un crack! Ànims Albert!

El 9

Jordi Clara: "hem passat de jugar "a veure qui guanyava" a jugar "a veure qui perd de menys"

Conec l'Albert des que anàvem junts a pàrvuls. Des de llavors som bons amics i, també, des de ben petits hem anat a jugar a bàsquet; ja sigui al pavelló (a l'escola d'esport o, posteriorment, en l'equip mini i infantil...) o també a l'Estació, on moltes tardes ens hi hem passat fent partits sense parar i fent-la petar.

Els anys que vam formar equip federat entrenats per en Cesc Nuell, érem pocs i guanyàvem pocs partits. Després de l'any d'infantils, els de la "quinta" del 1985 vam quedar sense equip (per falta de gent) i va ser quan l'Albert se'n va anar a jugar al St. Josep, categories inferiors del CB Girona. A partir d'aquell moment es pot dir que vam passar de jugar amb ell a anar-lo a veure (tret de quan ens trobem a l'Estació, on hem passat de jugar "a veure qui guanyava" a jugar "a veure qui perd de menys"... ja sabeu contra qui).

El fet d'arribar a l'ACB i d'estar el doble d'ocupat (ha de combinar entrenaments, estudi, nòvies...) no ha impedit que l'Albert continuï venint als sopars d'amics que fem. Però si l'endemà hi ha partit, després de sopar... cap a casa. Això sí: hi ha setmanes que no li veiem el pèl i mai sabem on para: tan aviat és a Saragossa, com a València o vés a saber...

Jo particularment no m'hauria imaginat mai cinc o, ni molt menys, deu anys enrera, aprenent tot just a botar la pilota, que pogués arribar a aquesta fita tant important i, a part de l'enveja que li tinc (jejeje...) estic molt content que hagi assolit un dels somnis de tot jugador de bàsquet. A més, és un "paio" fred, en el bon sentit de la paraula, amb els peus a terra, que no li agrada gaire el piloteig. I ara nosaltres, incondicionals seguidors del Casademont, cada diumenge anem a Fontajau per animar l'Albert i fer-li passar una mica de vergonya. Ja podria venir més gent...

D'esquerra a dreta i de dalt a baix, Quim Llinàs, Eduard Comas, Cesc Nuell, Jordi Clara, Josep Castellò, Ivan Sánchez, Quim Castellò, Albert Sàbat, Enric Pedraza, Eleoi Gispert.

Any 1995

El primer any amb el St. Josep, temporada 97-98, categoria preinfantil. L'Albert el del mig de la fila de baix.

L'Albert amb l'aleshores President de la Generalitat, Jordi Pujol, en la recepció com a campió estatal amb la selecció catalana, categoria cadet.

Plantilla del CB Girona, temporada 2002-2003

Amb la col·laboració de: Jordi Plà, Robert Ventura, Cesc Nuell, Jordi Clara i els pares de l'Albert Sàbat.

Jordi Moll Casamitjana

ALIMENTACIÓ

VENDES A L'ENGRÓS

Bones festes!

**Comercial
MESTRES, S.A.**

C/ Fivaller, 9 - Tel. 83 02 95 Fax 83 11 01
17240 LLAGOSTERA

Bon Nadal!

Pinsos Viñas de Llagostera, S.L.

Crta. Sant Feliu, Km. 22
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel: 83 01 90
Fax: 80 54 53

Impremta

NONELL

Tel. 972.83.00.45 Fax: 972.80.54.94
C/ Concepció, 27 17240 LLAGOSTERA

**Mas Maiensa
Vivers**
jardineria

V. Bruguera 7
17240 Llagostera Girona

Tel 972 83 07 45

La cadena

**ERRETERIA
DICOR**

Subministres de
ferreteria en general
i maquinària industrial

Pg. Romeu, 20
Tel. 972 80 53 63 - Fax 972 83 18 42
17240 LLAGOSTERA (Girona)
e-mail dicor@wanadoo.es

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'importació
Llantes d'alumini
Cargols Anti Robatori
Recautxutats

N.I.F. B-17691130

Tel. 80 50 85
C/ Ramal, s/n

17240 Llagostera (Girona)

TALLER MECÀNIC

**Joan Puig
I FILLS S.L.**

Reparació i Venda de tota mena de
maquinària agrícola, jardineria i forestal

17240 - LLAGOSTERA

Crta. de Tossa, 13
Tels.: (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

Mobles i Fusteria Cateura S.L.

■ MOBLES EN GENERAL I A MIDA

■ MOBLES DE CUINA

■ TAPISSERIA

Exposició i Venda

Carretera de Tossa, 7
Tel. 972 83 09 95

17240 Llagostera
[Girona]

Viure perillosament

Durant els anys trenta, un vent polític especial va recórrer Europa impel·lent a les seves joventuts a viure de forma arriscada i heroica (al servei de la pretesa nacionalització de les masses com eficaç escut antimarxista, que la Burgesia atemorida va crear).

Amb orgull es deia que calia viure perillosament.

Penso irònicament en tot això quan ara, en el temps actual, molts creiem que ens toca viure perillosament per força i per motius ben poc romàntics. Fa pocs dies, un amic meu -rústic element com jo mateix, que supleix amb escreix els pocs anys d'escola amb una gran dosi de sentit comú i de saviesa natural- em deia mentre ens arraconàvem precipitadament al pas pròxim d'un cotxe circulant a 130 per hora: "desenganya't, ens toca viure perillosament i contra això no hi podem fer res, només acceptar-ho resignadament".

Efectivament és així: ens toca viure perillosament a tots, davant l'incivisme de molts conductors de cotxes, assassins en potència per la seva imprudència criminal. Fins i tot en zones rurals, que haurien de ser espais de tranquil·litat i plaer, apareix sovint algun d'aquests personatges a dalt d'un cotxe o d'una moto a velocitat desenfrenada fent essés a l'estre-

ta carretera, dins de la qual ens podem trobar si no ens espavilem.

Els toca viure perillosament als ensenyants, mestres i professors, que han de tractar amb molts nens incivilitzats però considerats tresors per als seus pares, nens als quals ningú pot ni tan sols renyar i que han d'aprendre les matèries educatives per inspiració divina, sense que el mestre pugui exigir qualsevol esforç, perquè... pobrets! després no podrien dormir a la nit i fins i tot haurien de visitar al psicòleg.

Han de viure perillosament, entre altres professionals, els policies, servidors de la tranquil·litat legítima de tots, perquè han de mesurar exactament el grau just de resposta i actuació davant els delinqüents de tota mena (com si aquesta actuació fos una ciència exacta a experimentar en moments de tensió), perquè si no arriben a la resposta adequada van a l'hospital o al cementiri, i si es passen un pèl, a la presó. I encara que, per un estrany miracle, encertin la resposta exacta -proporcionada, diuen- sempre hi haurà algun Puigcercós amb l'expressió permanentment avinagrada que, en nom de la demagògia, els denunciarà.

Quan es va iniciar el camí cap a la democràcia, moltes persones el van

agafar amb entusiasme perquè consideraven necessari i just que totes les classes socials estiguessin representades en el poder i els ciutadans poguessin escollir lliurement les millors opcions. Perquè, en definitiva, s'acabés allò que sempre manessin els mateixos amb la realització d'una política totalment al seu favor.

No es pensava que el camí pogués portar també, junt amb altres elements fruit del canvi social, a la impunitat, al desori, a la injustícia per manca de justícia adequada, a la intranquil·litat i a la inseguretat, aspectes negatius de la democràcia contra els quals hauria de lluitar també l'esquerra política, lliure definitivament de complexos.

Joan Pinsach Arché

PAVIMENTS GIRONA

SERVEIS DE PAVIMENTS INDUSTRIALS

Valentín Calvo i Ramírez

- Naus Industrials	- Pistes
- Pàrkings	- Planxets
- Rampes	- Tot tipus de colors i pintures per paviments

Tel. 620 20 57 58

C. Álvarez, 2, 4t. 1a. • 17240 LLAGOSTERA (Girona)

LLIBRERIA

PAPERERIA

MALLORQUÍ

FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES

Passeig Pompeu Fabra, 21

Telèfon 83 03 33

LLAGOSTERA

Una visita inesperada

El passat dia 15 d'agost ens va venir a visitar la nostra cosina Maria Rosa de l'Uruguai. Ens va fer molta il·lusió perquè no la coneixíem.

Ella actualment viu al Perú i va venir per conèixer la família del seu pare Lluís Donat.

Vam passar un dia molt agradable amb la seva companyia, visitant els racons més característics del nostre poble com ara l'església, el Casino i l'estació, on vàrem trobar en Julio Soler un antic conegut del seu pare.

En Lluís, va néixer a Llagostera l'any 1917 i des de molt petit ja era un gran afeccionat a les bicicletes, i li agradava molt la mecànica.

Va ser mecànic d'aviació durant la Guerra Civil i allà va conèixer la que va ser la seva muller, l'Amèlia. Es varen casar a Llagostera l'any 1940 i varen tenir dos fills.

Durant un temps, van viure a Llagostera, a Blanes i finalment a Barcelona. L'agost de 1952 varen emigrar a l'Uruguai on hi havia més possibilitats de treball. Allà va treballar com a mecànic de cotxes.

L'oncle Lluís no es va atrevir mai a venir, perquè durant la guerra civil va patir un accident d'aviació i tenia por a pujar a l'avió, i durant molts anys no vam saber notícies d'ells.

L'oncle va morir el 1996.

Joan i Montse

En Lluís "Magna" (a l'esquerre) amb un company ciclista

La Maria Rosa amb en Julio Soler a la Plaça del Carril

La família Donat a la platja de Montevideo

Assassins absolts

Des de fa molts anys, van morint per sones innocents a causa dels focs forestals, per què?

Per què la justícia és el més injust que hi ha? Creiem que aquelles persones que estan "malaltes" que van provocant foc, se les ha de perdonar, perquè estan "malaltes"? Em pregunto a mi mateix, com pot ser que una persona encengui un foc el dia adequat, a l'hora adient i en el lloc encertat. Això és una persona "malalta"? A més si no li surt bé, l'endemà hi torna!!

Jo crec que una persona que està malalta, no corre pels boscos amb moto, cotxe o el que sigui, calant foc arreu, sinó que està en un hospital, una clínica o un psiquiàtric.

De lleis no hi entenc res, però segons el meu pensar, una persona que cala foc, (que per mi no és persona) i dins de l'incendi perd la vida qualsevol dels mitjans d'extinció o alguna persona que quedi atrapada, això és un assassinat!!

El culpable qui és? El malalt, les lleis, els jutges, el sistema o la corrupció que tenim a tot l'estat?

Com sempre, preguntes sense resposta, la pilota bota i bota més que en el bàsquet. Ningú és culpable, ningú fa res, la llei, els perdons, per què...? Tots els familiars que han tingut la desgràcia de perdre alguna persona estimada, queden convençudes perquè ha sigut un "malalt"? I per ser-ho, al cap de quatre dies el deixen anar, i així pugui una vegada més ferir la sensibilitat d'una família prenguent-li alguna persona estimada. Això és el gos que es mossega la cua, però heu pensat, els tot poderosos, si us toqués a

vosaltres? També sou febles al foc, ja que un cop està arriat, no hi entens ni de política, ni "calés" ni de lleis.

El foc és la cosa més desastrosa que es pugui conèixer, després de l'aigua, per allà on passa no queda vida, no queda res respirable, no hi entens de veïns, joves, criatures, animals, ni de res! I pensar que això és fet pels anomenats animals racionals, no collonem!! No hi ha cap més animal al món que sigui capaç de destruir el seu entorn i el seu propi medi de supervivència.

Avui dia 18/08/03 a les set del matí després de les pluges d'ahir, he anat amb la Saioa a caminar a Can Calvet... he tingut una sort!! Les llàgrimes no m'han deixat veure el paisatge.

Quim Esquilet

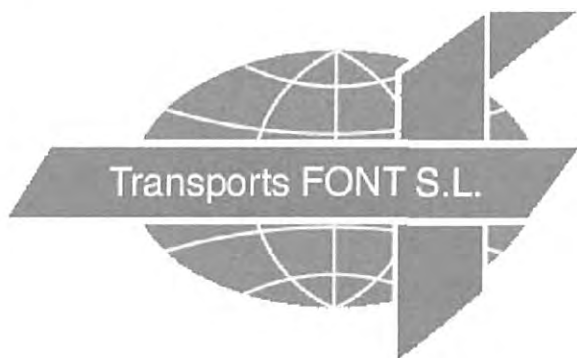
MP ERRUQUER
I
R Bones Festes !

TABACS
MONTSE PLENSE SENDRA
 Bon Nadal!
 C. Camprodon, 10
 Tel 972 83 05 28
 17.240 LLAGOSTERÀ (Girona)

*Us desitja un
bon Nadal!*

LLIBRERIA SUREDA

Pl. Catalunya, 15
LLAGOSTERA (Girona)
Tel./Fax (972)830097

**C/ Joan Maragall, núm 11
17240 Llagostera (GI)**

Tel. 972 23 88 10 - Fax 972 23 99 77

ESTETICISTES

Dona's
Dolors Pico

- Tractaments facials i corporals
- Depilació a la Cera (un sol ús)
- U.V.A. (Solàrium)
- Manicures i Pedicures
- Permanent i tint de pestanyes
- Cursos personalitzats d'automaquillatge

Bones Festes!

Comte Guifré, 11 - Tel. 83 14 44
17240 LLAGOSTERA

EDUARD GALO BARDES

ADVOCAT

AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA
ADMINISTRADOR DE FINQUES

ASSESSORIA JURÍDICA I FISCAL
VENDA I LLOGUER D'IMMOBLES
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
ASSEGURANCES

C/ Fivaller, 24
Tel. 972 830926
Fax: 972 830900
17240 Llagostera

Horari:
Matins: 9 a 13,30
Tardes: 17 a 20,30
Dissabtes tarda tancat

Hola catalans

Enguany, igual que l'any passat, a dos quarts de tres de la tarda, en Tat, la Nye i a més a més en Pumi, hem fet un tomb per la vila. Sembla que la cosa ha anat una mica més bé, però... encara no estic massa content. Els resultats són els que apareixen en el quadre del costat.

La falta de cultura, també hi ha fet presència ja que en el carrer fivaller nº6, han confós la nació de la diada. I la festa per una de la protectora d'animals. Ja podem anar fent IES ja!

Quim Esquilet

Albertí	3 s	Llibertat pl.	3 s 1 e
Almogàvers	6 s 1 e	Maiena	6 s
Àlvarez de C.	15 s	Major Os	1 e
Àngel Guimerà	10 s 2 e	Marina	4 s 1 e
B. de Caldes	2 s 2 e	Mas sec	9 s 2 e
Barcelona	15 s 1 e	Mas sec pl.	2 s
Barceloneta pl.	1 s	Mercat pl.	2 s
Bon aire	4 s 1 e	Migdia	6 s
Cadí	6 s 1 e	Montseny	2 s
Campany pl.	2 s	M. C. Verdaguer	1 s
Camprodon	10 s 2 e	Músic Aguiló	8 s 1 e
Can fonollers	2 s	Nou	8 s
Canigó av.	4 s	Olivareta	5 s
Cantallops	1 s	Panedes	8 s
Carrilet	1 s	Pau Casals	5 s
Catalunya pl.	17 s 3 e	Poca farina	10 s
Compte Guifré	9 s	Pompeu fabra	10 s 2 e
Concepció	13 s	Porxo del	1 s
Consellers	6 s	Processor	6 s
Constància	4 s	Puig Cadiretes	1 s
Costa Brava	12 s	Puig General	6 s 2 e
C Braba ptge.	2 s	P. General ptge.	3 s 1 e
Cristòfol Colom	2 s 1 e	Rafael Mas	5 s
Ctra. St Llorenç	3 s 1foto Che	R. Casademont	13 s 2 e
Donzelles	6 s 1 e	Romeu pg.	7 s 3 e
Esport av .	3 s	Rosa dels Vents	1 s 1 e
Fivaller	10 s 2 e	St. Antoni	3 s
Ganix	12 s 1 e	St. Felip Neri	1 s
Gavarres	4 s	St. Feliu	9 s 1 e
Girona	11 s 1 e	St. Feliu trav.	1 s
Girona alta	1 s 1 e	St. Josep	5 s 1 e
Gironès av.	11 s 4 e	St. Narcís	1 s
Gotarra av.	3 s 2 e	St. Pere	4 s
Hospital	2 s	Sta. Anna	3 s
Jaume I	4 s	Sol	1 s 2 e
Joan Maragall	12 s 1 e	Tomàs A.Boada pg.	4 s 2e
La Coma	9 s 1 e	Tossa	2 s
Lacustària	10 s 1 e 1ones	Tramuntana	1s 1e
Llebre	2 s	Pl. Castell	1 s
Lleida	6 s 1 e	Sector Ganix alt	0 s 2 e
Lleó I	3 s		

Senyeres (s) 427
Estelades (e) 56
Altres 2

Total:485

2002 total: 408
2003 total: 485
77 més

Remembrança

1r premi del VIII Concurs Literari Sant Jordi 2003. Categoria adults

I

D'una revolada, agafant-lo un per cada pota i a pesar del seu bon pes, en un no res el van estendre sobre el banc del matador. L'animal prou es defensava per salvar la seva vida, però les mans que el subjectaven eren expertes, havien contribuït en moltes matances i no afluixaven gens a pesar dels esgüells esgarrafosos i les fortes espernegades.

A la primera ganivetada el matador li va endevinar la jugular. La sang va brollar amb abundància com si ja fes estona que estigués desitjant abandonar aquell cos sentenciat des del primer dia que va nàixer. Al mateix temps la mestressa de la casa, que era a punt amb una galleda, va fer per manera que no se'n perdés ni una sola gota; els temps no eren pas fàcils i no calia gavanyar res. Quanta més sang s'aprofitava, més botifarra negra en sortiria.

En pocs moments el porc va deixar de xisclar i d'escopir sang pel coll. Ja era mort. Les rialles dels assistents no podien, ni volien, simular la satisfacció que els causava veure aquell munt de carn sacrificada i que degudament esquarterada contribuiria a fer del rebost de la casa el lloc més preuat durant la resta de l'any.

El més menut de la família encara el subjectava per la cua amb tota la seva força pensant que així era d'utilitat, perquè un dels grans, el més burleta, el veí de la masia més propera que cada any els ajudava en aquest afer, li havia dit que era per allí on havia d'aguantar a fi que el porc parés ben quiet. El nen, després que el seu pare li fes adonar que ja podia deixar la cua perquè l'animal ja no podia oferir cap resistència, per fi va poder afluixar la pressió, al mateix temps que se sentia satisfet perquè es pensava que el porc no s'havia escapat, com en alguna ocasió havia succeït, gràcies a ell.

Els grans, després de socarrimar tot el cos del porc amb el foc de les argelagues i de netejar acuradament la seva pell, rascant fort amb trossos de teulís fins que no hi quedés cap pèl, van cedir el lloc al matador perquè continués la seva feina.

Amb els mateixos comentaris que cada any, a causa de la bona cansalada que el ganivet del matador anava descobrint a mida que per l'esquena obria el porc de dalt a baix, celebraven la matança entre xerric i xerric de vi del porró que la jove de la casa els acabava d'oferir.

D'això en feia molts anys, però el Mateu encara ho recordava com si fos ahir mateix, només que ara ja no era el menut; era el més vell de tots, i... n'havia vist tants de morts i sang en tots aquells anys, que un cadàver més no li trauria pas el son.

El Mateu també recordava perfectament quan la padrina matava els conills. No era gaire valenta perquè ja era vella, però encara tenia prou força per assestar un mortífer

cop, amb una barra d'alzina, al clatell de l'animal; després, amb la punta del ganivet que sempre duïa a la butxaca del davantal, li treia els ulls. En aquesta operació havia d'anar amb compte de no fer-s'hi mal, perquè el ganivet tallava molt; com que el conill encara no era mort del tot, amb les convulsions perillava de fer-se un tall a la mà.

Els ulls sense vida del difunt estès al terra entre un toll de sang i restes de budells, per uns moments li van recordar els del conill abans que la padrina els llencés a la galleda de les escombraries, on els gats els recuperaven una estona més tard, potser perquè tots dos: bèstia i home, havien mort amb una mirada de sorpresa; amb l'expressió estúpida de qui creu que això de morir de cop a ell no li havia de passar mai.

Aquell cadàver que tenia al davant, xop de la seva pròpia sang, no era ni de porc ni de conill, però al vell Mateu tant li feia, d'homes morts amb els budell escampats ja n'havia vist molts a la guerra; fins i tot ell mateix n'hauria esberlat més d'un amb una bona burxada de baioneta si no hagués estat perquè encara era massa petit per a lluitar. Quan es va assabentar que el seu oncle, el germà petit del pare, el que el feia jugar i riure tant, havia estat abatut pel bàndol oposat, no hauria dubtat gens ni mica en fer-ho, de la ràbia que va sentir en adonar-se que ja no el veuria mai més. Amb la mateixa ira que va sentir aquell dia tan llunyà en què van matar l'oncle, el Mateu va observar per uns moments com s'acabava de dessagnar el cos estès al costat mateix del llit de la seva habitació.

- Malparit! -va maleir el vell, donant un cop de peu al mort- Que potser et pensaves que ja no m'aguantó els pets jo? I tu què hi has de dir? Bagassa dels collons! -li va retreure amb cara d'emprenyat a la noia que jeia quasi nua damunt el llit.

- Em sap molt greu el que ha passat, de debò, jo no volia...

- No sé pas si et puc creure, les putes no sou de fiar.

- I els cops que he rebut no volen dir res?

- Sí, és clar; potser tens raó. Maleït sia! Què farem ara?

- Ens haurem de desempallegar del cos.

- Ja pensava fer-ho, però... volia dir amb tu.

- Què et penses, potser creus que ho xerraré? -va reprotxar-li la noia, espantada en veure que el vell era capaç de tot.

- No sé què pensar; era el teu macarró...

- Era un fill de puta! Favor m'has fet d'enviar-lo a l'altre món.

- No ho sé, no ho sé...potser d'aquí un temps te'n penediràs.

- No siguis carallot i anem per feina; vinga, què en fem del cos?

Sense contestar la noia, el Mateu es va quedar per uns moments pensatiu; el que ja li rondava pel cap tenia molt

11

Potser aquest li cridava més l'atenció perquè la primera noia que de jove va poder arremangar en un racó de la pallissa, també es deia Carolina, i malgrat la passió amb

que tots dos van iniciar la festa, tot va acabar en un no res perquè ell no va poder contenir durant gaire estona la fúria del seu membre viril; o, tal vegada era pel fet de saber d'una vegada quines eren aquelles coses que mai havia imaginat. La seva Carme sempre havia estat una dona pudorosa i mancada de moments de bogeria; es limitava a deixar-lo fer quan a ell li venia de gust refregar l'entre-cuix. Això sí, per la feina de la casa era una bona mestressa. Quan el seu pare li va fer casar perquè era pubilla i aportava un bon dot, no n'hauria donat ni cinc cèntims de tan seca que estava, però amb els temps ja es va engreixar, potser massa i tot, i va saber dirigir molt bé la casa, sense fer-ne mai cap queixa, com la millor mestressa de la comarca.

El Mateu sabia prou bé, perquè ho havia sentit en moltes converses entre els amics més agosarats, que a l'hora de gaudir plenament dels plaers carnals es podien fer altres coses que pujar a cavall i prou; però tot i fent veure entre la colla que sabia perfectament de què estaven parlant, la veritat era que mai havia provat altra cosa que ajeure-s'hi al damunt, al temps que ella soferta i resignada, no deia altra paraula ni gemec que bona nit quan ell ja ho havia fet. Després, la Carme es girava de costat pensant segurament en aquella conilla que era apunt de conillar, o amb els porcells tot esperant que la truja no en xafés cap en ajeure's per donar-los de mamar.

A l'hora de marcar el número telefònic de la noia de l'anunci, la mà no li responia de la mateixa manera que ho feia la passió. Aquesta operació tan senzilla va resultar ser més difícil del que havia imaginat; fins i tot li tremolava el dit encarregat de prémer els botons, però després d'un llarg xerric de vi es va envalentir. Com hi ha món que res no és com un bon glop de vi de la terra per agafar ànims, va pensar després de fregar-se amb el palmell de la mà una gota que li regalimava per la boca. Ara ja no tenia por a res i el telèfon era davant seu desafiant la seva valentia.

- *Dígame* -va sentir que responia una veu dolça des de l'altre costat de l'aparell.

- Ets la Carolina?

- Sí, sóc la Carolina -li contestà la veu dolça, amb un accent poc català- En què et puc servir?

- Veuràs, jo trucava per l'anunci.

- Ja m'ho suposo. Vols passar una bona estona, no és així?

- Sí, és clar! Si pot ser...

- Perquè no ha de poder ser? Jo faig molt bé la feina, saps! No te'n penediràs pas.

- És que ja no soc cap jove jo; tinc setanta anys.

- No hi fa res; si la teva cuca es belluga i encara vol jugar...

- Oi tant! Encara se m'aixeca -el Mateu es va sentir orgullós per l'atreviment en parlar amb una dona d'una ma-

nera tan desinhibida; cara a cara no hauria pas gosat, es clar que per telèfon era diferent, sobretot després de tenir la gola refrescada amb el vi del porró que havia enlairat una bona estona- Però pensava que... potser tu, en ser tan jove no voldries saber res d'un vell com jo.

- Si els teus diners son bons, jo també et faré sentir jove, ja ho veuràs.

- Quan em costarà? De quartos vull dir?

- Una hora seran cent euros.

Redeu! Sí que és car això, va pensar després de comprovar amb la calculadora (regal del Consell Comarcal) les pessetes que representaven; però ara ja era ficat al ball i havia de prendre una decisió. Al cap i a la fi, si la mossa s'ho valia, que són setze mil pessetes en comparació a tants anys d'abstinència. Amb el telèfon encara enganxat a l'orella, com si d'aquesta manera pogués sentir el perfum d'una noia presumida, va decidir que s'havia de fer passar el caprici costés el que costés.

- Està bé, però hi ha una altra cosa. Jo visc sol en una casa aïllada i no em puc desplaçar. No tinc ni cotxe ni carnet.

- Ah! això ho canvia tot. No tinc costum de visitar els domicilis; no vull problemes jo.

El Mateu va rebre aquestes paraules acompanyades d'una punxada al pit. Per uns moments es va sentir buit per dins, com si haguessin negat l'últim desig a un condemnat a mort; però, el deler en poder palpar per últim cop la pell suau d'una dona jove, poder gaudir per una estona d'uns pits que endevinava fermes dins les seves aspres mans i contemplar les belles formes d'una noia nua, cosa que amb la seva Carme gairebé no havia pogut fer mai perquè sempre apagava el llum abans de despullar el seu cos, i per totes aquelles coses que sempre li havien estat negades, va pensar que mereixia la pena insistir abans que donar-se per vençut.

- No n'hi ha d'haver cap de problema. Com ja t'he dit estic completament sol a la masia. Ningú no ens destorbarà per a res.

- Un moment, he de fer una consulta. Això no és habitual -va contestar la noia.

El vell Mateu, aferrat com mai al telèfon que en poques ocasions utilitzava perquè s'estimava més parlar cara a cara amb les persones que no pas amb aquests aparells massa moderns per ell, ja que feia poc que Telefònica s'havia recordat d'oferir aquest servei als que vivien allunyats i per tant no estava gaire avesat a fer-lo servir, sense poder entendre les paraules va sentir com la Carolina xerrava amb una altra persona; va pensar que això podria ser un bon senyal, ja que almenys demostrava que ella estava decidida a acceptar-ho.

Passats uns minuts, altre cop la veu dolça es va deixar sentir a través de l'auricular.

- Així, dius que estàs ben sol?
 - Oi tant, la casa és una masia a la muntanya i el poble més proper és a dos quilòmetres pel cap baix. A més a més tota la família és fora de vacances; tret del gos i quatre gats a la casa no hi ha ningú més.
 - Si és així no hi ha d'haver cap problema, però hauràs d'afluixar més pasta. Això del desplaçament és un inconvenient que m'hauràs de compensar.
 - Per les virolles no quedarem pas. Posa preu? –va proposar amb la mateixa expressió que utilitzava quan de jove negociava per comprar una mula nova.
 - Cent cinquanta euros.
 - Fet! –afirmà el Mateu sense fer servir la calculadora, perquè va decidir que uns quants euros més no el farien ni més pobre ni més ric; en tot cas potser el tornarien una mica més ruc per fer-se passar un caprici tan car, però donades les circumstàncies això li era igual.
- Després d'haver-li donat les indicacions pertinents per trobar el camí de la masia, el Mateu va mirar l'hora per calcular quan tardaria en arribar la Carolina; seguidament es va començar a arreglar com si fos el dia de la festa major. Un cop ja vestit amb la camisa blanca, el gec reservat per les celebracions, corbata, americana i ben afaitat per semblar més jove, el Mateu va mirar altre cop el rellotge; va sentir la sensació que a penes es bellugava, com si de sobte les agulles haguessin agafat mandra a l'hora de girar.

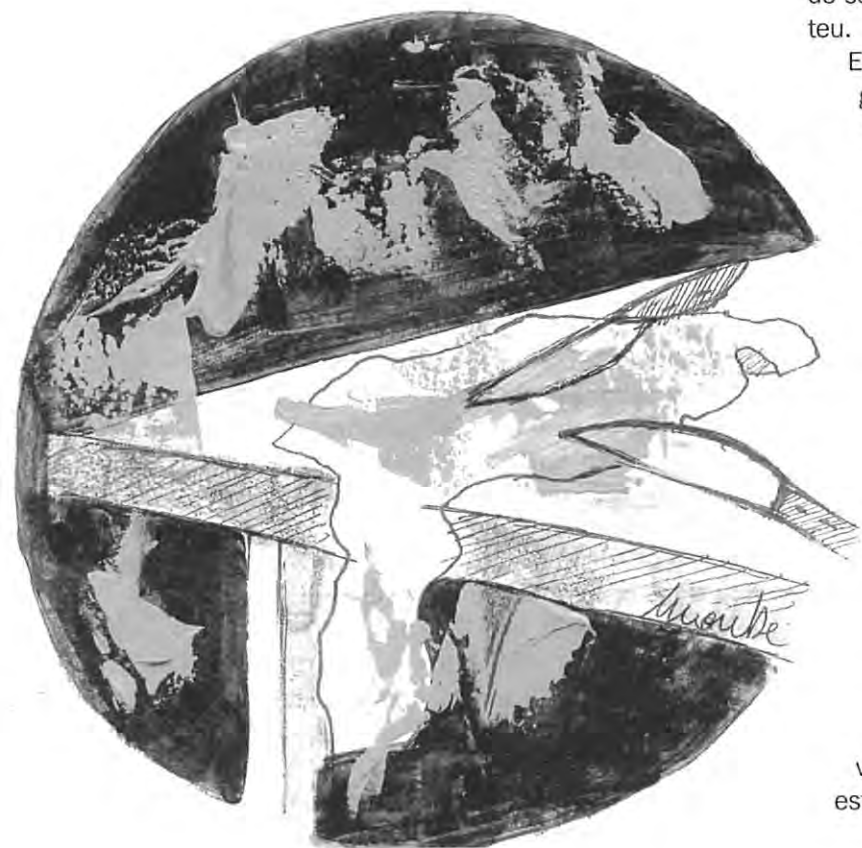
Passada una hora que s'he li va fer interminable, amb el mateix deliri que un jove pendent de la seva primera cita, el vell Mateu va observar un cotxe que s'aturava davant la porta de la casa. En un primer moment semblava que dins de l'automòbil, empolsat a causa del camí de terra que duia de la carretera a la masia, no en sortiria ningú ja que la porta no s'obria, però finalment en va aparèixer una noia amb ulleres de sol. El Mateu va observar la noia amb tot detall; era rossa d'un tenyit molt exagerat, de cara pàl·lida i agradable, vestida amb una mena de gavardina de color vermell que li arribava fins els peus, i es movia amb un posat altiu, com si aquell dia fos la mateixa reina de la muntanya. Fins i tot el gos que sempre bordava els forasters contemplava la noia des de la cabana on estava lligat, girant lentament el cap com si la Carolina fos un espècimen diferent que s'havia d'estudiar abans de prendre la decisió de si l'havia de bordar o deixar-se acaronar. La noia, sense fer encara cap passa vers l'antiga portalada de fusta de la masia, va fer una ullada cap a totes bandes com si es volgués assegurar que no la veia ningú; ho va fer dues vegades per estar-ne ben segura, després, amb el pas segur i decidit a pesar dels talons estrets que no s'esqueien gens al terra que estava trepitjant, es va dirigir directament a l'entrada de la casa per trucar el picador de ferro varies vegades amb força i decisió. Rera la portalada de fusta centenària, feta amb pi del país i castigada per tants anys de sofrir les inclemències del temps, ja li esperava el Mateu.

En ser dins la casa, quan la noia es va treure la lluent gavardina que semblava feta de plàstic, els ulls del vell Mateu es van desorbitar. Sota la peça que suposadament l'abrigava, la noia vestia solament roba interior. El conjunt negre de sostenidors i calces tanga tapaven ben poca cosa d'aquelles carns tan apetitoses a la vista del Mateu; això, juntament amb les sabates de taló estret i les lligacames que li aguantaven les mitges per la cintura, li donava a la Carolina un aspecte realment impressionant. El Mateu es va quedar bocabadat i mut de la impressió.

- T'agrada el material? –li va preguntar la Carolina, efectuant lentament una eròtica volta sencera perquè el vell la pogués estudiar bé.

- Que si m'agrada dius? No havia vist mai una cosa tan... mengívola i meravellosa. Ets... ets... La Carolina va deixar anar un grat somriure i s'he li va arronsar tan a prop que va fer embogir el Mateu.

- Així doncs, no hi ha ningú més a la casa? –li va preguntar suaument a cau d'orella com si hagués estat una gata en zel.

- En pots estar segura. Estem els dos sols –contestà el Mateu a l'hora que les seves grans manasses ja s'atrevien a acariciar aquell cos tan perfecte.

- Un moment, no corris tant –va rumorejar la Carolina- He d'anar al cotxe a buscar la meva bossa.

- No en necessitem pas cap de bossa –va contestar el Mateu, sentint el desig a flor de pell, i ansiós per veure el poc que encara s'amagava per sota d'aquells petits retalls de roba delicada.

- No t'impacientis que hi haurà temps per tot; la necessito perquè hi tinc les meves coses.

Els ulls del Mateu van seguir el cul de la Carolina fins que es va perdre rere la porta. No havia vist mai, tret de fer-ho en les revistes, un cul de dona tan bonic i a l'hora tan al seu lloc. No va tenir cap dubte que aquell era ben bé el cul més escaient pel regal que ell mateix s'havia fet; un cul d'aquells que no oblidaria mai, perquè creia que no eren de debò i que els de les revistes solament eren un engany per poder-ne vendre més. Ara estava ben segur que no es penediria de la seva decisió, a pesar de les vint i cinc mil pessetes que li havia costat.

En poca estona la Carolina va tornar a inundar l'entrada de la masia amb la seva perversa bellesa i el fort olor a perfum que contrastava amb el ferum que desprenien les conilles de l'estable que hi havia just al costat mateix de l'entrada, on ara, en lloc d'haver-hi mules la jove de la casa hi engreixava uns quants conills per consum propi i poder vendre la resta el dia de mercat.

El Mateu estava tan engrescat contemplant aquell cos diví que no va donar cap importància al fet que la Carolina no tanqués la porta amb clau com ell havia fet per aconseguir més intimitat, això que la clau era prou grossa com per no passar desapercebuda; però, no era cap cosa estranya deixar la porta oberta perquè durant el dia no l'havien tancat mai. Aquella clau de pam, forjada per algun ferrer antic, només es girava al vespre quan el bestiar ja estava enllestí i no s'havia de tornar a sortir per a res més.

Impacient per poder despullar les calces que cobrien aquell pubis per força afaitat, el vell Mateu es va arronsar la Carolina prement-la per la cintura i la va acompanyar escales amunt fins la seva habitació.

La Carolina era estesa al llit com una deessa als ulls del Mateu, tot efectuant amb les seves llargues i desitjades cames lleus moviments insinuadors que només una experta en aquests afers sabia fer, al temps que el Mateu es treia la roba amb impaciència. El Mateu se sentia torbat a l'hora de desbotonar-se el jec, com si els seus vells dits ja no l'obeïssin a causa d'un encarcament precoç que no era pas artrosis, sinó els nervis per l'afany de tenir aquella pell sedosa al seu poder. Enmig del cerimonial, el gos va començar a lladrar com un desesperat, cosa que el Mateu va interpretar que fins i tot la bèstia intuïa la gatzara que

estava a punt de començar. De sobte, quan ja s'havia deslliurat de la camisa, una veu inesperada va fer tornar el Mateu al món real.

- Apa avi, ja has jugat prou. Comença a treure quartos si no vols rebre un tret al cap.

Un home de mitjana edat, amb els cabells engominats com es feia anys enrere, i amb cara de boxejador, sobretot pel nas aixafat i les mostres d'antigues cicatrius al rostre, l'estava apuntant amb una pistola dues passes rere seu.

- Collons! –va exclamar amb sorpresa el Mateu- Què representa això?

- Representa que avui no és el teu dia, ho sigui que ja pots buscar tots els calers que tens amagats, i afanya't que no tinc gaire paciència jo.

- No en tinc pas jo de diners. Sóc pobre i el poc que tinc és dipositat al banc.

- I tu Carolina, encara no l'has fet xerrar?

- Home, no m'has donat temps, ets massa impacient.

- Maleït sia! –es va queixar el Mateu- Així vosaltres dos aneu avinguts?

- Què et pensaves fotut ruc –va replicar el pinxo, atansant encara més la pistola per intimidar el vell.

- Doncs, us fareu fotre! No em traureu ni cinc cèntims.

- No em busquis les pessigolles i espavila, calent dels collons! Tothom sap que aquests pagesots de muntanya sempre teniu un bon feix de bitllets amagats en algun forat.

- Amb mi t'has equivocat; pocs en tinc de quartos jo.

- La mare que et va parir, vell malparit!

D'un cop de puny a la cara el Mateu va quedar estamordit en un racó de l'habitació.

- Què fas? –va cridar, des del llit, la noia indignada.

- Tu calla, mala puta! No em fotis empenyar o també rebràs una bona patacada.

- Hem quedat que no li faries cap mal –va replicar la Carolina, aparentment enfadada pel cop de puny que havia rebut el Mateu.

- Ell s'ho ha buscat, i això només és el començament. Li espera una bona nit d'hòsties a aquest decrepit consagrat.

- Què vols fer, matar-lo, pobre home?

- En pots estar segura, ja n'estic tip de viure de les teves miserables cardades; d'ara en endavant escuraré carallots com aquest i els faré la pell perquè no puguin xerrar res. Segur que té un bon munt de bitllets amagats. Si no els treu ell, ja els buscaré jo.

- Això no ho faràs pas.

- Faré el que em sortirà dels pebrots, faltaria més.

- Vull dir que no li facis cap mal; agafa els diners que vulguis tal com hem quedat, però no t'atreveixis a tornar-lo a tocar.

La Carolina se li va encarar amb valentia, però només en va treure una bufetada que la va tornar a deixar estesa al

llit. El macarró d'encès com estava repartint llenya, no en va tenir prou i la va continuar colpejant a cops de puny.

- Ja n'estic fins els collons de la teva ruqueria. Si no saps fer bé l'ofici, t'havies d'haver dedicat a una altra feina. Només ets una desgraciada i sempre ho has estat. Maleït sigui el dia que et vaig treure del teu país, comunista de merda!

El Mateu, que a pesar dels anys encara era prou valent, va recobrar el coneixement més de pressa del que el pinxo es podia imaginar. Aprofitant que aquella mala bèstia per uns moments s'havia oblidat d'ell mentre s'esplaiava a cops amb la noia, el Mateu va agafar l'escopeta que tenia a punt en un racó, entre l'armari i la paret, i no va dubtar ni un segon en fer-la servir.

- Malparit! -va cridar el Mateu amb ganes- Avui tampoc és el teu dia; ara tastaràs els perdigons del cinc. A veure si els pots pair, desgraciat!

Només incorporar-se i girar-se cara a ell, el macarró va rebre una perdigonada a la panxa amb la munició que el Mateu tenia preparada per espantar les gralles que se li menjaven el blat de moro acabat de plantar a la feixa que donava just sota la finestra de la seva habitació.

Els dos trets van sonar a l'hora al temps que l'home, mortalment ferit, va saltar enrere com un ninot.

III

La Carolina netejava la sang que havia empastifat l'habitació, al mateix temps que el Mateu introduïa altre cop els budells pel gran forat que havia produït l'impacte del tret, per cosir-lo com en moltes altres ocasions ja havia fet amb els gossos quan un porc senglar els havia rebentat d'una burxada amb els ullals en un d'aquells dies de cacera desafortunada. Mentre cosia, sense sentir cap mena de remordiment pel que havia fet, el Mateu continuava pensant en el porc; no ho feia perquè fos temps de matança, sinó perquè en els porcs hi va veure la manera de desfer-se del cos abatut feia uns instants.

- Així què, ja has pensat què n'hem de fer d'aquesta bestiotia? -li va tornar a preguntar la Carolina.

- Crec que sé la manera que no en quedi cap rastre.

- Era un malparit com pocs. Me n'alegro que sigui mort. No sé com l'he pogut aguantar tant temps.

- Ara no és hora de considerar el passat, hem d'anar per feina.

- Què penses fer-ne?

- Sabies que els porcs s'ho mengen tot? -va afirmar com a pregunta, recordant el cadell que de petit se li va menjar el porc- En poca estona no en quedarà ni els ossos, i amb la roba en farem una foguera. No en deixaré ni una mostra d'aquest gamarús.

Mentre arrossegaven el mort despulat en direcció la granja, el Mateu no podia deixar de fixar-se en les cuixes de la noia que sobresortien, insinuants com dos grans caramels, per la gavardina poc botonada.

- Els porcs estaran contents; avui faran un bon banquet, però jo encara no he tastat el plat que tenia a punt d'assaborir.

- Encara hi som a temps -va contestar la Carolina amb un somriure- Aquest desgraciat no m'ha tret pas la gana.

- Ni a mi tampoc -va respondre el Mateu arrambant-se a aquell cos tan desitjat.

IV

No feia gaire estona que el Mateu havia desat al seu lloc l'aixada de cavar el blat de moro que era nascut de feia pocs dies. Estava assegut al banc del costat de la casa per reposar l'esquena de tan estar ajupit, quan, després d'eixugar-se la suor que li regalimava per sota d'aquella gorra que no desemparava mai el cap, va veure com un cotxe més que conegut apareixia per l'últim revolt davant mateix de l'era de la casa.

- Aví, aví! -els vaillets van sortir cridant i corrent cap a ell per abraçar-lo- Ens ho hem passat de conya, aví; ara ja se nedar i tot -va fer-li saber el més gran, content com si hagués aconseguit una gran proesa digna de posar en coneixement de l'avi.

- Ja m'ho penso que us ho heu passat molt bé, segur que no heu parat de menjar gelats en tot el sant dia.

- Oi tant! N'hi havia de totes menes i colors; a tu també t'haurien agradat.

- No ho sé pas, m'estimo més un bon plat de rosta jo.

- I què pare, està tot bé per aquí? -li va preguntar l'hereu que semblava molt content de tornar ser a casa.

- Tal i com cal esperar; tot està correcte. Us he trobat a faltar menys del que us imagineu.

- Amb el menjar ja t'has espavilat prou bé? -va preguntar la jove- Patia perquè no passessis gana.

- I els porcs, ja t'he n'has sortit tot sol? -tornà a preguntar el fill, com si tots volguessin parlar alhora.

- Els porcs estan ben grassos; han menjat més bé que mai, i no he estat pas sol.

- Què vols dir?

- Vull dir que he trobat qui m'ha ajudat amb la granja, i de tiberi n'he tingut tant com he volgut sense haver de cuinar res.

- Ara sí que no ho entenc.

- Ni cal que t'hi escarrassis. Anem dins la casa que tindreu una sorpresa.

El Mateu els va presentar la Carolina que semblava la noia més feliç del món en aquell racó de la muntanya. A la

Carolina li encantava donar menjar als conills i les gallines, i ajudar en la feina de la granja. Havia descobert, sense saber que existia, un món nou i diferent al que feia massa anys tenia acostumat. La Carolina se sentia en un paradís envoltat de silenci, pau i aire sa, on el verd dels pins i les alzines contrastava amb aquell cel tan blau; era un indret on no hi havia lloc per les rancúnies, les enveges, el vici i el malviure constant. Havia descobert, també per primer cop, la tendresa d'un home que tot i portar-li molts anys encara era prou robust i ple de salut; totes aquestes coses, aparentment tan insignificants, la feien sentir bé perquè en la seva curta vida no les havia gaudit mai.

Ningú no es va veure amb cor de dir-hi res, en comprovar que la noia dormia a la mateixa habitació que el vell; ni van gosar preguntar-li, a pesar de la gran curiositat, com havia anat a parar allí, perquè sabien amb certesa que si el Mateu els hagués volgut donar alguna explicació ja ho hauria fet. D'altra banda, una mà més a la casa no els vindria gens malament; de feina n'hi havia per tothom i sempre és bo tenir més companyia quan es viu tan aïllat, sobretot si és de caràcter tan agradable i conformista com el de la Caro-

lina. Els nens estaven encantats amb les històries que els explicava del seu país, i en pocs dies van fer d'ella una segona mare; però el més important pel Mateu, a banda de reviure una segona joventut, va ser el fet de confirmar que tots tenien ben clar que encara era l'amo, i que tenia prou caràcter com per no discutir-li les seves decisions.

Jordi Cardona Regada

Foto Kim

*Carrer Comte Guifré, 8
17240 Llagostera*

Telf. i Fax: 972 83.02.04

La teva botiga Arco Iris a Llagostera

*Reportatges
Fotos d'Estudi
Material Fotogràfic
Fotos de Carnet a l'instant
Revelat en 24 Hores
Marcs a Mida
Les teves fotos des de
qualsevol suport digital*

**ARCO
IRIS**
DE KODAK

LLAGOSTERA

a la premsa

Recull en forma de titulars, triats de les notícies més interessants que han aparegut a la premsa relacionats amb Llagostera. Si algun lector està interessat en llegir alguna de les notícies que surten en aquesta plana, pot adreçar-se a la Biblioteca, on les hi trobaran degudament arxivades.

L'Aula d'Art, de Llagostera, estrena el seu primer muntatge teatral itinerant.

(El Punt, 19 de setembre de 2003)

Festa de comiat dels voluntaris de Llagostera que se'n van a Nicaragua.

(El Punt, 12 de setembre de 2003)

Debat de la línia de les Gavarres.

(Diari de Girona, 27 de setembre de 2003)

Un caçador del senglar en fereix un altre d'un tret al braç en una cacera a Llagostera.

(El Punt, 30 de setembre de 2003)

La fira del bolet omple Llagostera.

(Diari de Girona, 13 d'octubre de 2003)

El CAP de Llagostera equipara el nombre de pacients entre els metges del centre.

(El Punt, 17 d'octubre de 2003)

Llagostera apuja un 50 per cent la quota anual de conservació del cementiri.

(El Punt, 4 de novembre de 2003)

Llagostera presenta el nou Telecentre a la Llar d'avis.

(El Punt, 7 de novembre de 2003)

Donaran cubells amb codis de barres als veïns de Llagostera per controlar que reciclen bé.

(El Punt, 11 de novembre de 2003)

CIU manté un còmode primer lloc a Girona però ERC li pren dos diputats i atrapa el PSC.

(El Punt, 17 de novembre de 2003)

Una vintena de jubilats de Llagostera s'inscriuen en els cursos d'Internet.

(El Punt, 22 de novembre de 2003)

Llars d'infants de Llagostera, Girona i Celrà intercanvien experiències educatives.

(Diari de Girona, 25 de novembre de 2003)

Llagostera Solidària presenta la nova edició de l'Agenda Latinoamericana.

(Diari de Girona, 27 de novembre de 2003)

Postigo anuncia que aquífers del poble abasten altres municipis

(Diari de Girona, 1 de desembre de 2003)

Granja Ripoll i Granja Llagostera obtenen dos dels premis Porc d'Or.

(Diari de Girona, 2 de desembre de 2003)

Un testimoni de les cintes creu que Postigo volia investigar Noguera.

(Diari de Girona, 3 de desembre de 2003)

El Papu pregunta

... i fa de les seves per la redacció del col·lectiu.

Ordinador
Pentium II

1. **Com vas entrar al Butlletí?**
El Pc que tenien abans era un 486, i amb allò no anaven enlloc...
2. **Quines són les teves tasques?**
Porto varies coses entre mans...
3. **Molta memòria, no?**
Força, a més m'han fet varies ampliacions..., vaig sobrat.
4. **I ara què?**
Miraré a internet a veure que trobo.

Boli

1. **Com vas entrar al Butlletí?**
No me'n recordo, ho tenia apuntat però algú m'ho va esborrar amb Tipp-Ex, fa una gràcia.
2. **Quines són les teves tasques?**
Guixar, escriure...
3. **Bic "naranja" o Bic "cristal"?**
Bic "normal que escribe normal".
4. **I ara què?**
Doncs, anar tirant fins que se m'acabi la tinta.

Telèfon Domo

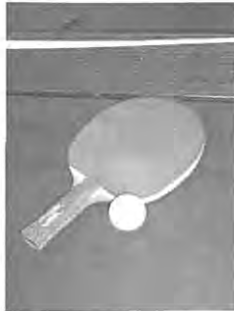
1. **Com vas entrar al Butlletí?**
Per contracte amb la p... telefònica, em van destinar aquí.
2. **Quines són les teves tasques?**
Passar trucades i gravar missatges.
3. **Quin telèfon tens?**
9728312 i dos números més, si vols anem a sopar i et dic els dos que falten.
4. **I ara què?**
Jo, continuo.

Escàner

1. **Com vas entrar al Butlletí?**
Estava d'oferta.
2. **Quines són les teves tasques?**
Escanejar, no et fot!
3. **Has escanejat mai a algú en boles?**
Una dia vaig veure una cosa peluda... (i riu).
4. **I ara què?**
Podeu fer-ne de mi el que vulgueu

*Pilota
ping-pong*

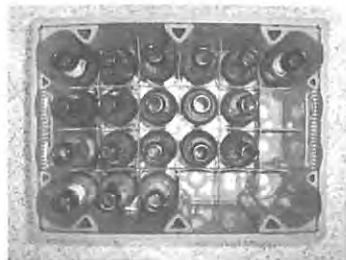
1. **Com vas entrar al Butlletí?**
Botant.
2. **Quines són les teves tasques?**
Fer la pilota.
3. **... i tu què hi pintes aquí?**
No ho sé. M'hi han portat.
4. **I ara què?**
Continuaré fent la pilota.

Disquet

1. **Com vas entrar al Butlletí?**
Vinc del Llum i guia de Cassà de la Selva.
2. **Quines són les teves tasques?**
Introduir virus, bàsicament.
3. **Poca memòria, no?**
Sí. Ara la gent va amb cd's.
4. **I ara què?**
Per mi ja em poden formatejar.
La cosa està "xunga", tinc poca memòria.

Heineken's

1. **Com vau entrar al Butlletí?**
Nosaltres no som fixes, entrem plenes i sortim buides i així anar fent.
2. **Quines són les vostres tasques?**
Fer passar la set i perquè no, fer passar una bona estona.
3. **Heu vist a la gent molt pet o controlen?**
Hem vist dies de tot...
4. **I ara què?**
Cap al Pub...

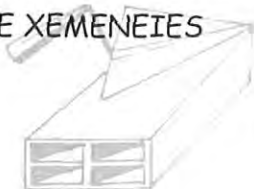
Gravadora

1. **Com vas entrar al Butlletí?**
No ho sé, ho hauria de mirar, ho tinc gravat en alguna cinta.
2. **Quines són les teves tasques?**
Gravar tot el que m'encarreguen.
3. **Has enregistrat alguna vegada converses compromeses?**
No ho puc dir. Secret professional.
4. **I ara què?**
Ja sortirà "algu".

Construccions
MANEL MALAGÓN SERRANO
comte guifré, 2, 2, 1ª
 17240 Llagostera
 telf/ 972 830103

SERVEI DE NETEJA DE XEMENEIES

Us desitja Bon Nadal!

M.ª Carme Valentí
 PERRUQUERIA

Passeig Pompeu Fabra, 36
 Telèfon 83 06 20

17240 LLAGOSTERA
 (Girona)

Sara

Merceria - Perfumeria
Servei de Tintoreria

C/ Donzelles, 6 - Telèfon: 83 11 15
 17240 LLAGOSTERA

MALCA pintors
l l a g o s t e r a

Pintura decorativa i estucs

Mateu Font Plana
 Albert Font Valentí
 Tel. 972830331/636819501

c/ Costa Brava, 44
 17240 Llagostera (Girona)

Celler Can
Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
 LLAGOSTERA

RAMONET
LLOVERAS
 ASSEGURANCES

Joan Maragall, 30
 17240 Llagostera
 tel. 972 831 819
 fax. 972 831 804

Camprodon, 16
 17240 Llagostera
 tel. 972 830 040
 fax. 972 805 539

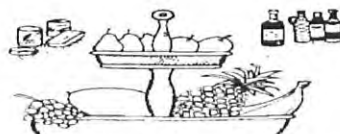
BON NADAL!

AGUSTÍ N
E M B O T I T S

C/ Consellers, 2
 tel. 830257
 LLAGOSTERA

Fruites i
Queviures

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
 17240 LLAGOSTERA

Què hi falta i què hi sobra a Llagostera

☒ Què hi falta?

- ✓ Quitar a les urbanitzacions de Selva Brava i Font Bona
- ✓ Metge de guàrdia al dispensari de Llagostera les 24 hores dels 365 dies de l'any
- ✓ Bosses de plàstic per recollir la caca dels gossos
- ✓ Arreglar alguns camins de pagès
- ✓ Places de pàrquing al centre del poble
- ✓ Pica pica durant les sessions plenàries de l'Ajuntament

☒ Què hi sobra?

- ✓ Cotxes mal aparcats
- ✓ Camions descarregant als carrers de Llagostera
- ✓ Gats abandonats al cementiri
- ✓ Fils elèctrics a les façanes dels edificis
- ✓ Forats als carrers del sector Puig del General
- ✓ Pintades amb spray

Envieu-nos les vostres suggerències a l'Apartat 76 de Llagostera, o bé a la següent adreça:

C/ St. Pere nº 5 - 17240 LLAGOSTERA

Si ho preferiu, podeu deixar el missatge al contestador (972.83.12.10) o enviar-lo per e-mail (elbutlleti@grn.es)

Asseguradors des de 1864

PER QUALSEVOL INFORMACIÓ:
Mercè Salvadó Berenguer

Àngel Guimerà, 21 - bis
Tel. i Fax 972 80 53 70 - Part. 972 83 04 45
17240 LLAGOSTERA

Bon Nadal!

Lluís Villa May
AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA

AVI - LLAGOSTERA S.C.
LLOGUERS I VENDES:
ÀNGEL GUIMERÀ, 21 - BIS
TELÈFON I TELÈFAX: (972) 80 53 70
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)

LLOGUERS I ADMINISTRACIÓ:
RESIDENCIAL BEGUR, 33 - 24
TELÈF. 972 622505 / 622534
FAX. 972 622016
WWW.AVI-IMMOBILIARIA.COM
E-MAIL: avi@avi-immobiliaria.com
17255 BEGUR (GIRONA - COSTA BRAVA)

VENDES I OBRES:
GALERIES CASA GRAN, 7
TELÈF. 972 622412
FAX. 972 624090
17255 BEGUR (GIRONA - COSTA BRAVA)

La Festa del Bolet

Llagostera va acollir el passat 12 d'octubre la primera Festa del Bolet superant amb escreix les expectatives més optimistes.

Més de 8.000 persones d'arreu del país van passar per Llagostera, en el que ha suposat un esdeveniment sense precedents al nostre municipi.

La Festa va comptar amb un seguit d'activitats durant tot el dia entre les que van destacar el mercat tradicional dedicat al món del bolet, el concurs de caça de bolets, la xerrada demostració amb el reconegut cuiner Joan Roca, del Celler de Can Roca i la mestressa llagosterenca Loreto, l'exposició de la col·lecció de bolets de l'Esteva Fa i el repartiment dels premis bolets de Llagostera, entre d'altres.

La Festa del Bolet és una iniciativa de l'Àrea de Promoció Local de l'Ajuntament de Llagostera, la Unió de Botiguers i diversos restaurants i entitats del municipi.

Segons el regidor de Promoció Local de l'Ajuntament de Llagostera, Josep Sánchez, "la Festa neix amb la vocació d'instaurar-se com a fira anual i amb la intenció de projectar el municipi cap a l'exterior".

Carles Oliveras

Carles Oliveras

Carles Oliveras

La festa va comptar amb la participació i assessorament de l'Associació Micològica Joaquim Codina de Girona i l'escola de teatre Aula d'Art així com una concentració de Puntaires de tot Catalunya.

www.festabolet.com

Carles Oliveras

Carles Oliveras

Carles Oliveras

Carles Oliveras

Festa d'homenatge a la 3ª edat

Prop de 600 avis i àvies de Llagostera van tornar a omplir el local polivalent per participar en la festa d'homenatge a la tercera edat que organitza cada any l'Ajuntament de Llagostera amb l'ajut d'un grup de voluntaris.

La festa va començar a mig matí i va allargar-se fins ben entrat el vespre.

Després de l'arròs, el cava i la coca van donar pas al ball.

Com sempre, la Creu Roja va posar a disposició dels organitzadors els seus serveis i vehicles de transport adaptat.

Pep Sánchez

"Jubilats on-line"

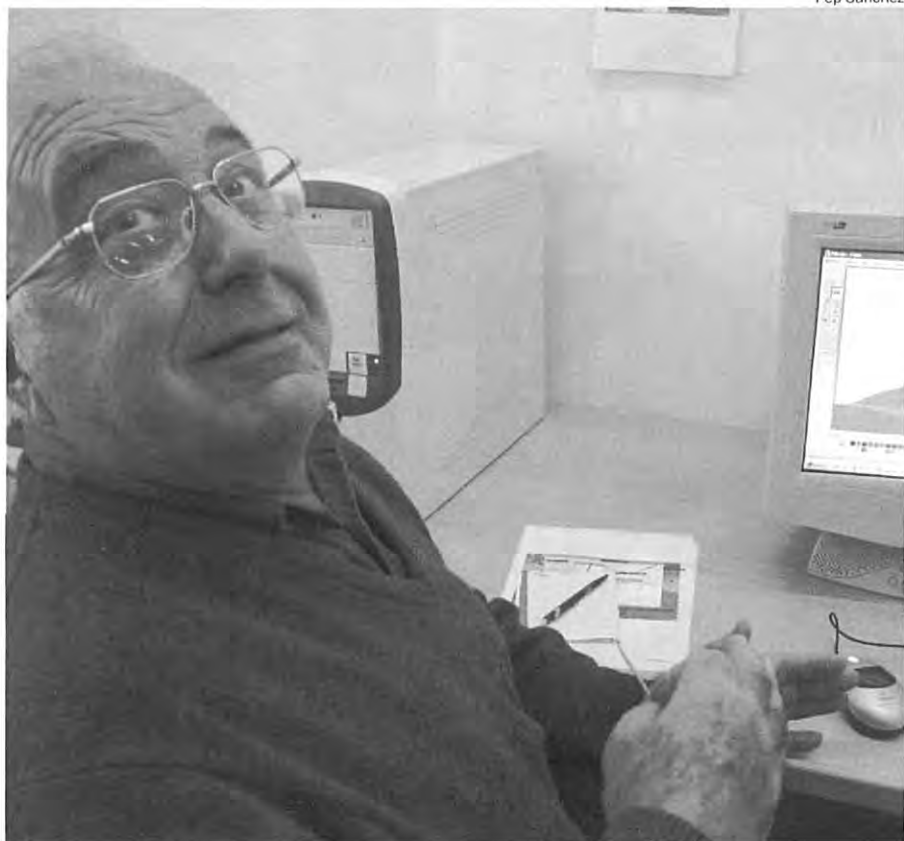
Un total de 24 persones jubilades s'han matriculat als cursos d'iniciació a Internet que organitza l'Ajuntament de Llagostera.

Els cursos s'imparteixen al recentment inaugurat Telecentre de la Llar d'avis.

Un dels objectius principals d'aquest curs és fer perdre la por i familiaritzar-se amb l'ordinador. És per això que les classes inclouen un seguit d'exercicis pràctics per conèixer el funcionament de l'entorn d'Internet i les seves possibilitats.

Les classes van començar començant a mitjans novembre amb tres grups de vuit persones cadascun i tenen una durada de trenta hores.

La posada en funcionament d'aquest telecentre a Llagostera té com a objectiu principal dotar el municipi d'un instrument que apropi i estimuli l'ús de les noves tecnologies a la població, en especial a aquells sectors que per la seva edat es veuen marginats o dificultats per accedir a les noves tecnologies i a les possibilitats que se'n deriven.

Pep Sánchez

Un dels alumnes matriculat al curs d'iniciació a Internet davant d'un dels ordinadors que hi ha a la Llar d'Avis de Llagostera.

Debat Costa Brava a Llagostera

L'acte s'inicià amb la projecció del documental d'Antoni Martí "Els límits de la Costa Brava", que recrea imatges del litoral gironí des de principis del segle passat fins a l'actualitat, que inclou una entrevista a la cèlebre geògrafa francesa Ivette Barbaza, vinculada des dels anys 50 a la Costa Brava, així com dels impulsors del Debat Costa Brava de l'any 1976: Joan Cals, Narcís-Jordi Aragó, Jordi Sargatal, Lluís Polo, Josep Vicente i Juli Esteban.

Es va continuar amb un col·loqui obert, en el qual hi participaren bona part dels més de 100 assistents, entre els quals l'alcalde de Llagostera: Lluís Postigo, el de Maçanet: Josep Romaguera, l'exalcalde de Sant Feliu de Guíxols i impulsor del primer debat Costa Brava: Josep Vicente i nombrosos representats dels moviments cívics i ecologistes en defensa del territori com: la Coordinadora Antilínia de Les Gavarres, l'Arítjol, Salvem les Valls, Salvem l'Empordà, Salvem les Guílleries, L'Esbornac, entre d'altres.

Durant el debat es repassaren diverses qüestions relacionades amb el model de desenvolupament, la nostra relació amb el medi i la necessitat d'incrementar la sensibilitat proteccionista. Com a conclusió es varen formular les següents propostes:

- La necessitat d'un debat permanent sobre el model de desenvolupament econòmic.

- La necessitat d'una moratòria urbanística immediata i la revisió dels projectes en execució. El litoral està saturat i l'actual ritme constructiu ja no és sostenible.

- La necessitat d'impulsar un pla de mobilitat que incrementi la utilització dels transports col·lectius.

- La de reconsiderar la producció i el tractament dels residus.

- La d'impulsar l'estalvi energètic, les energies alternatives i la seva producció en el propi lloc de consum.

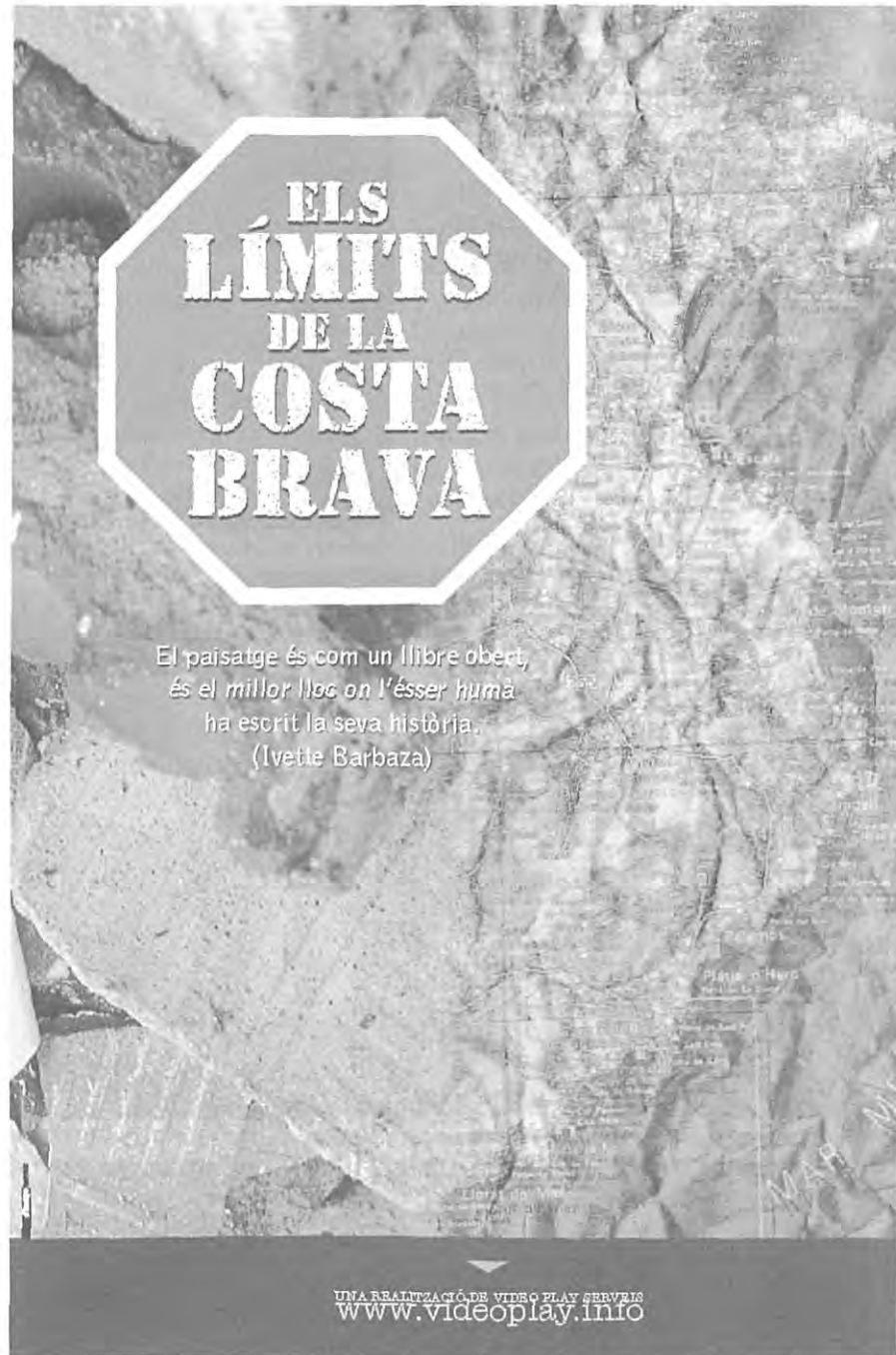
- La de concretar els criteris estètics de les normatives urbanístiques.

- La d'aprofundir en la democràcia i en la presa de decisions. Sotmetre les grans infraestructures a consultes populars.

- La de planificar amb criteris proteccionistes, de sostenibilitat, i desenvolupar els Plans de protecció d'espais protegits.

Totes aquestes propostes, es van fer arribar al Col·legi d'Arquitectes gironí, organitzador del Tercer Debat Costa Brava, a l'objecte que s'incorporin al document final.

L'acte va ser organitzat pel Casino Llagosterenc, amb la col·laboració de la Coordinadora Antilínia de Les Gavarres, l'Assemblea en Defensa de les Terres Nord Orientals i l'Àrea de Medi Ambient de l'Ajuntament de Llagostera.

Activitats i cursets

Un any més, l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Llagostera ha organitzat un seguit de cursets i activitats que van iniciar-se el passat mes de setembre.

Informàtica, punta al coixí, country, dibuix, pintura, jardineria, pastisseria, gimnàstica, ioga, sardanes i patchwork, entre d'altres són alguns dels cursos programats.

Els cursos d'informàtica i ball de country han estat uns dels més sol·licitats.

Alumnes matriculats al curs d'informàtica

El Country continua sent un dels cursos amb més èxit

Alumnes fent punta al coixí

Joan Poderós pres a Lloret de Mar

Des de l'any 1324 la jurisdicció criminal de Lloret i el seu terme, per privilegi del rei Jaume II, corresponia a la casa dels Montcada. El senyor jurisdiccional era el capítol canonical de la Seu de Girona, que ho regia per mediació del canonge de paborde, però l'administració de justícia l'aplicava els jutges de la baronia del Castell de Llagostera i vila de Caldes de Malavella.

Un d'aquests casos el trobem l'any 1606 quan el batlle de Lloret va escriure una carta al de Caldes.

Aquesta carta ens confirmarà que efectivament Lloret depenia de la baronia de Llagostera i Caldes pel que feia referència a la justícia començava així:

"Al honorable balle de Caldes de Malavella exercint la jurisdicció superior en lo terme de Lloret per lo Sr. Compte de Montagut (1). Pere Gibert balle de la Juristictió inferior del Sr. paborde de Lloret, salut en lo Sr."

Continuava, informant-lo que tenien agafat un lladre i que *"dins tres dias après que les presents vos seran presentades vingau a cercar lo dit presoner que us guardam pera lliurarlos, conforme es de estil"*.

El lladre en qüestió, de nacionalitat francesa, es deia Joan Poderós i habitava a Lloret. En aquesta localitat havia comès diversos robatoris i en destacaven un que va perpetrar una nit en una casa on va robar *"una certa quantitat de roba de lli y de llana"*. Des de Lloret va anar a Palamós amb l'ànim de vendre el gènere robat, però no va tenir-ne ocasió ja que el van

enxampar i expulsar del poble. Va retornar a Lloret i el dia 6 de juny, cap al vespre, el van detenir.

Després de rebre la carta del batlle de Lloret, el de Caldes, dintre el termini fixat de tres dies, va fer anar a buscar el detingut *"en dita vila de Lloret y de alli nos ne aportarem pres y lligat al dit Poderós en las carcers del Castell de Llagostera"*.

Una vegada tancat a la presó del nostre poble, se l'havia de jutjar, però el jutge no tenia ni idea dels càrrecs que se li imputaven, ja que des de Lloret no havien facilitat cap mena de documentació amb els detalls dels fets que s'imputaven al delinqüent.

El batlle de Caldes, Jaume Companyó, va escriure a Pere Gibert, batlle de Lloret, comunicant-li que per fer i administrar justícia *"tingam necessitat del original enquesta feta y formada contra dit Joan Poderós, o copia de aquella y tingam també necessitat de dos testimonis que hagen oït a queixar la víctima del robo, o, hagen vist lo dit robo"*.

Acabava dient que l'encarregava i manava que per al proper dilluns a les nou del matí fes arribar l'original o cò-

pia i els dos testimonis *"en dit Castell de Llagostera"*. Per tant, seria jutjat en la nostra vila.

Tant pel que fa referència a impartir justícia, com a la presó per recloure els encausats, el nostre poble en temps passats, dintre la baronia i jurisdicció dels barons, devia tenir molta importància pel que hem pogut comprovar.

(AHG) Josep Cantó - Antoni Mascort

(1) Es refereia a Guerau I de Cruïlles, de Santa Pau, baró de Llagostera i Caldes, i primer comte de Montagut.

Rafel Villena i Sànchez

Arquitecte Tècnic

Tècnic Superior en Prevenció de Riscos Laborals

C/Joan Maragall, 30 - Llagostera 17240

Tel. 972 83 29 46 / 626 49 99 77

Fax. 972 83 18 04 mail: rafelvs@teleline.es

Floristeria Mª ROSA

Plantes i Flors

Carrer Consellers, 24 - Tel. 83 05 24

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Activitats de Nadal

EXPOSICIÓ DEL CONCURS DE PESSEBRES

Dies: **25, 26, 27 i 28 de desembre, 1,3,4 i 6 de gener**

Horari: **de les 17 a les 20 h.**

Inauguració i lliurament de premis: **dissabte, 20 de desembre a les 17 h.**

Lloc: **Local Social "La Caixa"**

Organitza: Àrea de Cultura

CAMPUS D'ESPORT

Activitats de lleure al matí i d'esport a la tarda. Per a nens i nenes de 6 a 12 anys.

Dies: **22, 23, 24, 29, 30 i 31 de desembre.**

Horaris: **de les 10 a les 13 h. i de les 16 a les 19 h.**

Lloc: **Pavelló Municipal d'Esports**

Preu: **25 euros / matí. 25 euros / tarda. Inscripcions fins al 12 de desembre**

Organitza: **C. B. Llagostera – Patronat Municipal d'Esports**

EL TIN (Taller Infantil de Nadal)

Tallers de manualitats, explicades de contes, jocs d'imaginació i d'esbarjo, tallers de maquillatge,...i tot l'ambient de les Festes de Nadal.

Per a nens i nenes de P-3 fins a 3r. de Primària.

Dies: **22, 23, 24, 27 (només tarda), 29, 30 i 31 de desembre, 2, 3, 5 (només matí) i 7 de gener.**

Horaris: **de les 9'30 a les 13 h. i de les 16 a les 19 h.**

Lloc: **Gimnàs del CEIP Lacustària**

Preu: **40 euros / tot el TIN. 3 euros / l'entrada matí o tarda.**

Organitza: Àrea de Cultura i Ensenyament

CONCERT DE L'ESCOLA DE MÚSICA

A càrrec dels alumnes de l'Escola de Música del Casino Llagosterenc

Dia: **dimarts, 23 de desembre**

Hora: **A les 20'30 h.**

Lloc: **Teatre Casino Llagosterenc**

Organitza: **Casino Llagosterenc**

Col·labora: Àrea de Cultura

CAGATIÓ

Dia: **dimecres, 24 de desembre**

Hora: **a partir de les 17 h.**

Podeu participar trucant a Llagostera Ràdio, al telèfon 972 83 02 12

Organitza: **Llagostera Ràdio**

BALL DE NIT DE NADAL

Dia: **nit del 24 al 25 de desembre**

Hora: **1'30 h. matinada, després de la Missa del Gall**

Lloc: **Edifici Polivalent**

Organitza: **Penya Barcelonista de Llagostera**

24ª. CURSA POPULAR DE SANT ESTEVE

Dia: **divendres, 26 de desembre**

Inscripcions: **de les 8 a les 9'30 h.**

Preu inscripció: **6 euros**

Sortida: **a les 10 h.**

Lloc de sortida: **Pavelló Municipal d'Esports**

Organitza: **Unió Esportiva Llagostera – Patronat Municipal d'Esports**

Col·labora: **Club Atletisme - Bell Matí**

RECOLLIDA DE CARTES ALS REIS

Benvinguda dels patges reials a càrrec de l'Aula d'Art i la Colla Gegantera. A continuació els patges reials recolliran les cartes dels nens i els lliuraran un petit obsequi.

Dia: **dissabte, 27 de desembre**

Hora: **a les 11'30 h.**

Lloc: **Teatre Casino Llagosterenc**

Cal escriure al dors de la carta el vostre nom complet, l'edat i la vostra adreça, el més clar possible !!!

BALL DE REVETLLA DE CAP D'ANY

Lloc: Edifici Polivalent

Hora: a partir de les 12 h. de la nit

Dia: nit del 31 de desembre a l'1 de gener

Organitza: la Comissió de Festes

18è CONCERT DE NADAL

Cor Parroquial Llagosterenc

Dia: dijous, 1 de gener

Hora: a les 19 h.

Lloc: Església Parroquial

Organitza: Cor Parroquial Llagosterenc

7è TORNEIG DE BÀSQUET 3X3

Dia: dissabte, 3 de gener

Hora: 10 h. escola, premini i mini

11 h. infantil i cadet

16 h. categoria única

Lloc: Pavelló Municipal d'Esports

Organitza: Club Bàsquet Llagostera – Patronat Municipal d'Esports

CAVALCADA DE REIS

Dia: dilluns, 5 de gener

Hora: a les 19 h.

Lloc de sortida: Edifici Polivalent

Organitza: Comissió de Reis, Àrea de Cultura i Àrea de Festes (programa a part)

NADAL AL CASAL

PASTORETS DE LLAGOSTERA

Dies: 26 de desembre

28 de desembre

4 de gener

Hora: a les 18 h.

Lloc: Casal Parroquial Llagosterenc

Direcció: Francesc Pujadas

Col·labora: Àrea de Cultura

EXPOSICIÓ D'ARTISTES LOCALS

Dies: 26 de desembre

28 de desembre

4 de gener

Hora: de les 17 a les 21 h.

Lloc: Casal Parroquial Llagosterenc

QUINES

QUINA DEL CLUB PATINATGE LLAGOSTERA

Dies: 13 de desembre, al Saló Cafè del Casino Llagosterenc. A les 22 h.

14 de desembre, a la Llar d'Avis. A les 18 h.

28 de desembre, a la Llar d'Avis. A les 18 h.

3 de gener, al Saló Cafè del Casino Llagosterenc. A les 22 h.

Organitza: Club Patinatge Llagostera

QUINA DE LA COLLA GEGANTERA

Dies: 7 de desembre, al Saló Cafè del Casino Llagosterenc. A les 22 h.

20 de desembre, al Saló Cafè del Casino Llagosterenc. A les 22 h.

4 de gener, al Saló Cafè del Casino Llagosterenc. A les 19 h.

Organitza: Colla Geganterera

QUINA DE LA COMISSIÓ DE FLORS DEL CASINO

Dies: 21 de desembre, al Saló Cafè del Casino Llagosterenc. A les 19 h.

27 de desembre, al Saló Cafè del Casino Llagosterenc. A les 22 h.

Organitza: Comissió de flors del Casino Llagosterenc

LA QUINA DEL PERNIL del CLUB D'HANDBOL LLAGOSTERA

Dies: 20 de desembre, a les 21'15 h.

21 de desembre, a les 20'15 h.

27 de desembre, a les 21'15 h.

28 de desembre, a les 20 h.

3 de gener, a les 21'15 h.

4 de gener, a les 20 h.

6 de gener, a les 20 h.

Lloc: Bar-Restaurant "El Passeig" (Passeig Pompeu Fabra, 96)

Organitza: Club d'Handbol Llagostera

Llagostera Ràdio

Llagostera Ràdio s'acosta als 20 anys d'existència en aquesta vila, uns anys en els quals hem compartit moltes coses amb els oients, i això ens fa estar molt orgullosos que després de 20 anys en antena, que complirem el pròxim 8 d'abril de 2004, la nostra emissora segueixi tan jove com en els seus primers dies.

Hem incorporat en la nostra programació noves propostes per escoltar: programes musicals i altres de contingut divers.

Com a novetats podem trobar el programa d'en Xavi, s'emet tots els dilluns de 22:00 h. a 24:00 h., en aquest programa hi escoltaràs una mica de tot: música, notícies d'actualitat, i tot el que et pugui interessar escoltar un dilluns a la nit. També tenim el programa d'en David Parramon, on hi trobaràs el bo i millor de la música pop, tots els dimarts de 21:00 h. a 22:00 h.

També voldríem fer referència a la nostra pàgina web, que mica en mica es va engrandint i on hi pots trobar molta informació sobre Llagostera Ràdio on disposem d'un fòrum debat, tarifes de publicitat, la programació, llista d'èxits entre moltes altres coses interessants, aquest web és accessible des de: www.llagostera.com/radio.

Altres novetats que tenim dins la programació de la nostra emissora, són les seleccions musicals, destinades a diferents estils i situades a la franja horària que hi ha entre les 21:00 h. i les 24:00 h. Per tant de dimarts a divendres trobem les següents seleccions: música de cinema (bandes sonores originals) i la selecció penya rude (música ska).

També cal recordar que Llagostera Ràdio emet els plens municipals en directe i que a partir d'ara s'informarà a través d'aquesta emissora dels dies en què hi hagi el ple. Ja des

Estudi central de Llagostera Ràdio

de fa dos anys, emetem els nostres propis informatius, amb tota la informació local, de dilluns a divendres a les 8:00 h., a les 13:00 h. i a les 18:00 h., i si formeu part d'alguna entitat de la vila i feu activitats de caire públic, o teniu qualsevol notícia que sigui d'interès general i voleu que ho informem, només us heu de posar en contacte amb nosaltres, teniu tres formes per fer-ho: a través del correu electrònic llagostera.radio@ddgi.es, per telèfon al: **972 83 02 12**, o bé fent-nos arribar la informació al **C/ Sant Pere, 5**.

Llagostera Ràdio 105.7 FM

Menjars i Vins

Cal Degollat

Tel·l 972831125 / 972830129

C/ Sant Feliu, 55 17240 LLAGOSTERA (Girona)

Llibreria - Material escolar

Bones Festes!

RAMONA FRIGOLA

C/ Gariix 14 - Tel. 972 83 03 84 - LLAGOSTERA

G.E. Bell-Matí

Carcaixells

El dia 26 d'Octubre el excursionistes de la vegueria de Girona tenien una cita a Solius, més concretament als Carcaixells. A 2/4 de 8 del matí s'esperava a tothom que vingues a davant del restaurant Mas Pla per poder, mitja hora més tard, començar a caminar amb la gent que havia vingut. El dia s'havia aixecat amb mal humor, amb núvols de pluja amenaçadors, però això no espanta el bon caràcter del bon caminador.

Són les 8:00h. del matí. La petita munió de gent que ha vingut es posa a caminar. El rumb: els imponents Carcaixells. Al cap de molt poca estona ens desviem del camí principal per agafar un corriol que ens portarà a aquestes mitíques muntanyetes. Tot i ser curt, el corriol ens va fer suar de valent, ja que era mica costerut, però no hi ha res que els excursionistes amb ganes de passar-s'ho bé els doblegui i per fi, aquell camí costerut s'acaba i comença l'aventura autèntica, comencen els Carcaixells.

Tot xino-xano el petit grup avança per aquell camí xic, ple de roques, herbes i arbres i, sobretot, vistes fenomenals encara que el mal temps ens espatllés una mica el dia. Com ja he dit, pas a passet vàrem anar tirant, travessant el pont penjat (que necessita alguna capa de pintura per eliminar el rovell), un lloc únic per fer unes quantes fotografies a la bona gent caminadora, a la bona gent que de tant anar tirant varen arribar al lloc sagrat de l'esmorzar, moment importantíssim ja sigui per descansar o per fer un saborós mos molt ben merescut. L'esmorzar anava fent el seu curs i la pluja també. Els núvols tenien enveja de nosaltres i es faren posar a "pixar" (i perdó per l'expressió). Però... a la vora del foc i amb un bon entrepà a les mans, qui se'n recorda de la pluja fastigujadora? (jo diria que ningú, començant per mi mateix).

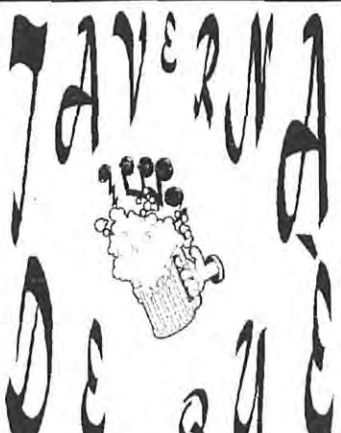
Ha passat una horeta, la pluja ha parat i el petit grup de caminaires es disposa a anar tirant per fer la segona part de la bonica excursió. Anant distretament atents, de cop, veiem com els Carcaixells s'acaben. Hem arribat a la seva fi i a part del mal temps, ha sigut un dia esplèndid. Tornem al camí principal i ens dirigim cap als cotxes, més concretament cap a casa (òbviament cada un a la seva).

Ja ha arribat l'hora. Arribem els cotxes i ens hem de dir adéu. Ens acomiadem cordialment, com a grans amics que som, com a caminadors simpàtics ens diem un bonic adéu i entrem als cotxes. Cada un se'n va per les seves, però una cosa està molt clara: han vingut a caminar, i s'han trobat amb un paisatge únic i han fet una petita excursió inoblidable. Per què no us hi apunteu a la pròxima, eh?

Consell de redacció del G. E. Bell-Matí

El passat divendres 28 de novembre es va fer l'Assemblea ordinària del G. E. Bell-Matí, on es va decidir fer uns canvis en els membres de la Junta, que queda de la següent manera:

President: Joan Sàbat i Tibau
Vicepresident: Jaume Ventura i Mont
Tresorer: Jaume Ventura i Prim
Secretari: Julià Xirgu i Ciurana
Vocals: Ferran Masnou Dauset, Lluís Casals Quer, Miquel Bagudanch Miquel, Joaquim Castelló Boadas, Santi Soler Ramonet, Jessica Martí López.

Entrepans
freds
i calents

"ANTIC DORADO"
C. Àngel Guimerà, 29
Tel. 972 830664
LLAGOSTERA

Telèfon 972 805525
Reforç i repàs individuals i grups reduïts
 C/ Girona, 31. Llagostera
 Actièssol Activitats de lleure i culturals per a infants i joves

Societat de caçadors Sant Hubert

Campionat Local de Caça Menor

El passat dia 24 d'octubre es va celebrar el Campionat Local de Caça Menor amb gos per determinar el representant de la Societat al Campionat Provincial de la mateixa modalitat el dia 8 de novembre. Es va realitzar als terrenys de les finques de can Companyó i Can Fuyanet i hi van participar 14 socis.

El guanyador va ser Josep Freixes Turró amb 2.000 punts (les peces de caça tenen uns punts segons la categoria de cada peça). El subcampió va ser Rafael Ruiz amb 575 punts.

Campionat provincial de caça de la becada

El dia 29 de novembre es va celebrar el Campionat provincial de caça de la becada organitzat per la Federació Territorial de Caça de Girona en col·laboració amb la Societat de Caçadors Sant Hubert.

La competició, que cada any es celebra a una localitat diferent, es va fer a la finca de can Vidal de Llobatera. Es van matar 11 becades i va quedar primer classificat Josep Padrosa Camps amb dues becades, que venia en representació de la Societat de Santa Pau. El segon classificat va ser Lluís Díaz López de Caldes de Malavella, que va matar dues peces.

Finalitzada la prova esportiva, es va celebrar un dinar de germanor al restaurant l'Alsina de Cassà de la Selva, al qual van assistir tots els concursants, jutges, directius i autoritats. Es va comptar amb la presència de l'Alcalde de Llagostera, el senyor Lluís Postigo, el President de la Federació Provincial de Caça i els membres de la Junta Directiva de la Societat de Caçadors Sant Hubert amb el seu President Carles Serrat. Es va obsequiar a tothom amb una placa commemorativa.

Biblioteca Julià Cutillé

Activitats de foment de la lectura i la cultura

La biblioteca fomenta la lectura a través d'activitats com "El racó dels contes", presentacions de llibres, el concurs literari de Sant Jordi, el Club de lectura a banda d'organitzar d'altres activitats culturals com ara exposicions temàtiques o dels nous materials adquirits.

El racó dels contes

L'objectiu d'aquesta activitat és fomentar la lectura entre els més petits aconseguint que tinguin curiositat pels contes i es diverteixin quan els llegeixen. Ja fa una bona colla d'anys que durant el curs escolar la biblioteca porta a terme la campanya "El racó dels contes". Aquesta activitat consisteix en què dos dimarts de cada mes un narrador de contes del grup de teatre "El Galliner" ve a la biblioteca a explicar contes destinats a nens i nenes d'entre tres i vuit anys.

Aquesta activitat és una de les que té més acollida amb una mitjana d'assistència de 35 infants que s'ho passen d'allò més bé.

Club de lectura

A finals de l'any 2002 la biblioteca va engegar aquesta nova activitat. La finalitat del Club de lectura és reunir-se un dijous de cada mes per tal de comentar i analitzar l'últim llibre proposat.

La coordinadora del Club és la Cristina Garcia (licenciada en filologia catalana i hispàniques). Actualment som un grup d'unes 15 persones.

Alguns dels llibres que s'han llegit fins ara són *Ulls d'aigua* de J.N. Santaaulàlia, *La habitación azul* de George Simenon, *La campana de vidre* de Sylvia Plath, *El confort dels estranys* de Ian McEwan...

Presentacions de llibres

Periòdicament, la biblioteca organitza presentacions de llibres d'interès pel poble. Enguany s'han presentat els llibres, *Ulls d'aigua* de J.N. Santaaulàlia (guanyador del Premi Columna 2002), *Catalunya es revolta* de Xavier García i *Aquí, no!* d'Oriol Nel·lo (ed.).

El dia 23 de gener del 2004, coincidint amb la reunió mensual del Club de lectura tindrem com a convidada especial l'escriptora **Maria Barbal** que ens vindrà a presentar el seu últim llibre **Bella Edat**, publicat per Edicions 62.

US HI ESPEREM!

Silvia Anfrons

Presentació del llibre *Aquí no!*

Marta Ventura

Una de les sessions de l'Hora del conte

Marta Ventura

Exposició de contes a la sala infantil

Marta Ventura

Aparador de Halouai

COMERCIAL MIQUEL-VALENTÍ, SL

Pernils i embotits

Jordi Miquel Perxachs

C. Fivaller, 14 17240 LLAGOSTERA -Girona-
Tel. i Fax 972 80 50 17

**vivers
can ragolta**

Veïnat de Cantallops, 3

Tel./Fax 972 83 04 80

Mòbil 647 668 441

17240 LLAGOSTERA

Cultius de plantes ornametals,
fruiters i arbres d'ombra i oliveres

Serveis Tècnics de Reparació

Metabo

imcoinsa

bombas
bosch

**BOMBA
PRINZE**

ENARCO S.A.

PERLES

BOSCH

KÄRCHER

Lifter
HERRAMIENTAS
ELECTRICAS

HITACHI
HERRAMIENTAS
ELECTRICAS

C/ Gavarres, 24
17240 Llagostera
Tel.-Fax: 972 83 09 73

pintura
decorativa

font pintors, s.l.

pintura industrial
doll de sorra abradiu

Taller

C/ Indústria, 12 (Sector CAVISA)
Tel. 972 80 54 89 - Fax 972 80 55 61
17240 LLAGOSTERA

Pauher School

PAUHER SCHOOL, C. B. amb l'experiència de més de tretze anys de servei en l'ensenyança a la localitat, ha obert les seves noves instal·lacions al carrer Constància núm. 1 al local núm. 4 (baixos) per seguir oferint-vos els mateixos serveis que fins ara i esperant que amb l'experiència i el temps puguin seguir millorant-los.

Les activitats de les quals podeu gaudir són les següents:

1. Classes d'idiomes i Casal d'Estiu.
2. Classes de repàs.
3. Espanyol per a estrangers.
4. Possibilitats de presentar-vos als exàmens oficials:

-Anglès: KET (Key English Test), PET (Preliminary English Test), FCE (First Certificate in English), CAE (Cambridge Advanced in English), CPE (Cambridge Proficiency in English), i títols de l'Escola d'Idiomes.

-Francès: DELF (A1, A2, A3, A4) DELF 2on grau (B1, B2) DALF i Títols de l'Escola d'Idiomes.

-Català.

5. Possibilitats d'estudiar (o treballar i estudiar) a l'estranger.

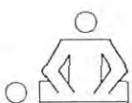
6. Estadies temporals (en família o en una residència universitària) a l'estranger durant tot l'any però especialment els mesos d'estiu.

Durant tots aquests anys molts alumnes de Pauher School s'han presentat a aquests exàmens de Cambridge i de l'Alliance Française, amb un 80% d'aprovat. Tots aquests certificats que s'obtenen són crèdits de lliure elecció a la Universitat.

També durant tot aquest temps Pauher School ha enviat varis alumnes a Anglaterra i als Estats Units durant l'estiu. Generalment estan en famílies que els acullen i al mateix temps van a classes allà on siguin. També n'hi ha que han fet immersió lingüística convivint amb la família, la cultura i les costums d'aquests països tot el dia.

Gabinet Terapèutic

TERÀPIES MANUALES
RECUPERACIÓ FUNCIONAL
QUIROMASSATGE DIPLOMAT
QUIROPRÀXIA DIPLOMAT
DRENATGE LIMFÀTIC

RENART - PONT

C/ Mas Sec, 53 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 - 83 10 07 - Fax 972 - 83 13 67

Bones Festes !

Col·legi Ntra. Sra. del Carme

On hem anat i què hem fet?

Som els nens i nenes de la Llar d'Infants del Col·legi Ntra. Sra del Carme, el dijous 6 de novembre vam anar d'excursió al mercat del poble per a comprar fruits de la tardor. Una vegada vam acabar de comprar magranes, mandarines, castanyes, avellanes..., hi havia gana i anàrem a esmorzar a l'Avinguda del Gironès. Llavors, en arribar a l'escola, posàrem bé els fruits per tal d'observar-los durant uns dies i finalment van acabar a la nostra panxa.

El dia 11 de novembre els alumnes de cicle superior vam anar d'excursió a Girona. Al matí anàrem al teatre a veure l'obra "Internet Friends", una comèdia divertidíssima parlada en anglès i català. Després de dinar al parc de la Devesa i jugar una estona vam visitar al barri vell de Girona, passejar pel call jueu, la catedral i la muralla. Vam caminar molt però ens vam divertir moltíssim.

Nosaltres, els nens i nenes d'Educació Infantil juntament amb el cicle inicial i cicle mitjà també anàrem al teatre dins la XIX Campanya de teatre i música per escolars que organitza Eina d'Escola.

Llar d'infants El Niu

Reciclem: blau o groc

Aprofitant que durant l'últim trimestre del curs (2002-2003) les dues aules de P-2 treballaven el centre d'interès "ELS ALIMENTS", vam creure oportú introduir als nens de 2 a 3 anys en el món del reciclatge d'una forma lúdica però real.

PRESENTACIÓ DE L'ACTIVITAT:

1. Vam muntar a cada aula de P-2 el racó de la botigueta.

2. Vam demanar a les famílies que juntament amb els seus fills, busquessin per casa algun embalatge d'aliments buits (de cartró o de plàstic) que es poguessin portar a l'escola per jugar a la nostra "botiga".

3. Vam pintar de color blau una capsa de cartró i la vam posar en un lloc visible de l'aula. Tots els embalatges de cartró que s'anaven trencant els tiraven a dins el contenidor de color BLAU.

4. El mateix vam fer amb el color groc. Pots de iogurt nets, ampolles d'aigua, tetrabricks quan s'anaven trencant, cap a dins el contenidor de color GROC.

5. Cada educadora va elaborar una bossa (feta amb paper de diari) per cada nen.

6. Tots els nens s'emportaren la bossa a casa, per tal de poder-la omplir amb l'ajuda de la família, d'algun embalatge que es pogués RECICLAR.

7. Aprofitant que al costat de la llar tenim uns contenidors de reciclatge, vam fer una petita sortida per veure'ls "in situ".

8. Entre tots vam mirar què portàvem a dins les bosses i després vam decidir si ho posàvem al CONTENIDOR BLAU o al CONTENIDOR GROC. Cada nen va tirar el que portava dins el contenidor corresponent.

9. Vam acabar el centre d'interès "Els aliments", però no vam acabar el reciclatge. Fins a final de curs vam tenir els dos contenidors a l'aula i sempre que teníem alguna "cosa" per posar-hi, ho rentàvem (si era necessari) i cap a dins!

OBJECTIU D'AQUESTA ACTIVITAT:

Amb aquesta activitat bàsicament el que preteníem era JUGAR TOT CONSCIENCIANT als nens i sobretot a les famílies que hi ha "coses" que no cal tirar-les a la paperera, sinó que hi ha uns contenidors que serveixen per recuperar els papers i els plàstics que ja han sigut utilitzats.

COL·LABORACIÓ DE LES FAMÍLIES:

Cal dir que aquesta activitat la vam poder portar a terme gràcies a la col·laboració de gairebé totes les famílies. El fet de jugar cada dia amb els embalatges buits, aquests es feien malbé força ràpid i era necessari canviar-los sovint. Fent aquesta activitat vam adonar-nos que ja començava a haver-hi força conscienciació sobre el reciclatge, ja que moltes famílies els va agradar l'activitat i s'hi van involucrar molt.

Remember when...

La gestió de la publicitat (contractació, compaginació,...) què n'hem de dir! No recordo de qui va ser la brillant idea (segurament meva) d'associar un paperet a cada un dels anuncis que sortia publicat al Butlletí, per així poder controlar amb més facilitat la publicitat de la revista. Intentaré explicar en poques paraules la mecànica d'aquesta complicada operació que tants maldecaps i farts de riure ens va donar.

En una de les parets de l'antic cau del carrer Migdia, vam col·locar un gran suro (d'uns 3 metres de llarg per 2 d'alçada). Cada membre del col·lectiu disposava d'una filera per poder enganxar-hi uns paparets. En aquests paperets hi constava el nom de l'anunciant, mida, preu de l'anunci, etc... D'aquesta manera es veia clarament que el sr. X havia contractat 5 anuncis, el sr. Y n'havia contractat 20 i el sr. Z un miserable anunci. Això també ens servia a l'hora de compaginar

per saber quins anuncis sortien a cada número. Al principi semblava que la cosa funcionava relativament bé però al cap d'un cert temps vam començar a detectar uns fenòmens paranormals. Tots aquells membres del col·lectiu que enganxaven els papers per sota d'un metre d'alçada veien com el comprovant de l'anunci desapareixia misteriosament. Després d'unes llargues investigacions vam trobar la resposta a aquest fet. Els hereus dels nostres estimats veïns de local (nens de 3, 4 o 5 anys) eren els responsables d'agafar tots aquells paperets que la seva alçada els permetia. Des d'aquest moment vam batejar aquests curiosos "nous inquilins" com les "cucarachas del Butlletí".

Enric Hospital Juncà

Una anècdota, una història? N'hi ha tantes....!!!! Me'n recordo de la il·lusió que teníem quan havíem de recollir aquell cap de setmana el "Butlle" sortit d'impremta; era realment una espera amb impaciència, un treball conjunt fet amb ganes i que volíem veure acabat. Explico això perquè a aquesta il·lusió s'hi va afegir la conya "d'on és el presi?" Vam començar després del segon número, un dissabte cap a les cinc del matí, quan la compaginació es torna feixuga i la penya comença a abandonar; llavors en Pin va fer una caricatura del presi Dani, i l'Enric el va camuflar estratègicament entre les planes de la revista. La broma estava servida. La seva reacció i la nostra va ser com us podeu imaginar de complicitat total. Ara encara teníem més ganes de passar fulls endavant i endarrere.

Com no podia ser d'altra manera vam donar la benvinguda al presi Marc amb el seu dibuix (...xavaaa!!!!). Crec que li va agradar força.

En alguns números surt l'un o l'altre, o tots dos o cap. Nosaltres passàvem una bona estona buscant-los i de vegades fins i tot suplicàvem que ens els xivessin. Estava molt bé!

Ja ho sabeu; si guardeu els butlletins i us fa gràcia els podeu buscar. Els trobareu amb paciència un pèl amagats darrere algun escrit, foto o dibuix. És tant senzill com això; que serveixi de "petit homenatge" a la gent que treballa i que sovint no es veu.

Núria Capdevila Cabarrocas

En el moment d'escriure aquestes ratlles em trobo sobre la taula de ping-pong del local social del Butlletí, rodejat d'una activitat frenètica: el doctor i la Cris compaginant textos, en Pin "picant" escrits, l'Enric amb l'ajuda d'en Soler obrint un dels ordinadors per instal·lar-hi un nou "gadget" que li permetrà fer no sé què, la *madame marduix* acabant les prediccions,... Aquesta activitat és la típica que des de fa 8 anys es repeteix periòdicament en les hores que precedeixen "l'entrega" a l'impremta del Butlletí. Malgrat que pugui semblar que jo l'he viscuda intensament al llarg d'aquests anys, no ha estat així gaires vegades. Per sort, altres "membres" del col·lectiu amb la seva il·lusió i força de voluntat s'han encarregat de tirar del carro i fer sortir a la data prevista cadascun dels números que ha tingut aquesta etapa del Butlletí. La meua contribució ha estat més

aviat de suport, agafant tasques menors que em permetessin el contacte amb aquesta publicació, però en cap cas he pogut (o he volgut) involucrar-me com han fet altres persones que també estan publicant en aquesta pàgina i d'altres que ara ja no hi són, que crec que realment han estat "l'ànima de la contracta" d'aquest projecte al llarg d'aquests vuit anys. Aquest escrit doncs, només vol ser un reconeixement a aquestes persones que realment han fet possible que aquesta aventura del Butlletí hagi durat tot aquest temps.

Jaume Ventura Sureda

Per trobar els orígens de la meua vinculació al col·lectiu del Butlletí ens hem de remuntar a l'any 1987-88, quan jo tenia 12 o 13 anys. Efectivament jo era aleshores un nen molt petit, un vailet que ja feia anys que "mamava" l'essència i l'esperit del Butlletí. Tot plegat gràcies a la meua mare, la Vicenta, que entre moltes altres coses li dec la meua passió pel Butlletí. Ella formava part del col·lectiu de la primera etapa.

Per aquella època, juntament amb el meu germà, en Dani, vivíem de molt a prop cada una de les edicions de la revista, sense ser conscients que més tard formariem part d'una secta que agafaria les regnes de la revista. Recordo quan arribava el divendres, en Dani i jo preparàvem coques perquè la meua mare se les emportés a les reunions del col·lectiu, també recordo que una de les primeres feines remunerades que vaig fer va ser la d'anar a cobrar els anuncis del Butlletí de la Festa Major, un dels darrers butlletins de la primera etapa.

Anys després, a l'estiu del 1995 ens començàvem a reunir, per tirar endavant la segona etapa del Butlletí, després de 6 anys i 2 agonitzant teníem l'oportunitat de donar pas a una nova generació.

Formar part del col·lectiu del Butlletí m'ha fet viure situacions molt divertides que avui són records molt intensos que perduren mentre veig que la revista continua sortint trimestralment. De les coses que m'han decebut, que han estat poques i la majoria han estat "lògiques" d'un mitjà de comunicació local, m'agradaria destacar-ne una: el qualificatiu que ens han batejat des de fora, "*la secta Butlletí*". Sempre que hem volgut, com a col·lectiu, animar a la gent per formar part de la redacció o bé explicar a algú la dificultat que tenim per incorporar cares noves ens hàviem de sentir: "és que sou una colla molt tancada, es que sou molt sectaris...". Doncs bé, espero que ara que la majoria pleguem o bé estarem a segon terme i deixem pas a un nou relleu també puguem donar una oportunitat a tota aquella gent que ens ha culpat de sectaris i sinó, que recapacitin de si som un secta o som una colla d'amics ben avinguts i això els fa ràbia.

Llarga vida al Butlletí!

Jordi Moll Casamitjana

Ara que posem punt final a la nostra etapa en el Butlletí, em passen pel cap moltes coses per dir, però em falten paraules –o, més aviat, destresa- per fer que això que vull explicar us arribi en tota la seva dimensió. I em fa una mica de por, ho confesso, perquè per primera vegada em presento sense l'envoltori del *Calamar* o l'objectivitat d'una crònica de victòries esportives. Ni tan sols tinc una cita d'un escriptor cèlebre per fer el meu discurs més solemne.

Ara, tampoc creieu que us diré que em fa pena que això s'acabi. Tampoc confessaré que, per primera vegada, he sigut capaç de ser part d'un col·lectiu d'alguna cosa. Ni que m'heu deixat via lliure per escriure sobre el que jo volia i com jo volia. Per res del món voldria que penséssiu que he sentit més que mai el sentit de la paraula *amistat* gràcies a vosaltres.

Espero que la vida, entortolligada sempre, no separi mai massa aquest antic col·lectiu.

Cristina Garcia Molina

Fa set anys que vaig entrar per primera vegada a formar part del col·lectiu de redacció del Butlletí. Durant aquests set anys, he vist com moltes de les reunions dels divendres s'han convertit en converses entre amics, les nits de treball moltes vegades han derivat en autèntiques festes dignes de ser recordades i la feinada dels caps de setmana anteriors a l'entrega del Butlletí a impremta han sigut una molt bona excusa per organitzar un sopar d'amics al local. De fet, és tot això, entre moltes altres coses, el que ha fet possible que un grup de joves com el que hem format part d'aquesta segona etapa, hàgim tingut prou empenta per treure un Butlletí cada trimestre. Ara que tot això s'acaba per a nosaltres, només desitjo als qui ara inicien una nova etapa que sàpiguen gaudir del Butlletí tant com ho hem fet nosaltres. Molta sort i endavant!

Marta Ventura Sureda

Si la memòria no em falla, cosa que a aquestes alçades podria molt ben ser, durant una de les moltes nits de treball a l'antic local del Butlletí al carrer Migdia, el col·lectiu de redacció va consumir amb alegria i inconsciència una bona quantitat de begudes alcohòliques. En aquell temps compartíem local amb l'espai destinat a les oracions del col·lectiu musulmà de Llagostera. Segurament ja havia cantat el gall quan de manera improvisada però absolutament innocent, alguns membres del Butlletí vam descalçar-nos i vam profanar les catifes esteses davant una fotografia de la Meca tot simulant l'oració musulmana amb grans reverències i esbufecs incontrolats.

Sortint del local, quan potser ja clarejava, un membre del Butlletí que a partir d'ara anomenarem **B**, es va adonar que els seus peus -uns peus dels quals se'n sent especialment orgullós- calçaven

les sabatilles d'un veí musulmà. **B** es sentia tan ben calçat que es va dirigir a casa seva per retrobar el descans merescut sense recordar que les seves sabates havien quedat ben aliniades al costat de les altres sabatilles, a peu de catifa.

Quan es va despertar, **B** va veure al costat dels seu llit unes sabatilles que no eren seves i al adonar-se de la imprudència comesa es va preocupar molt. No va ser fins a la tarda que **B** va decidir, amb gran valentia, tornar al lloc dels fets per fer un canvi de calçat que retornés a la normalitat més absoluta el que la màgia d'una nit al Butlletí havia provocat.

Les seves sabates encara hi eren... l'amo de les sabatilles va tenir compassió.

Jordi Pinsach Estanyol

Jo vaig arribar al Butlletí quan la "segona etapa" ja estava engegada. Hi havia molts membres del col·lectiu que no coneixia gaire i, des de fora, em semblava un grup bastant tancat. La sorpresa me la vaig endur quan vaig formar part del col·lectiu i vaig poder comprovar en aquell "cau" que era l'antic local i ara en el nou, que m'hagués equivocat si aquell primer dia no hagués baixat les escales, no hagués passat per davant de la mesquita i no m'hagués assegut en aquella taula.

Cristina Cáceres Noguera

Eren els primers anys de popularització de la informàtica i els aparells no eren fàcils de coordinar entre sí. Recordo un primer escàner que vam tenir, dotat de personalitat pròpia, de manera que decidia deixar de funcionar o activar-se sense que ningú pogués explicar-ne el perquè. Vam intentar moltes maneres d'arreglar aquella andròmina que sempre decidia no treballar en els moments de màxima necessitat: canviar l'orientació dels cables, encendre i apagar tots els equips alhora... Però només el Sr. J va trobar -i no em pregunteu com va arribar a tal conclusió- la manera de domesticar aquella andròmina. El truc consistia en acostar-se a la part de darrere de l'escàner i, amb les mans al voltant de la boca, emetre eructes en salves de 4 o 5. Eren eructes secs, breus i no massa escandalosos, però aconseguien l'efecte desitjat: l'aparell funcionava. Afortunadament pel Sr. J, anys més tard es va adquirir un nou aparell que el va poder alliberar de tan feixuga activitat.

Sóc conscient que la imatge de suposats intel·lectuals del poble editant una revista i eructant darrere d'un escàner no és la més romàntica, però sí que reflexa una mica l'esperit d'aquesta etapa del Butlletí de Llagostera: la combinació de treball i bogeria a parts no sempre iguals.

Dani Moll Casamitjana

Tot va començar sense saber ben bé com. El Butlletí necessitava algú per fer l'horòscop de la revista i jo m'hi vaig oferir, més tard em vaig anar engrescant en altres projectes, un tema central, una entrevista....

Però el que més recordaré són les llargues nits passades al Butlletí (feina, nervis, corredisses i molta festa) on com en molts llocs, tres treballen i els altres feiem merder, però un merder molt important per motivar els més aplicats. I entre nits i reunions interminables ja hem passat vuit anys i ara que ens sentim massa cansats per tirar endavant, arriba el relleu necessari per començar un nou Butlletí.

Sílvia Cortés i Rodés.

Posats a triar un record o un aspecte del meu pas per el Butlletí, em quedo amb tots aquells moments que tenen a veure amb la gent que hi he conegut i els moments que hem passat plegats. I com que no pretenc començar a explicar batalletes, vull compartir el testimoni d'una persona molt especial que vaig tenir la sort d'entrevistar i que, probablement, no hauria conegut si no hagués estat pel Butlletí: en Francesc Llobet i Gibert.

Recordo que vaig anar-lo a veure a l'Hospital i em va sorprendre per la seva vitalitat, la seva memòria i la seva esperança en els joves i en el futur, malgrat tot el que va viure durant la República i la Guerra Civil. Em va ser difícilíssim intentar reflectir en només quatre fulls tot el que aquell republicà convençut, d'esperit llibertari i democràtic em va explicar durant les llargues xerrades que vam tenir. Recordo els meus companys desesperats quan, durant tres o quatre números del Butlletí, em preguntaven: *Encara no ho tens acabat? I jo arronsava les espatlles* desesperada per intentar fer justícia als records de Francesc Llobet i per intentar reduir tota una vida a unes ratlles. No sabia dir quants mesos vaig trigar, però finalment vaig enllestir-ho, i si no es van fer focs d'artifici al Butlletí va ser per l'evident risc d'incendi que hi havia al soterranis del local social de La Caixa... però això ja és una altra història.

Sònia Genóher Valentí

Durant els cinc anys que he format part del col·lectiu de redacció del Butlletí (1995-2000) he fet feines molt diverses, anuncis, registre civil, coses de Llagostera, però una de les coses que recordo amb més afecte és la tasca d'intermediària entre el Butlletí i un dels nostres col·laboradors, en Ramon Motje. Quan teníem decidits els temes del proper Butlletí em dirigia cap al carrer Concepció amb la llista de propostes perquè ens fes les il·lustracions. Només entrar en el seu estudi particular em mostrava làmines ja acabades, quadres a mig fer, dibuixos, esborranys... era increïble! Ens engrascàvem a parlar de temes molt diversos, sabia l'hora que entrava però no a la que en sortiria.

Un altre moment molt especial que recordo és una tarda de desembre de 1995, quan vam baixar les escales de l'antic local i vam veure el nostre "primer fill". El nostre primer Butlletí concebut amb gran esforç i bons moments.

Marta Genóher Valentí

Deixo enrere masses records...

La primera fotografia amb la mirada tremolosa. El primer article amb la lletra dubtosa. L'enrampada gramatical del "Papu pregunta". És la supressió de la vocal apostrofada per l'inèrcia temporal. Trobaré a faltar el neguit de la responsabilitat i les reunions de divendres sense ordre del dia, la llum de l'escàner i el xiuxiueig de la disquetera.

Estic content d'haver-vos conegut. Una abraçada.

Marc Sureda i Pons

No puc dir que hagi viscut amb intensitat les hores prèvies a l'entrega del Butlletí a impremta, bàsicament perquè poques vegades he estat present en aquestes interminables nits al local. Tot i això, per mi el Butlletí ha estat molt més que l'edició d'una revista trimestral. Recordo quan el butlletí va adquirir un puzzle de més de 5.000 peces que va dur de cap a una bona part del col·lectiu. A les tardes, després de fer el cafè al pub, ens entreteníem una estona al local sovint per només posar quatre o cinc peces. Després de mesos de feina vam tenir la satisfacció d'acabar-lo; aquesta però, ens va durar poc, ja que en aquells moments compartíem el local i els nostres veïns van creure oportú canviar el puzzle de lloc. En arribar nosaltres al local, vam comprovar amb una gran decepció com la seva delicadesa al moure'l va ser inversament proporcional a l'esforç que nosaltres vam dedicar a muntar-lo. Aquesta és una de les moltes històries que es podrien explicar d'un col·lectiu que no només ha compartit una revista.

Pilar Ventura Sureda

Un divendres, encara a l'antic local del carrer migdia, en Dani i jo estàvem esperant que arribés algú més del col·lectiu per tal de comentar quina acceptació havia tingut l'últim Butlletí, estic parlant del número dos o tres, quan de sobte va entrar un senyor de mitjana edat amb la revista sota al braç i ens va preguntar si n'érem els editors. La nostra resposta va ser afirmativa. Acte seguit ens va obrir el Butlletí que duia per diferents llocs que tenia marcats i ens va començar a "destrossar" literalment l'estètica que utilitzàvem. Que si el disseny era antiquat i poc coherent, que si el tipus de lletra era arcaic, que si les fotografies eren fosques, que si no teníem cap criteri a l'hora d'escollir el tipus de paper d'impressió.... En pocs minuts va tirar-nos per terra tota la nostra il·lusió i ens va ferir l'orgull. Qui era aquella persona que s'havia atrevit a fer una crítica tant dura del Butlletí? Era en Roberto Pintre, un dissenyador professional que es va venir a oferir per donar-nos un cop de mà i el culpable d'introduir-nos paraules noves relacionades amb l'edició com "a sangre", "fotolito", "filmar", "cuatricomía", "pantone" entre altres. Tot i la impactant i dura entrada que va tenir, ha estat gràcies a ell que a partir d'aquell moment el Butlletí va fer un salt de qualitat en el seu disseny.

Santi Soler Ramionet

L'any 95 neixia a Llagostera, un Papu Tisoires il·lusionat, disposat a editar una revista d'àmbit local, i amb el repte de recuperar la capacitera del Butlletí de Llagostera, l'últim exponent d'una llarga nissaga de publicacions locals. Acompanyant el Papu, un bon nombre de joves de molt diverses procedències, ens vàrem trobar a la sala de plens de l'Ajuntament, moguts per la inquietud de fer co-

ses pel poble i ens vàrem ajuntar en aquest projecte comú: fer una revista local.

Malgrat l'experiència prèvia d'alguns dels membres del col·lectiu de redacció, la majoria no sabíem com s'havia de fer una revista: compaginar, encartar, redactar o administrar eren verbs desconeguts en el diccionari de la majoria de nosaltres, però que ràpidament i amb moltes ajudes exteriors, vàrem anar incorporant al nostre llenguatge. També calia dotar aquell grup d'entitat jurídica, i així va néixer l'Associació Cultural Els Papu Tisoires.

Les llargues nits al davant de l'ordinador, veient com en Dani, en Pin o l'Enric compaginaven, la Sònia passava a net una notícia, la Teresa col·locava anuncis i en un racó asseguts al terra, els Jordis enllestien les peripècies d'algun dels mífics masos de Llagostera mentre la resta de col·lectiu feinejava pel voltant, dins una habitació que és la més semblant que s'hagi vist mai al camarot dels germans Marx, formen part d'un munt de records que el pas dels anys no ha pogut esborrar. Era una etapa vibrant, on es podien encetar les més apassionades discussions, sobre temes que d'antuvi podien ser d'allò mes banals. Una mostra més que la redacció d'una revista en comú, no ha de com-

portar la homogeneïtzació de les idees que alguns sovint hi veien. Però com que no hi ha res que cent anys duri, l'evolució personal, familiar o laboral, varen fer que aquell col·lectiu de redacció fundacional, anés minvant, i el Papu es va trobar per primer cop, amb una de les grans dificultats que tenen i han tingut sovint, les associacions d'aquest poble: la dificultat d'incorporar persones que agafin el relleu. Afortunadament, l'entrada de cares noves va ser possible i una nova junta va rellevar a la que presidida per en Dani Moll, havia vist fer els primers passos d'aquell ja no tant jove Papu. Amb en Marc Sureda al capdavant, i la posada a disposició d'un nou local, es va iniciar una nova etapa i el Papu es va continuar fent gran.

Vist així, pot semblar que fer una revista és idíl·lic, i que el paradís a la terra era la seu del Butlletí de Llagostera. Res mes lluny de la realitat. La manca d'un espai adequat, el desgast personal de fer una revista els caps de setmana mentre la resta de gent està de festa, la lluita per aconseguir un bon nivell d'infraestructures o la recerca de recursos econòmics, no varen ser flors i violes, i les discussions i disputes que això va generar les coneixen prou bé els seus protagonistes. Tot plegat va contribuir a que el Papu anés madurant i amb ell, tots els qui l'acompanyaven. Per això no voldria deixar passar la oportunitat de deixar constància del meu agraïment per haver pogut formar part d'una etapa del Butlletí i haver pogut compartir molts bons moments amb totes les persones que formaven part del Col·lectiu de Redacció.

Avui el Butlletí inicia una nova etapa. Noves cares agafaran el relleu dels qui han acompanyat al Papu fins a la vellesa. Espero que s'ho agafin amb la mateixa il·lusió i entusiasme que ho vàrem començar molts de nosaltres, i que els deixin treballar amb llibertat. Malgrat que de ben segur es trobaran amb dificultats, sempre es superen si

es treballa amb convicció, i si estan oberts a totes les opinions i no cauen en la temptació de pensar que només hi ha una sola veritat, descobriran que per sobre de les maneres de pensar hi ha les persones. I que quan es treballa per un objectiu comú, s'estableixen llaços personals que haurien d'estar per sobre, sempre, de la divergència en les idees. Això és segurament el millor que en trauran.

M'agradaria que aquest escrit pogués contribuir a homenatjar a totes aquestes persones que han fet possible

que durant 8 anys surti el Butlletí de Llagostera, i fer-lo extensiu també a totes les que en etapes anteriors han fet possible amb el seu esforç personal i dedicació, l'edició d'una revista o la realització d'una activitat.

És un record per a les persones que dediquen el seu temps per fer coses per el poble, i que malgrat la sovintejada manca de reconeixement i les crítiques per la feina feta, no es desanimen i continuen col·laborant. A totes elles: moltes; moltíssimes gràcies.

Ramon Soler Salvadó

farmàcia

lluís saurí

pau casals, 13 - tel. 805599

llagostera

IMPREMTA
Rodas OFFSET
TIPOGRAFIA

Camprodon, 24

Telèfon i Fax: 83 02 10

LLAGOSTERA

Combustibles ROBERT BADOSA

Petrocat

C/ Panedes, 35
LLAGOSTERA
Tel. (972) 83 02 11

BONES FESTES!!

Transports

PAYRET

Bon Nadal

Servei diari a Barcelona

C. Cantallops, 2
Tel. 972 83 02 56
17240 LLAGOSTERA

A Barcelona:
C/ Pamplona, 62-64
C/ Àlaba, 51

MAS TARRÈ

Restaurant

Ctra. De Vidreres a St. Feliu
de Guíxols. Km 25

Tel. 972 83 14 27

nogue

Cd'a
COL·LEGIAT

**assessoria laboral i fiscal
corredor d'asseurances**

e-mail: nogue@girona.com

c. Almogàvers, 21

Tel. 972 83 01 35

Fax 972 83 01 01

17240 LLAGOSTERA (Girona)

electrodomèstics
Codolat

Agrupació

DEGISA

Som especialistes en electrodomèstics

Carrer Camprodón, 11 - Tel. 972-83.04.77

LLAGOSTERA (GIRONA)

EMBOTITS ARTESANS

J. & V. Miquel SC.

C/ Almogàvers, 13 - Tel. (972) 83 02 99

17240 LLAGOSTERA (Girona)

**Desitja a tothom
Bones Festes !**

A mi no m'agrada el Nadal

Reinventar la tradició –i més quan es tracta de la tradició nadalenca– pot arribar a convertir-se en un joc de divertida perversitat. A *Tres Nadals*, Quim Monzó compila tres contes que ja havien estat publicats anteriorment al dominical de *La Vanguardia*, els tradueix al català i els acompanya de les il·lustracions de Ramon Enrich. Monzó confessava fa una setmana al suplement de cultura del diari *Avui* que aquests contes no haguessin sortit mai a la llum si no fos perquè li van encarregar:

Vaig créixer en un ambient ferrosament ateu i la suposada felicitat d'aquests dies se m'escapa. Si se celebrava el Nadal era perquè jo era nen i no em volien treure les alegries que els altres nens tenien. Però a casa el Nadal se celebrava amb el fre de mà posat, perquè no m'ho cregués gaire.

El primer conte del recull, *Nadal blanc*, porta la tradició a l'extrem: Maria i Josep es dirigeixen a Betlem amb la intenció d'instal·lar-se a l'espera del naixement del seu primogènit, després que l'arcàngel Gabriel li anunci el seu estat de gràcia. La primera prova de foc per la parella és la manca d'hospitalitat dels habitants del poble; la segona –i el primer atac virulent a la tradició–, el naixement d'un segon nadó, un nadó no esperat i per qui no hi ha nom ni lloc a la Història:

Eren dos nens preciosos, i cadascun amb el seu halo tipus holograma al cap.

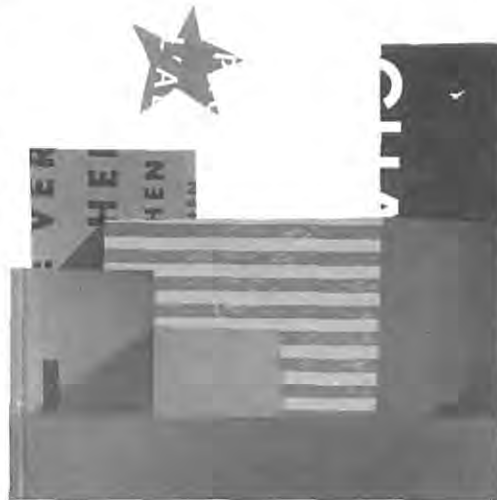
Monzó estableix un diàleg conflictiu amb la tradició i qüestiona els grans relats que han estat imposats a la humanitat. Però el joc no acaba aquí: formalment, *Nadal blanc* s'estructura en capes metanarratives, un univers d'històries dins d'històries on traspuja la desconfiança per qualsevol coneixement basat en l'especulació.

Un univers semblant –tot i que molt menys irreverent ja que el material és ficcional de base– és el que es planteja a *La venedora de mistos*. Monzó, conscient del gran potencial de la nostàlgia que desperta aquest text, mostra el fràgil pont que separa la candor de la protagonista de la crueltat de la narració:

Quim Monzó *Tres Nadals*

Il·lustracions de Ramon Enrich

QUADERNS CREMA

¿Quantes nits de Nadal ha viscut ja la venedora de mistos? Més d'un centenar, segur. I sempre passa el mateix: ella pregona la mercaderia i la gent li passa pel costat sense fer-li cap cas. Potser hauria d'adaptar-se als nous temps i, per comptes de mistos, vendre kleenex, draps de la pols o paquets de tabac. Però això ella no ho sap, perquè al seu món ningú no ven kleenex, draps de pols o paquets de tabac.

Una altra llengua viperina, ara la d'Elvira Lindo, confessa que li encanta la versió que Monzó fa del conte d'Andersen: ***es un cuento que de niña me hacía llorar, pero en cuanto me hice mayor y mala persona me provocaba la risa. A Monzó se ve que le pasava lo mismo.*** El joc metaliterari plantejat a

La venedora de mistos basa la seva distorsió en la pregunta que es fa el narrador sobre la trista vida, mort i resurrecció obligada, any rere any, de la nena que ven mistos: un exercici d'autoreflexió sobre l'ambivalència del Nadal com a comèdia i com a tragèdia a la vegada.

El tercer conte, *La comissió*, ens convida a passejar-nos per una reunió delirant d'una comissió municipal que ha d'organitzar la cavalcada anual dels Reis Mags. És el text més realista i amb més capacitat de despertar la identificació del lector (encara més si el lector o lectora en qüestió forma part d'una comissió de festes) i on Monzó porta al límit les convencions d'allò políticament correcte. Per això *Tres Nadals* és un llibre rodó, qüestiona la història sagrada, la història de la literatura i, és clar, les històries de cada dia. Una exploració absoluta del potencial narratiu del Nadal.

(A mi no m'agrada el Nadal, potser perquè, com diu Elvira Lindo, quan ens fem grans ens tornem males persones. De totes maneres, el Calamar aprofita per desitjar Bon Nadal a tothom a qui li agradi i per despedir-se d'aquesta secció definitivament. I ja que em despedeixo, deixo com a epitafi i com a desig pels lectors, una frase dels més grans i únics: els Monty Python:

And...always look on the bright side of life.)

Fins sempre.

Cristina Garcia Molina

Violència domèstica

Avui estic sola a la meua nova "llar", no tinc a ningú del meu entorn per poder-ne parlar, però ara tinc un moment de pau, fa tant de temps que no el tenia. I em pregunto com em sento? Com he pogut arribar fins aquí? Què he fet amb aquests anys? I no sé si sóc capaç de trobar alguna d'aquestes respostes. Tinc moltes preguntes que no hi ha ningú que pugui contestar, què passarà d'ara endavant? Com puc recuperar la meua vida? No hi ha res, del que em diuen, no hi ha res del que fan amb mi que entengui. Estic molt espantada, angoixada, nerviosa, però sobretot tinc molta por. Por del que em pugui passar i por del meu futur.

Fa deu anys que tot va començar i no ho entenc. Què vaig fer? Déu meu, què vaig fer?

La primera vegada que va passar vaig quedar tan sorpresa, que no sabia com reaccionar. Ell, com va poder? Em deia que m'estimava i en canvi...

Després de la primera vegada, semblava que no tornaria a passar, ell es va disculpar i vivíem com si mai no hagués passat, fins que un dia, va tornar-hi. Aquell cop el sentiment de sorpresa es va marcir i va ocupar el seu lloc la por, però què havia de fer? Jo l'estimava. No sabia si dir-ho, em feia molta vergonya i ningú em treia el tema, ningú sospitava res. A partir d'aquell dia la meua actitud va canviar i no sabia què fer, quan algun dia discutíem o arribava més nerviós a casa, pensava: "fes el que et digui, dóna-li la raó, intenta complaure'l amb tot el que vol, sobretot que no es posi més nerviós". Algunes vegades funcionava, però d'altres, No sabia què podia fer, no podia treure el tema, ni parlar-ne amb ell. Quan ho feia em demanava perdó, plorava, estava penedit, no en podíem parlar, no sabia què fer. Però hi tornava, cada cop més sovint. Què feia malament? Intentava, quan estava sola, pensar què havia fet, què havia dit, on era el proble-

ma? No sabia res, no entenien res. Què podia dir? On podia anar perquè m'ajudessin? Em podien ajudar? Vaig dir-li d'anar a un teràpia de parella, era un problema entre els dos i s'havia de solucionar. Déu! què vaig fer? què vaig dir? Potser tenia raó, jo.. jo.. no li donava el que necessitava. Ningú n'havia de fer res. I a poc a poc vaig deixar de sortir, vaig deixar de fer moltes de les coses que sempre havia fet. I si tornava a casa i jo no hi era? Què passaria si pensava què ho havia explicat a alguna persona? Què passaria, si no

estava tot preparat? Jo estava a la seva disposició. No sabia mai, com reaccionaria, no sabia, què passaria, havia d'estar sempre alerta, sempre disponible, sempre allà. Però fes el que fes, digues el que digues, pensés el que pensés, alguna vegada deia, feia, pensava, malament i ell em castigava, el problema és que no sabia què era el que havia dit o fet, altres vegades ja ho havia dit o fet i no passava res.

Un dia, va venir el meu germà a casa, sense avisar. Ell havia marxat i estava destrossada, i per primera vegada en 5 anys, ho vaig explicar tot. El meu germà em va dir que marxés, que anés a casa seva, que ell m'ajudaria. No sabia què fer, ho havia de pensar, què passaria si tornava a casa i no

em trobava, només de pensar-ho m'esgarrijava. El meu germà al final va dir que li era igual, ell em protegiria. I jo, emmig de la confusió, entre la por i les ganes de sentir-me estimada, vaig pensar que era el moment. Vaig agafar el més imprescindible i vaig marxar. Quantes vegades em vaig arrepentir d'aquella decisió. Quan em va venir a buscar, estava fora de si, cridava sense parar, donava "patades" a tot el que es trobava al seu pas. Va ser horrible, la humiliació més gran que havia patit. Finalment vaig haver

de tornar amb ell a casa, tenia por del que podia fer al meu germà, i als meus nebots, si jo no tornava a casa com ell exigia. Va destrossar la porta de casa el meu germà, tots els veïns es va assabentar de què passava, Déu meu, no ho podia permetre. I tot i que el meu germà em va dir que no passava res, sé que ell també tenia por. Mai havia vist així el meu home i no sabia tampoc què fer. Aquella fugida, va marcar per sempre la meua vida, no tant sols perquè l'obsessió, que jo pogués marxar es va incorporar en el pensament del meu marit, sinó que es va fer quasi impossible poder veure a la meua família. Cada cop

que venien passava el mateix, discussions i finalment acabava a l'hospital. A partir d'aquell moment em vaig fer una assídua, dels diferents centres d'atenció primària de la zona i dels hospitals. I la veritat és que va arribar un punt en què ja tot m'era igual. No tenia sortida i la meua única opció era esperar que em matessin, de fet no perdia res. Fins que un dia, després de la meua visita a l'hospital, el metge em va dir que en donaria part als mossos d'esquadra. Em vaig espantar tant, que em va venir un atac de nervis. Jo no volia denunciar-ho, les represàlies serien pitjors, què els passava en aquell hospital volien matar-me! Però allò va ser l'inici del final, o l'inici de l'inici, no ho sé, encara. A

partir d'aquell moment, s'evidencia el problema. Les denúncies de diferents hospitals i centres es van recollir. Les visites dels mossos a casa eren regulars, però jo no volia posar denuncia. Aquest grup de notificacions a la policia es van afegir les d'una nova parella que va anar a viure a l'edifici, cada cop que sentien cops i crits els mossos, venien a casa. Fins que un dia, després de sentir els discursos que ells em feien, d'estades a comissaria, de parlar amb psicòlegs i treballadors socials, em vaig veure amb forces i vaig fer el pas. I ara sóc aquí tancada en el centre d'acollida, en una "presó" per dones com jo. No sé què passarà d'ara endavant, encara tinc por, encara es-

tic lluny de ser el que era, de recuperar la meua vida, de tornar a tenir una família, però és una nova etapa i com a mínim fa dies que no rebo cops, que parlo i m'escolten, tinc por, però potser encara hi ha esperança?

LA VIOLÈNCIA DOMÈSTICA, NO ÉS UN PROBLEMA DE PARELLA, ÉS UN PROBLEMA SOCIAL. Tots tenim la responsabilitat de treballar perquè no existeixi. Denunciar una agressió és un dret i una obligació de la ciutadania. Un problema comença a existir quan se'n parla. I tots hem de fer que això es faci possible. Denunciar allò que coneixem, fer saber als agressors i agressores que no poden fer el que

vulguin i que són ells l'escòria que volem eliminar, farà més fortes les víctimes i més forta i valenta la nostra societat. El passat 25 de novembre va ser el dia mundial de la Violència de Gènere, i tots hem de lluitar per que aquest dia desaparegui, hem d'aconseguir que no n'hi hagi. La pressió social és l'arma més forta que tenim per lluitar-hi. I denunciant, fem evident allò que fins ara era tabú. La responsabilitat no pot caure sobre la víctima, perquè la responsabilitat és de tots. I no denunciar és ser còmplice de l'agressor. **TU TAMBÉ VOLS SER CULPABLE?**

Lidia Mallorquí

GARATGE EMILI ROGET
SERVEI OFICIAL PEUGEOT

TALLER, RECANVIS I VENDES

Ctra Girona - Sant Feliu de Guixols, km 13. Tel 972 83 01 67 - Fax 972 83 04 60 - 17240 LLAGOSTERA

Naixements

23 juliol	Adam Ferran i Capdevila
23 juliol	Erik Ferran i Capdevila
3 agost	Aaron Ortiz i El Kadaoui
18 agost	Noelia Grau i Esteve
22 agost	Ghizlane Dari i Barmou
25 agost	Andrea Bonal i Sánchez
25 agost	Daniel Hernández Pulido
29 agost	Pablo-Gabriel Mayorgas i Gálvez
30 agost	Marina Prunell i Hidalgo
4 setembre	Yousra El Mourabiti i Azouzi
4 setembre	Pau Lloveras i Torrent
9 setembre	Emma Líndez i Rodríguez
9 setembre	Mohamed Kallach i Balhalal
12 setembre	Pau Descayre i Osorio
17 setembre	Carmen Riballo i Pérez
19 setembre	Carla Vázquez i Aurora
20 setembre	Alberto Castillejo i Riballo
20 setembre	Abril Molero i Gámez
30 setembre	Chaimae El Yakoubi i Katbach
2 octubre	Ada Postigo i Camprubí
3 octubre	Marc Requena i Abradó
6 octubre	Wassima Zahaf i Kchiri
10 octubre	Christian Paradedda i Arnt
15 octubre	Jihane El Hajji i El Bekkaoui
21 octubre	Ibu Chatty i Tanjang
25 octubre	Daniel Boquet i García
12 novembre	Ricardo Ambel Naranjo
22 novembre	Núria Terés Galobardes

Aaron Ortiz i El Kadaoui

Ada Postigo i Camprubí

Adam Ferran i Capdevila

Alberto Castillejo i Riballo

Erik Ferran i Capdevila

Noelia Grau i Esteve

Pau Descayre i Osorio

Carmen Riballo i Pérez

Carla Vázquez i Aurora

Daniel Hernández Pulido

Matrimonis

23 agost	Oscar Marqués Ten i Elena Barredo Hernández.
30 agost	Francisco Reina Lora i Eva Maria López Tena.
19 setembre	Jesús Guich Coll i Eva Martínez Vila.
27 setembre	Albert Gil del Moral i Miriam Jérez Baquedano
10 octubre	Pedro-Juan Palmada Cutrinas i Maria-Isabel Villena Sánchez.
25 octubre	Luis-Manuel León Calvo i Anna Blanch Pàmies
15 novembre	José-Manuel Ramírez Malagón i Maria-Montserrat Vilà Añón
23 novembre	Juan Rodríguez García i María del Rocío Paz González

Defuncions

26 juliol	Dositeo Álvarez López	87
12 agost	Alfonsa Miguélez Morán	90
13 agost	Pilar Viñals Solà	92
16 agost	Lorenzo Pigem Costabella	85
30 agost	Isabel Roqueta Ventura	89
31 agost	Isidora Martínez Arnedo	91
1 setembre	Conrado Peracaula Martí	77
8 setembre	Juan Font Plana	45
23 setembre	Isidro Riera Sala	88
28 setembre	Dolores Ball-llovera Lloveras	88
7 octubre	Luis Gómez Mir	75
9 octubre	Carmen Pulido Muñoz	78
11 octubre	Mateo Horta Salip	96
27 octubre	Carmen Granados Páez	85
30 octubre	Montserrat Álvarez Sala	86
2 novembre	Pilar Magrià Vicens	89
4 novembre	José Casas Colléll	69
5 novembre	Hilario Feliu Aymerich	69
9 novembre	Angela Rubio Caballero	98
23 novembre	Carmen García Palenzuela	71

Des de 1952

*Matança pròpia
Embotits Casolans
Plats Cuinats*

Passeig Tomàs A. Boada, 12
17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 83 02 14
e-mail: cesteve@grn.es

Carns Esteve

Us desitja un Bon Nadal !

*Dietètica,
Herboristeria
Cosmètica natural*

la natura

*Passeig Pompeu Fabra, 46 - Llagostera
Tel. 972.80.56.13 - 972.83.10.39*

INSTAL·LACIONS
Ruffi
Restrudis s.l.

CALEFACCIÓ • AIGUA • LLUM • CLIMATITZACIÓ

Gestrònica

TV-VIDEO-HIFI-ANTENES SAT

C/ Jaume I, 12 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 80 50 91 - 972 83 11 76
Fax 972 80 53 07

* P. RABASEDAS - M. BOADELLA, C.B.
CONFECCIONS - GÈNERE DE PUNT
LLENCERIA - CORSETERIA
ROBA DE CASA

Plaça Catalunya, 1 - Local A
Tel. (972) 83 05 46
17240 LLAGOSTERA

Bones Festes !

— M.ª Assumpció Llobet —

Centre d'Estètica

*"Depilació definitiva amb làser.
Vine a informar-te o truca'ns"*

C. Almogàvers, 22
Tel. 83 01 47

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

PRODUCTOS DE CORCHO ALOMERADO S.A.

Carrer Lleida, s/n
Telèfon 83 00 20
LLAGOSTERA

projecció
decoració
reforma
de
locals
comercials

dd
DISSENY

INTERIORISME COMERCIAL
Maiena, 3 - 17240 Llagostera
tel 972 805519 fax 972 830527

Http://members.xoom.com/ddisseny
E-mail : ral@grn.es

En record de...

Montserrat Álvarez i Sala

Record per a la Montserrat, la Sra. Rigau

Gràcies Montserrat, gràcies per haver sigut una PERSONA com poques. Al costat del sr. Francesc, varen ésser els grans amants de la natura, dels animals, de la cultura, de les arts, de la sobrietat, i un llarg etcètera. Ha passat per aquesta vida ensenyant-nos el gran valor de les petites coses, fent-nos adonar de les coses més insignificants de la vida i donant un valor a la senzillesa sense haver de passar pel consumisme extrem que ens envolta.

Quan gairebé ningú parlava de reciclar, vostè ja feia anys que es comprometia amb la mare natura, veia a venir a llarg o curt plaç els desastres que ara anem trobant-nos. Sempre tant pacient i educada, no vaig sentir mai dels seus llavis una crítica dolenta per a ningú, ni del poble ni de fora, i això actualment no es troba gaire.

He sentit molt la seva pèrdua, però em reconforta pensar que el temps que em quedi de vida, sempre podré agrair-li el seu saber fer i la seva sincera amistat.

Fins sempre

La senyora Montserrat Álvarez i el seu marit, el senyor Francesc Rigau, a Santa Cristina l'any 1967

NEODEPILACIÓN POR LÁSER

Silhouette *(Centre d'estètica)*

INGRID RAMÍREZ BANCELLS

- Depilacions amb cera (un sol ús).
- Tractaments facials i corporals.
- Massatges corporals.
- Manicures i pedicures.
- Tint i permanent de pestanyes.
- U.V.A. (Solàrium vertical).
- Peelings corporals.
- Maquillatges.
- Decoloracions.

Pots gaudir del revolucionari mètode d'endomassatge per la cel·lulitis i reducció de volum. També d'altres tractaments facials i corporals personalitzats amb un 10% de descompte. Pots apuntar-te al nou mètode de neodepilació per làser: és el més ràpid, net, indolor i eficaç contra el pèl.

La primera consulta és gratuïta.

opciones especiales

fordmondeo

Motors Diesel: TDCI 115 CV

TDCI 130 CV (5 velocitats)

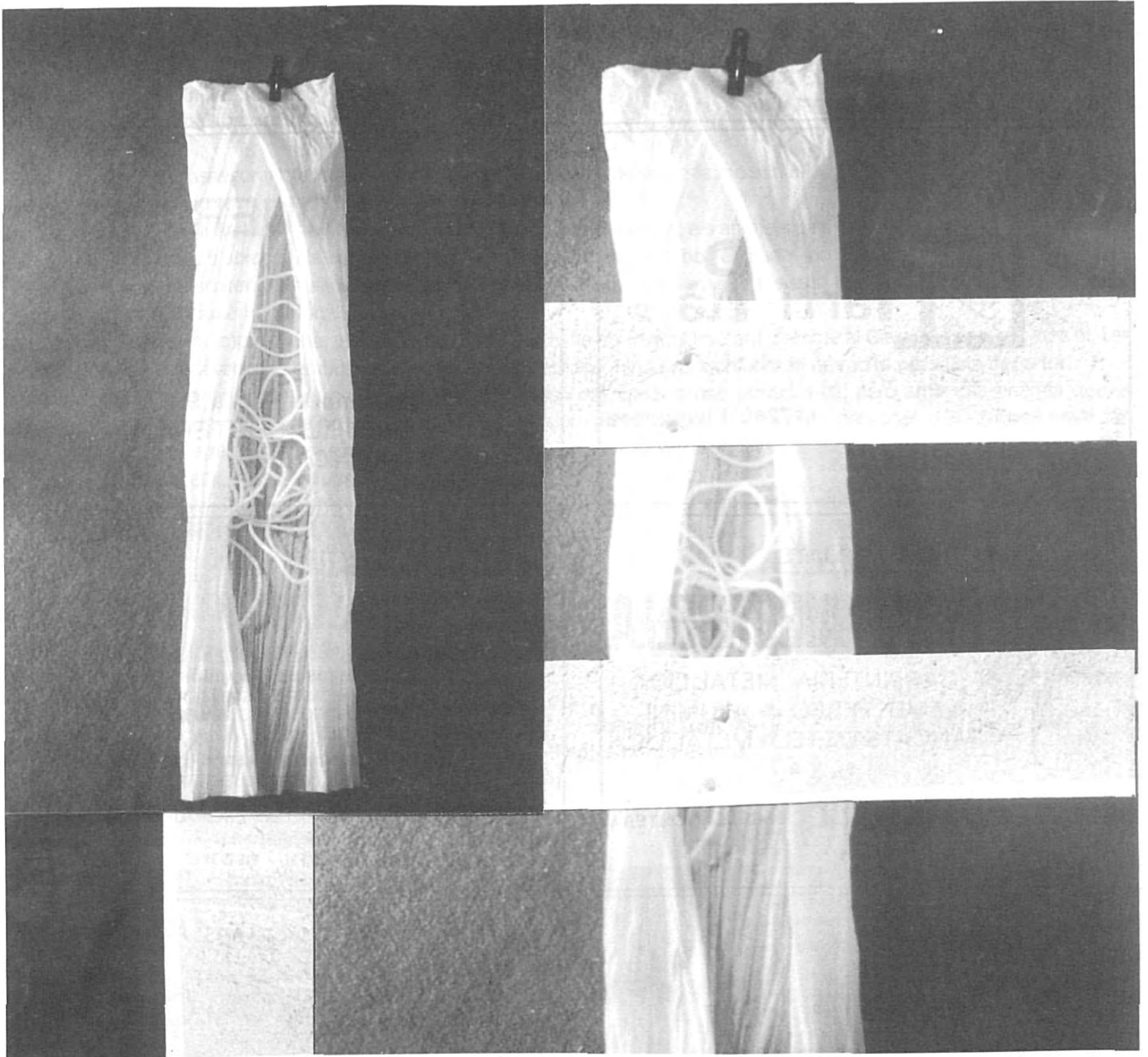
(6 velocitats)

Motors Benzina fins a 220 CV

ROBERT COROMINAS

Crtra. Sant Llorenç, 2 Telf. 972 830578 LLAGOSTERA

MON
PONS

LLIBRERIA

PAPERERIA

MALLORQUÍFOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINESPasseig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

TALLER MECÀNIC

Juan Puig
I FILLS S.L.

Servei de Grua Permanent

17240 - LLAGOSTERA

Crta. de Tossa, 13
Tels. : (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

Constructor d'Obres

Martí PlàC/ Músic Aguiló, 3
Telèfon (972) 83 04 1717240 Llagostera
(Girona)**PERRUQUERIA
ROSER**Pompeu Fabra, 9
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLACARPINTERIA METAL.LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL.LICA

* * *

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70**Bon Nadal !** 17240 LLAGOSTERA
(Girona)**PBS**PAVIMENTOS
BENITO SERRANO, S.L.

PAVIMENTOS DE HORMIGÓN

- PARKINGS Y PISTAS POLIDEPORTIVAS
- NAVES Y POLÍGONOS INDUSTRIALES
- URBANIZACIONES

PAVIMENTOS DE HORMIGÓN IMPRESOS (DECORATIVOS)

- ZONAS PEATONALES, PARQUES, JARDINES, PASEOS Y PLAZAS
- EXTERIORES DE HOTELES Y RESTAURANTES

Músic Aguiló, 26

E-mail: serranet@mundivia.es

LLAGOSTERA

Mòviles 649 97 75 51 - 619 70 98 67

Telf Y Fax: 972 83 09 79

Transports

JAPIC PETIT, S.A.

TRANSPORTS INTERNACIONALS I NACIONALS

Bon Nadal!

Carrer Girona, 18 - Tels. (972) 83 03 04 - 80 52 57 - FAX 83 05 55
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Bones Festes!

**CALÇATS
LLINÀS**

LLAGOSTERA

Plaça Catalunya, 1
Tel. 80 52 91

LA BISBAL

C/ Alta Riera, 5
Tel. 64 32 91

Un viatge cap endins

L'Índia ha estat ben a prop de mi des de fa molts anys.

Quan tenia 20 anys, la tia Dèlia, germana del pare, practicava ioga; avui en té 78 i continua fent-ho. Vaig començar a llegir sobre el ioga, em va semblar interessant i això de moure el cos m'agradava.

Als 25 anys, ja a Barcelona, vaig conèixer en Lluís, que tornava de l'Índia on conegué uns amics meus uruguais, ens presentaren i als tres mesos ens vam casar.

Vaig començar a practicar ioga a Girona i després, al cap de dotze anys, vaig fer el professorat a Vigo.

Després de recórrer nombrosos centres de ioga a Barcelona, vaig conèixer Jaume Chalamanch, el meu mestre, amb el qual continuo reciclant-me i fent cursos.

Quan parlàvem de l'Índia, que ell no coneix, em deia:

-Griselda, jo l'Índia me l'he portada a casa a través dels llibres.

I jo, ara, li responc:

-Però Jaume, et puc assegurar que estar a l'Índia, tenir l'experiència de veure-la, de sentir-la, d'olorar-la, és quelcom que no es pot explicar amb paraules.

Tot flueix, com el riu. Hi ha tanta harmonia, res no està separat de la natura, els animals pels carrers, carteres, davant de les cases, la gent es toca, s'abraça, els homes agagats de les mans, l'esquena ben estirada –no hi ha geys ni en els vells ni en els hoves. La mirada transparent, els ulls molt foscos, com el cutis, sempre un somriure als seus llavis educats, no et toquen; però sempre demanen, perquè hi ha fam.

La ciutat de Varanasi m'impressionà, la quantitat de gent que hi ha als carrers tractant d'arribar al Ganges per a banyar-s'hi. Les incineracions dels cadàvers, els embussos als carrers, les botzines, ningú no s'enfada: hi ha molta paciència per a tot.

Aquesta manera que tenen de viure el present sense massa objectius, sense projectar-se; però amb una energia que et contagia: veure com un home que no pesa més de 60 quilos tira amb la seva bicicleta dues persones, 130 quilos, sense cap esforç, sense cap queixa. Ho fa així tot el dia, és el seu mitjà de vida.

El triangle daurat, Delhi, Agra i Jaipur, em va agradar molt. Però el Rajastàn és meravellós, inoblidable: Pushkar amb el seu llac, Jodhpur, Jaläipur, Jaisalmer amb el seu desert del Thair, Bikäner, Mandwa,...No en parlo més: us convido a anar a l'Índia; però us recomano que quan hi aneu canvieu el xip.

És un altre món, no compareu, sinó viviu-lo tal com és.

I quan torneu, veureu que hi ha coses que podem canviar per tal de viure més relaxats; i que no necessitem tant per ésser feliços.

Om Shanti Om

Griselda Garcia
Professora de ioga

NOTA: Agraïxo a la redacció d' El Butlletí de Llagostera, la possibilitat per a la divulgació del ioga. Moltes Gràcies

GEMMA

PERFUMERIA
ESTÈTICA
COMPLEMENTS

ÀNGEL QUIMERÀ, 28 - TEL./FAX (972) 83 15 82
17240- LLAGOSTERA (GIRONA)

Passeig Tomàs Boada, 10
Tel. 972 830081
Fax 972 830342
17240 LLAGOSTERA

Pl. Narcís Monturiol, 30
Tel. 972 850546
17411 VIDRERES

Av. Catalunya, 35, baixos
Tel. 972165537
17412 MAÇANET DE LA SELVA

C/ Rossinyol, s/n
Tel. 972 470772
17455 CALDES DE MALAVELLA

Horòscop

per Madame Merduix

ÀRIES

del 22/3 al 20/4

Amor: Ets lliure i ningú no et podrà lligar. T' enamoraràs una altra vegada o mil si fa falta.

Feina: Aprofitaràs al màxim les teves dots creatives per guarnir la teva llar.

Salut: Esteu "estupendos" i aquestes festes podreu fer tots el excessos que us vinguin de gust.

TAURE

del 21/4 al 21/5

Amor: Sempre somies truites i no t'adones que hi ha algú molt especial per a tu.

Feina: Amb l'entrada d'un nou any també hi hauran canvis laborals.

Salut: Si no et caprigues massa per tots els canvis, tot anirà com una seda.

BESSONS

del 22/5 al 21/6

Amor: Aquestes festes et faran estar més carinyós amb tothom que t'envalti.

Feina: Si ho saps proposar, els teus caps t'escoltaran i et donaran suport en tot.

Salut: Vés amb molt de compte amb els petits accidents quotidians, vas massa envalat/da.

CRANC

Del 22/6 al 23/7

Amor: Estaràs bé amb la teva parella, sembla que els mals moments ja han passat.

Feina: Ara és un bon moment per què us plantegeu reptes nous.

Salut: És en aquestes dates quan la vostra salut pot ser més dèbil.

LLEÓ

del 24/7 al 23/8

Amor: Hi ha coses que arriben quant no te les esperes.

Feina: La lluna que entra dins la vostra casa IV farà augmentar la vostra creativitat.

Salut: Amb tant de fred podrieu quedar glaçats!!!!

VERGE

del 24/8 al 23/9

Amor: És en les nits de disbauxa i diversió quan haureu d'actuar.

Feina: Mart que entra dins el teu signe t'enviarà canvis en aquest terreny.

Salut: Tota l'energia que semblava escapar-se la recuperareu durant aquestes petites festes.

BALANÇA

del 24/9 al 23/10

Amor: No estareu sols encara que volgueu.

Feina: Et sentiràs bé amb el que fas i realitzat amb la feina que tens.

Salut: Arriba un temps magnífic, no el pots desaproveitar.

ESCORPÍ

del 24/10 al 22/11

Amor: Espavila't. Ara és el teu moment per brillar com un estel.

Feina: Nous aires corren en aquest sector.

Salut: A profita aquests dies per menjar de tot i força.

SAGITARI

del 23/11 al 22/12

Amor: L'amor sempre ens fa patir, però has d'aprendre a gaudir-ne.

Feina: Entre torrons i cava podràs celebrar el teu nou ascens.

Salut: Tindràs lleugers maldecaps, però això serà degut a les festes acumulades.

CAPRICORN

del 23/12 al 20/1

Amor: A vegades s'han de prendre decisions difícils.

Feina: La feina us va bé i els vostres companys són immillorables.

Salut: Heu de sortir més i deixar-vos anar. Això us anirà bé per a la salut de la ment.

AQUARI

del 21/1 al 19/2

Amor: La vida en parella no sempre és fàcil. Has d'aprendre a equilibrar-te.

Feina: La feina no sempre és divertida, a vegades hi ha coses que toca fer-les.

Salut: No et passis amb els excessos d'aquestes dates. Ja saps que tens la panxa delicada.

PEIXOS

del 20/2 al 21/3

Amor: Si ara et sents bé com estàs no deixis que ningú et digui què has de fer.

Feina: Plutó entra dins la teva casa III i t'aportarà idees noves a desenvolupar.

Salut: No cal que pateixis per això, la vostra salut és perfecte.

Obres Hospital S.L.

Carrer Pocafarina, 47
Telèfon (972) 83 09 45
17240 LLAGOSTERA (Girona)

BAR MUSICAL CAFE

MODONI

Llagostera 83 01 17

Quart 46 80 10

**ASSESSORAMENT
ADMINISTRATIU - COMPTABLE
FISCAL - LABORAL - FINANCER**

**PLANIFICACIÓ I GESTIÓ INTEGRAL
PER EMPRESES**

**ADMINISTRACIÓ I VENDA
DE FINQUES**

**CORREDORIA
D'ASSEGURANCES**

Carrer Alvarez, 10 baixos - Ap. Correus 60
17240 LLAGOSTERA
Telf: 972830229 - Fax: 972805722

Rambla Vidal, 39 1r. B - Ap. Correus 47
17320 SANT FELIU DE GUÍXOLS
Telf: 972320767 - 972321076 - Fax: 972820369

Carrer Teulera, 39 baixos
17246 SANTA CRISTINA D'ARO
Telf: 972837165 Fax: 972837551

SCH & SCH

ARQUITECTURA
URBANISME
DISSENY

Juli Schmid | Doctor Arquitecte
Olga Schmid | Arquitecta
Emma Schmid | Grafista

972 83 00 86 | 676 64 42 19

Perseverança

(versificació informal)

Busquem paraules que ens defineixin coses.
Busquem paraules que ens recobrin sentit.
Busquem paraules que ens fassin entendre.
les que tenim en herència de llenguatge escrit.

Busquem paraules per no quedar a la penombra.
Busquem paraules per no quedar a la foscor.
Busquem paraules que ens fassin retrobar-nos
als orígens de nostra ancestral esplendor.

Busquem paraules que ens dignifiquin amb ètica.
Busquem paraules que ens fassin més posseïdors.
Busquem paraules que ens mentalitzin en les seqüències
d'aquest nou ritme d'irrefrenables esdeveniments.

Busquem paraules que simplement ens identifiquin.
Busquem paraules que no compliquin la seva expressió.
Busquem paraules que sintetitzin i ens fassin comprendre
el correcte sentit de la interpretació.

Busquem paraules per tal que l'instrument del llenguatge
permaneixi.
Busquem paraules perquè el context de les coses sigui sem-
pre qualificat.
Busquem paraules per tal que l'art de conversar i escriure
prevaleixi, i que la comprensió sigui sempre senyera
en aquest món nostre cada dia més confús i sofisticat.

Com a conclusió, UN AFEGIT (en prosa)
L'herència del llenguatge escrit, facilita la recerca de coses
difícils de trobar, evitant passos perduts en el buit.
Es diu que el "passat" es l'abans d'un "present" que l'em-
peny cap un "esdevenir", considerant que el present és
solament un "qualcom" que passa i que una vegada pas-
sat és, no ser, el que va ser.

El present seria, doncs, aquella meravellosa unitat
d'aquests tres moments, que en desplegaments succes-
sius, constitueixen la trajectòria dels records. És a dir, una
realitat que entre altres coses podríem dir-ne "situacions"
que cal aprofitar.

L'escriptura i la il·lustració són un poderós medicament con-
tra l'oblit. Ho deia Plató. També que: "...la crema d'un es-
crit és un tros de la cultura que es perd en cendra; el foc fa
del llenguatge escrit la ploma que arrasa les memòries que
conté; a vegades elimina un patrimoni per fer canviar el
curs de les coses..."

Hi ha conductes que persisteixen, però l'escriure és un pla-
er; com gaudir amb ganes els "desitjos" de la Vida; com
estimar l'estimació i el benestar amb la consideració d'un
bon compaginar. Les conquestes són processos regulats
per la novetat. Són signes d'un donar pas a la recerca de
"milloraments" encara que costi il·luminar aquest per ser
vist o considerat.

L'experiència del passat, no obstant, sempre condiciona.
L'atzar és com l'últim aliat davant les opcions que puguin
contrastar-se. després hi pren part la saviesa mateixa...
"el bon seny".

Seria bo que l'experiment de cada nova generació no pro-
duís la impressió que hi ha un "qualcom" que ens "gasta"
i que ens "perd", sinó que aquest "qualcom" ens "realitza"
i ens fa "madurar".

En una paraula, valorar el sentit de la "Perseverança".
iQue així sigui!.

Fins sempre

Gillem Sureda i Gironès
Tardor 2003

El Sastret

Era un sastret de vellut,
amb un gep com una casa,
desitjat com ell tot sol
i pobre com una rata.
Tot li sortia al revés,
la pega mai el deixava
i es veia tan avorrit
fins que de viure es cansava.
Quan la Festa s'acostava,
ell sortia pels carrers i pregonava:
senyores i senyors la Festa Major te-
nim al damunt,
si ben vestits i elegants voleu anar,
tots a cal sastre heu d'entrar.
Al sentir tan bells pregons,

un vicari li entrega roba per fer una
sotana,
tant talla i retalla
i li'n surt una americana.
Un pagès per unes calces
li porta roba molt bona
i el que en resultà fou
un vestit per la dona.
Una dona pel seu home,
li contracta una armilla,
al anar-la a recollir
li dona una cotilla.
Tantes en feu el sastret,
tantes a aquells mals parroquians,
que ja no trobaven feina

aquelles polides mans.
Prou anava per aquells pobles,
prou corria les masies
però els gossos l'enunciaven
amb un soroll del "dimantri".
Li va passar un cas molt "raro",
el marquès dels Hostalets,
volent-li fer una capa,
li'n va fer uns calçotets.
"Vaja sastre", digué el marquès.
Empobrit i avergonyit,
el pobrer del sastret ha finit.

Carme Bou Gich

bar musical

l'escàndol

C/Colom, 5
Llagostera
972 83 06 17

El millor house del moment.

ASSESSORIA MONTIEL BOADAS, S.L.

- Laboral
- Fiscal
- Jurídica
- Comptable
- Assegurances
- Finques

Bon Nadal!

17240 LLAGOSTERA (Girona)
Plaça Barceloneta, 8
Tels. 972 83 03 62 / 972 83 18 18
Fax. 972 80 52 30

JOAQUIM COMAS CORRIUS S.L.
CONSTRUCCIÓ D' OBRES C.I.F.: B-17034265

*Us desitja
bones Festes de Nadal*

Carrer Maiena, 15 - Telèfon i Fax: (972) 83 02 06
17240 LLAGOSTERA (Girona)

gabinet
òptic
oftàlmic

òptica MILENT

Plaça Catalunya, s/n
17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 05 99

Els vescomtes de Rocabertí II

El que tenia més obligacions, pels treballs i rituals, era mossèn Pere Serra, El Claver, que havia de tancar i obrir les portes de l'església, havia d'ajudar i substituir els quatre domers, el presbiterà i el sagristà i, a més, tenia l'obligació de tocar les campanades d'acord amb un reglament, per distingir a cada toc; una altra feina que havia de fer era tenir sempre preparat l'altar de Santa Maria.

La confirmació del document està signada al *Castrum de Locustaria* i refermada al castrum de Cassiano de Silva pels quatre domers (Arnal Benet, Jaume Vidal i dos clergues), el sagristà i altres testimonis. A més, fou autoritzada pel bisbe de Girona i un notari, en representació del rei d'Aragó i del baró de Llagostera Galceran de Cruïlles.

ANY 1323.- A la mort de Grau de Rocabertí al setge d'Esglésies (Sardenya), Llagostera tornà a la jurisdicció reial de Jaume II. En aquesta època es reforçaren les muralles del poble i es drenà el pla de Panedes reobrint les Banyaloques (amb els airguats de l'any anterior s'havien inundat tots els plants i la terra no es va poder conrear).

Aquest any s'instal·là a Girona la *pia almoïna* per ajudar els pobres de somnitat i donar-los menjar (la "sopa boba"); fou instaurada pel bisbe Guillem de Cabanelles amb diners de la venda de propietats de Mallorca.

El 1321 Jaume II donà permís al jueu Astruc de Torroella de poder tenir dues dones, cosa que permetia la seva religió.

Any 1324.- Jaume II donà en franc alou a Ot de Montcada, baró d'Aitona, per l'ajuda oferta a les campanyes d'Almeria i Lorca contra els moros, els pobles de Llagostera, Lloret, Tossa i Caldes de Malavella. Anomenà les termenades de Llagostera –que limitava amb les propietats del monestir de Sant Feliu de Guíxols, Tossa, puig de Vallariola i Banyador– que van fins al puig de Fresa i d'aquí al lloc de la

Vacata; de la Vacata a Barriell (a illa Gramanera), a roca Fartana i Pedra de Cetir, a Pedra sobre altra, a Folguer de Vallprehome, al puig de l'Orinar, a Pedra Despoia inferior del Ridaura de les Geleres; d'aquí al terme de Romanyà i de Llagostera, al puig Eiyenet, al riu Verneda, al puig del Boc Mort, al riu Taxoneres i al camí de Girona (són les mateixes termenades que hi ha actualment).

Jaume II es va casar amb la germana d'Ot de Montcada, anomenada Elisenda de Pedralbes, i per això també va concedir-li el títol de tercer senyor de Llagostera com a compensació del dot que s'havia donat a la seva germana.

El dimecres 12 de setembre s'instaurà a Llagostera el mercat setmanal, que continua celebrant-se actualment, però els dijous. Per aquestes activitats es necessitaven la vènia i protecció especials de rei i també dels estaments militars i eclesiàstics. Solament les operacions importants es feien per escrit detallant classe, color, mida i preu de les bèsties.

El notari de la vila de Llagostera era Jaume Vidal; el 1328 ho va ser Guillem de Calabuix.

Any 1333.- Durant el regnat d'Alfons III El Benigne, fill de Jaume II i de Blanca d'Anjou, morí molta gent a causa d'una gran secada; per això aquest any va tenir fama de ser l'any de la fam. A Barcelona hi hagué tanta penúria de menjar que el Consell de Cent féu venir de Sicília quatre grans naus i deu llaguts carregats de blat per minvar la fam; la quartera de gra havia augmentat més del doble del preu corrent.

Algunes expedicions dels Almogàvers a Orient asseguraren el domini dels catalans a Itàlia, Grècia, Àfrica i a totes les costes de la Mediterrània, durant setanta anys.

El Sr. Gotarra, per delegació, va redimir els censos de mitja gallina que Gasconell havia de pagar, en auxili dels delmes que per Nadal havia d'efectu-

ar a l'abat de Vilabertran per uns camps –propietat del priorat de Ridaura (Olot)–, cedits pel monestir de la Grassa (França).

El 1330 el notari de Llagostera era Guillem Calabuix i el 1334, Jaume Bohigues.

ANY 1338.- Els Vidal de Llobatera compraren les seves propietats –lliures de delmes– al prior i als monjos de la Casa de Santa Anna de l'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem, a Barcelona, amb permís de la butlla pontifícia firmada per S.S. Climent VII.

ANY 1341.- Dalmau IV, vescomte de Rocabertí, es casà amb Ermessenda de Cartellà i, més tard, amb la baronessa de Cabrenys, senyora de Maçaner, Reiner, Rocacorba i Hostoles.

En aquesta època morí Ot de Montcada, que fou el tercer senyor de Llagostera i Caldes i baró de Mequinenza, Serós, Soses i Aitona. Es casà amb Jofredina, filla de l'almirall Roger de Llúria.

Granja

Dolors Carreras

Especialitats en:**Xocolates, Cremes, Entrepans...**

Us desitja un Bon Nadal!

Joan Maragall, 10
Telèfon 80 54 3717240 LLAGOSTERA
(Girona)**Perruqueria MARTA****Bones Festes !**c/ Consellers, 3 baixes - Tel. 83 12 86
17240 Llagostera**D'SPORTS**

Pl. Campmany, 6 - 17240 Llagostera - Tel: 972 83 00 02

Soler
mobles i cortines**edit**

C. Àngel Guimerà, 6 - Tel 972 83 00 44 - Llagostera

Bones Festes

Tel. (972) 83 01 41

LLAGOSTERA
(Girona)**superAvui****FRUITES
PUIG**EL NOM DELS
BONS ALIMENTS !!**CAN
MUNTANER****Bones
Festes !**C/. Bon Aire, 1 - B
Tel. (972) 80 50 51
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Joieria

Relotgeria

Taller Propi
Dissenys ExclusiusÀngel Guimerà, 7
Telèfon 972 80 52 9017240 LLAGOSTERA
(Girona)

Et diré sempre la veritat

Recordo l'altre dia una entrevista a un noi de divuit anys, un esportista de no gaire renom, a Catalunya Ràdio. A la pregunta de quins projectes tenia, va contestar que al ser tan jove volia viure el dia a dia, sense planificar res; volia fer el que estava fent i canviar quan es donessin les circumstàncies que ell cregués adequades.

La resposta no va sorprendre'm en aquell moment. Però sí va fer-me reflexionar l'entrevista que vaig llegir aquell mateix dia a la contraportada de La Vanguardia a Bebo Valdés, un pianista cubà de vuitanta-tres anys. A la pregunta de quins projectes tenia, va contestar que a la seva edat no es fan projectes, es toca música cada dia i ... fins el final!

Les dues respostes conflueixen en que continuarien fent el que estaven fent fins que les coses canviessin. Amb seixanta-tres anys de diferència d'una vida a l'altra, ambdós personatges deien la mateixa evidència: farien el que feien fins que s'acabés. Una sentència òbvia, indeslligable de la condició humana, però que moltes vegades oblidem.

Si les coses no canvien, aquest serà l'últim Butlletí d'aquesta etapa. Des d'aquesta plana voldria agrair el col·lectiu de redacció aquests anys, i dir-los que no els preocupi donar per acabada la tasca que han estat fent. Si els projectes, la situació personal, els canvis, o tan sols el cansament, han fet que es decidissin a plegar, només els queda acomiadar-se dels seus incondicionals i esperar que surti el relleu un dia o altre. Espero que no trigarà gaire en arribar la nova etapa d'El Butlletí, que sigui abans que se'm rovellí la neurona única i pugui continuar desbarrant sobre alguna història singular.

És molt fàcil dir: "les coses canvien", però sovint oblidem la trivialitat que les coses s'acaben. Tal com deia el filòsof grec Heràclit s'ha de saber que un got es pot trencar, no per guardar una cura desmesurada en evitar-

ho, sinó per tenir present que hi ha la possibilitat que es trenqui i, a més, tard o d'hora ho farà.

No hem de patir un constant desassossec davant l'evidència que estem sotmesos a l'esdevenir del temps però tampoc, i precisament per això, hem d'oblidar que som una part molt petita del món i no podem amaranos del poder i de la glòria per situar-nos fora de lloc.

Hem de procurar no submergir-nos en una depressió davant el fràgil equilibri on es mou la nostra integritat i la de les persones que ens envolten, però no hem d'oblidar que ens angoixarem amb el plor d'un nen i plorarem la mort d'un ésser estimat.

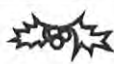
No cal qüestionar-se contínuament quines angoixes i alegries ens té reservada la nostra existència però sí que, davant d'una important adversitat, convé asseure's amb aquesta individuà anomenada vida i mirar-la fit a la cara per dir-li: ja sé que vostè és boja, però exactament, quina classe de boja té la intenció de ser? Per preguntar-li això i mirar de superar l'adversitat, primer cal assumir que en la vida trobarem indefugiblement adversitats.

Aquest capvespre de tardor, mentre acabo d'escriure aquestes paraules, sento M. saludar "bones tardes" a J. al carrer, és la quarta salutació que fa avui en el recorregut quasi diari entre casa seva i el Casino, va una mica tard. El cel d'aquesta tarda té un to violaci, aquella lluminositat que només alguns dies de primavera o de tardor, quan els núvols s'esquincen després d'un ruixat, tenyeix d'un color diferent les façanes de les cases. Aquella transparència en l'aire que deixa veure les coses d'una forma que sembla que diguin: et diré sempre la veritat.

Joan Frigola

"... Bebo Valdés, un pianista cubà de vuitanta-tres anys. A la pregunta de quins projectes tenia, va contestar que a la seva edat no es fan projectes, es toca música cada dia i ... fins el final!"

Bones Festes!

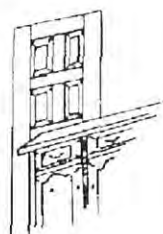

RENAULT

Ramon Gurnés Vall-Iloera
Ctra. Tossa, s/n **LLAGOSTERA**

 83 09 07
80 54 03
Fax **83 10 66**

Fusteria ROIBA, S.L.

MOBILIARI DE CUINA I BANY

Bones Festes a tothom

C/ Llevant, 1 - Tel. 83 08 20 - Fax: 80 52 69
17240 LLAGOSTERA

MONTSE SURROCA COMAS

ADVOCADA

Col·legiada núm. 2097

DRET CIVIL, PENAL I LABORAL

C/ Marina, 5
17240 Llagostera

HORES CONVINQUDES
Tel. / Fax (972) 831031

FORN DE PA - PASTISSERIA ANTONI GARCIA

EL NOSTRE PA DE CADA DIA

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 83 05 01
LLAGOSTERA
R.S.I. 20.18.159 GE

Us desitja Bones Festes!

La collita dels setanta i tants

Tot i que em reconec escassament dotat per a una percepció correcta del pas del temps, no puc evitar una certa sensació de perplexitat al adonar-me que ja fa set anys que el Butlletí transita per aquesta segona etapa i descobrir que aquells vigorosos joves que l'any 1996 el varen recuperar amb un ímpetu admirable, finalment s'han rendit. I no obstant això, ho comprenc a la perfecció. Ha estat, i afortunadament encara és, la seva, una generació que ha aportat nombrosos i brillants exemplars a les tasques relacionades amb aquesta variant dels treballs d'Hèrcules que, a vegades, semblen que són les entitats locals. Però no costa gens d'entendre la seva sensació de fatiga. Quan els accessos de desmotivació sovintegen, o quan el plaer desapareix absolutament i et sents atrapat pel pes d'una responsabilitat que cal recordar contínuament que s'ha acceptat de manera voluntària, o quan fa massa temps que la càrrega recau, desproporcionadament, sobre les mateixes esquenes, o quan perceps la teva aportació a la empresa, únicament com un llast per a la quotidianitat i t'adones que la vida t'estira cap a altres indrets, segurament significa que s'ha esgotat el temps que el destí ha reservat per a determinats compromisos. La vida té les seves lleis i aquesta en deu ser una. No cal que ens posem malenconiosos, ni que comencem a exercitar la nostàlgia, i potser, tampoc és apropiat que

ara ens dediquem a destacar a aquells que han esdevingut, al llarg d'aquests anys, les successives ànimes del Butlletí, entre altres coses, perquè tots les tenim presents. Però potser si que és el moment de felicitar-nos per la magnífica collita dels setanta i tants, i ja que hi som, i ara que malgrat que abandonen el Butlletí segueixen fidels a moltes causes, per agrair els seus generosos serveis a la col·lectivitat. Jo diria que fins i tot salvant la insalvable distància del temps, el Butlletí en aquesta segona etapa, ha estat, en general, considerablement superior a la dels seus antecessors. Que a diferència de la primera època, quan l'electricitat del moment històric i la notable homogeneïtat ideològica del col·lectiu, ens convertia sovint en uns activistes desbocats, la gent de la generació dels setanta i tants hi ha aportat més rigor, una concepció molt més periodística del producte, i una visió molt més heterogènia, a vegades potser, feixugament heterogènia, i no cal dir-ho, una imatge molt més atractiva. No sé fins a quin punt en som conscients, però aquest Butlletí, és un exponent més d'un model de periodisme popular, propi de Catalunya, que és un fenomen únic a l'estat espanyol i segurament a tot Europa. A països com França o Alemanya, la premsa regional, que hem de considerar com un nivell intermedi entre la premsa local i la general, té una certa importància, però no és comparable a les pràcticament dues-

centes publicacions, que d'ençà els darrers anys de la dècada dels setanta fins els nostres dies, existeixen a Catalunya, de les quals una trentena corresponen a les comarques de Girona. Els orígens i l'evolució de la Premsa Comarcal van lligats a la mateixa història de la premsa. La premsa comarcal existeix, pràcticament, des de que existeix premsa, però allò que s'ha considerat estrictament com el "boom de la premsa comarcal" i que l'ha convertit en un fenomen singular, s'inicia cap a l'any 1976, després de la mort del dictador i té el seu punt àlgid a finals dels vuitanta. L'expansió va ser impressionant i durant l'efervescència pròpia d'aquells anys de transició, varen néixer a Catalunya més de 150 publicacions. Eren fruit d'una pràctica generalment no professional del periodisme i sorgien de la necessitat de recuperar i normalitzar l'ús del català, d'expressar les inquietuds polítiques, culturals o populars del moment. Sempre han estat però, iniciatives amb una vida efímera, víctimes d'una elevada inestabilitat, que depenen, com és obvi, de la voluntarietat del seus promotors. Que a Llagostera encara sobrevisqui de manera absolutament independent, que ara que la magnífica i abnegada collita dels setanta i tants abdica, ja hi hagi qui està disposat a agafar el relleu, no deixa de ser una magnífica notícia que justifica plenament un brindis. Salut.

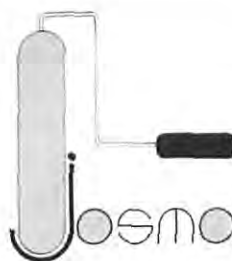
Enric Ramionet

LAMPISTERIA

J. FA

Es fan instal·lacions de gas i les revisions obligatòries

Passeig Pompeu Fabra, 49 - Tel. (972) 83 03 64
LLAGOSTERA

pintura ... decoració

JOSEP ANGLADA
MANEL MOLINA

LLAGOSTERA

Tel 80 52 08 - 46 35 78

L'hora de la veritat de l'Entesa

Maí no he amagat el meu interès pel projecte de l'Entesa per Llagostera, bàsicament perquè parteixo de la base que és millor sumar que restar i perquè no m'agrada el model de "partit", com l'única veritat de totes les coses. Potser aquesta simpatia per una opció política plural que integra independents, ecosocialistes, republicans i socialistes, m'ha impedit analitzar a fons alguns dels problemes que s'entreveien en aquest conglomerat de sigles, i, sobretot, de persones. Tot i que una visió polièdrica i contrastada dels assumptes que afecten a la ciutadania, sempre donarà una resposta molt més ajustada als problemes reals. Però la convivència, ja se sap, no és fàcil.

S'ha vist en aquest ball de negociacions (que podia acabar sent de bastons) per encapçalar el Govern de la Generalitat. De les opcions que es plantejaven, no m'hagués desagradat la del govern de concentració que proposava ERC. A el PSC no l'interessava (quin paper hi tenia Maragall?), i Iniciativa se'n va desmarcar d'entrada, i és lògic, no es pot governar de la maneta de qui s'ha estat més de vint anys opositor. Ara bé, recuperar l'esperit de l'Assemblea de Catalunya, era un camí que hagués pogut resoldre alguns dels problemes que hi ha plantejats amb Madrid. Però els 23 anys de govern de CiU tampoc han estat generosos en aquest aspecte. A Madrid sí que s'ha donat suport al PSOE i al PP, però a Catalunya no s'ha d'oblidar que l'any 1980, l'ERC d'Heribert Barrera i Joan Hortalà es va fondre en Convergència. La decisió de Carod-Rovira i companyia pesarà i molt en el futur d'Esquerra, ara caldrà veure cap a quin costat de la balança.

Per això és un bon moment per reflexionar sobre el present polític del nostre poble. Fa només mig any els llagosterencs van donar suport a una majoria clara, el resultat electoral no

deixa marge al dubte, però no tot són flors i violes en el si de l'Entesa. Inicialment era un conflicte menor, que es va entreveure en la formació de les llistes, i que ara s'ha accentuat amb la presentació de l'alcalde Lluís Postigo com a candidat gironí per IC-V i EUiA a les eleccions al Parlament, una aposta arriscada que li ha acabat donant l'acta de diputat, i si no es trenca res a darrera hora, el veurem integrat en la majoria parlamentària de govern, la qual cosa ha de ser (o hauria de ser) un motiu d'orgull pel poble de Llagostera: el nostre primer diputat de la democràcia!

Pel que conec, si volem trobar un polític local en algun càrrec de les altes esferes de la política, ens hem de remuntar a Jaume Roure i Prats (1858-1938), conegut com "el cacic" que va ostentar diferents càrrecs a nivell estatal (diputat, governador,...), i al seu fill, Francesc, que també va ser diputat a Corts, a principis del segle XX.

Les incorporacions

Si bé sembla evident que ningú discutia el liderat de Postigo al front de l'Entesa, si van haver-hi diferents opcions per qui ocuparia el número dos de la llista, és a dir, la persona que a priori ha de substituir l'alcalde en la seva absència. En Jaume Moll, ja n'havia tingut prou amb quatre anys a l'ajuntament i es va jubilar al mateix temps del món de l'Ensenyament i de la política. Semblava que el seu relleu havia de venir dels que el precedien a la llista, la socialista Montse Pla o l'independent Esteve Barceló. També se sabia que es recuperava l'antic company de Postigo, Toni Navarro, i s'incorporava, en Rafael Villena. Finalment, es va desvetllar la incògnita amb la entrada en el número 2 d'en Pep "Meri" Sánchez, conegut pels seus èxits en el món dels videojocs on, amb la seva companya Elena Avellaneda, han demostrat que

des de Llagostera estant es pot participar activament en la globalització tecnològica.

El capital polític de la Montse Pla és proporcional al fet que representa el PSC en l'Entesa i fins les passades eleccions del 16-N els socialistes gairebé sempre havien estat la segona força més votada en totes les eleccions llevat d'algun parèntesi puntual com la irrupció dels Independents l'any 1991. Però l'èxit d'Esquerra també ha arribat a Llagostera i ara els han arrabassat el segon lloc. La posició de la Montse Pla va quedar, doncs, debilitada, i més tenint en compte que al sumar l'Entesa vuit regidors s'ha hagut de repartir més el cartipàs. La irrupció de Postigo en les eleccions al Parlament ha representat un nou entrebanc. Si no hagués sortit escollit, probablement les aigües s'haguessin calmat, però amb l'acta de diputat l'Entesa queda tocada per la banda dels que fins ara podien argumentar que eren qui més vots hi aportaven. Molt haurien de canviar les coses, però intueixo que en unes properes eleccions municipals el PSC tornarà a presentar llista pròpia.

El cas d'Esquerra és diferent, com diferent és el tarannà del regidor Jordi Noguera que s'ha trobat prou còmode treballant amb les diferents tendències que hi ha dins l'Entesa i més després del suport que va rebre dels seus companys per l'afer de les cintes. Però Noguera, que avui es pot ventar de tenir un suport prou important, tampoc podrà impedir que el seu partit no presenti llista a Llagostera al 2007. Com ho han fet a Arbúcies carregant-se, injustament, una figura com l'exalcalde de la CUPA, Jaume Soler, que per més inri també és militant d'ERC.

Els 400 vots

És paradigmàtic el cas de Lluís Postigo que tot i ser el primer

llagosterenc que es presenta com a candidat a unes eleccions al Parlament, no va poder arribar als 400 vots. El dilluns al veure els resultats al diari vaig tenir una sensació agredolça. Havia sortit diputat, però, lluny de ser profeta a casa seva. Era lògic que en unes eleccions com aquestes Convergència i Unió fos la força més votada, però comptava que el fet que un llagosterenc optés a representar-nos com a diputat amb possibilitats de sortir escollit havia de tenir un marge més gran de suport. Coses de la política que demostren que les enquestes difícilment capten el que la gent vota cada vegada el perquè.

També pot ser que hi hagi persones que no hagin votat Postigo, pensant que així perdrien un alcalde que ha demostrat saber estar a l'alçada quan convé. En tot cas, si sumem els vots d'ERC, PSC i IC-V torna a sortir majoria de les esquerres a Llagostera, però això traduït en unes eleccions

municipals podria ser tota una altra història. La diversificació del vot no beneficia ningú i malgrat que també podrien haver-hi acords postelectorals, ben segur que no seria el mateix.

Poden haver-hi molts factors a l'hora de decidir un vot, no oblidem-ho una decisió personal i intransferible. L'estirada d'ERC s'ha d'entendre més com un càstig a les polítiques del PP que no pas a un convenciment de l'ideari republicà. Veurem ara com repercutirà el pacte en les eleccions del mes de març vinent. Els casos del PSC i de CiU són diferents i alhora similars. Els socialistes tenien la mel a la boca però en el resultat del 16-N han pagat els llaços que els uneixen amb el PSOE (la incapacitat de crear grup propi a Madrid i desmarcar-se de les decisions amb tuf espanyolista). En canvi, CiU a qui tothom cantava les absoltes, han demostrat que sense Pujol encara són una coalició ordenada i amb un vot cohesionat i fidel. Ara es veurà

com evolucionen havent perdut el Govern de la Generalitat, el seu gran vaixell insigne de tots aquests anys.

Per bastir l'Entesa es va tardar un grapat d'anys. L'idea va començar a quallar el 1987, i no es va materialitzar fins el 1999, coincidint amb un relleu generacional en el món de la política llagosterenca. Queden més de tres anys per refer el que avui intueixo comença a estar trencat. S'ha de veure el funcionament d'aquest nou Govern de la Generalitat i el que pugui passar amb les eleccions de març vinent. Més important encara, són les actituds personals, i si fins ara hem parlat de partits, no oblidem que a l'Entesa hi ha un nucli dur d'independents. Podem considerar que els primers quatre anys de govern han estat d'aprenentatge i que ara s'han de començar a veure els resultats. Pensem-hi.

Joan Ventura Bruguat
11 de desembre de 2003

Ajuntament de Llagostera

maquinària agrícola
 maquinària de jardineria
 reparació de furgons
 nària de pavime
 reparació de cotxes
 maquinària agrícola
 maquinària de jardineria
 reparació de furgons
 maquinària de paviment
 reparació de cotxes reparació
 maquinària agrícola i de jardineria
 maquinària de pavimentació

SAGUÉ MOTOR

C/ Cantallops nº 10

17240 Llagostera

Tel/Fax 972 83 02 43

www.sague.com

Plaça Catalunya nº 7 Tel. 972 80 56 20
 LLAGOSTERA

www.classic-cafe.net

Встреча в клубе

Pub L'ENRENOU
Llagostera
Tel. 972 80 53 97

OBRES i CONSTRUCCIONS S.L.

Tels. 80 52 98
609 36 32 30
610 25 63 82

IRUANI, S.L.

C/ Alberdi, 20
 Tel. 972 83 09 13
 17240 LLAGOSTERA (Girona)

RECADER
JOAN XIRGU CIURANA

Recaderia i paqueteria
de dilluns a divendres,
matí i tarda

Bon Nadal!

Agència a Girona:

Cooperativa de Recaders

Tel. 23 39 61

A Llagostera:

C./ Concepció, 45

Tel. 83 01 57

Mòbil 630 07 33 07

CARNS I EMBOTITS

ELABORACIÓ PRÒPIA

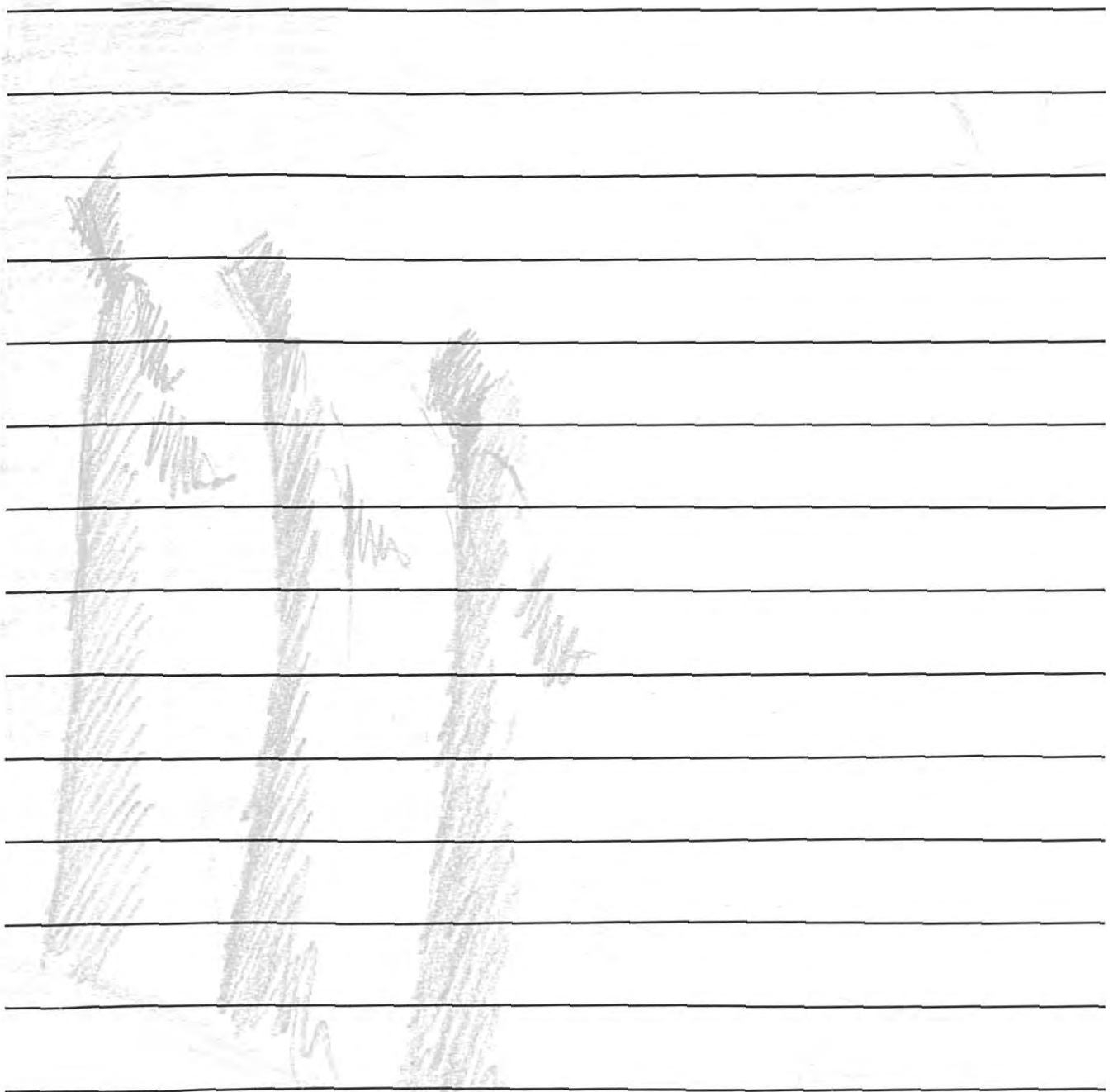
GASCONS

C/ Migdia, 21 - Tel. 972 83 01 54
LLAGOSTERA

19 Maig 1940 - 19 Maig 2000

Elagostera, desembre 2003

Estimats Reis Mags:

Signatura,

Remitent:

B

Palau Keial

MELCIOR

☐

GASPAR

☐

BALTASAR

☐

UNA SITUACIÓ IMMILLORABLE

LLAGOSTERA LLOGUERS

CONJUNT RESIDENCIAL MASTER LLAGOSTERA

HABITATGES DE LLOGUER de 1, 2, 3 i 4 habitacions

Un o dos banys, calefacció elèctrica individualitzada, completament moblats, plaça d'aparcament inclosa en el lloguer.

Plantes baixes amb terrassa privada, habitatges i Àtics Duplex

PRIMERA FASE

- 18 habitatges ► Abril 2004
- Rosa dels Vents.5 ► Llagostera

SEGONA FASE

- 24 habitatges ► Novembre 2004
- Rosa dels Vents.7 ► Llagostera

PREUS COMPETITIUS

Desde 240 euros/mes (+ comunitat) fins a 330 euros/mes (+ comunitat)

Una mensualitat de dipòsit i 1000 euros de garantia de conservació
(ambdós a retornar un cop es deixi l'habitatge).

Edifici assolat, construcció sostenible amb energia solar incorporada, energia fotovoltaica, ...

Acabats amb terres de gres compacte, cuina americana equipada amb nevera, rentadora, forn, campana i encimera. Tancaments d'alumini, vidres amb càmera tipus climatitzat, ascensor hidràulic, ...

Mobles de pi, sofà-lit, matalassos, pany d'accés a l'habitatge amb tarja magnètica, ...

Edifici d'habitatges preparat per a tot tipus de telecomunicacions i internet. Confort i serveis, antena parabòlica i moltes idees pensades per aconseguir una millor qualitat de vida.

CORPORACIÓ MASTER

Llagostera Lloguers

Carrer Garbí, 1 Oficina - 17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel. 972 83 16 15 i 972 83 01 59

llagosterallloguers@hotmail.com

QUALITAT DE VIDA

Restaurant *Mas Roure*

Ctra. de Vidreres a St. Feliu - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 12 02 - Fax 972 80 51 02
e-mail: rourem@teleline.es

Sopar Cap d'Any

com entrants:

*Copa d'emulsió de pastanaga amb
crema Idiazabal i caviar d'arengada*

com a primers:

*Carpaccio de pinya i gambes amb
pernil d'ànec, tot regat amb oli d'olives negres*

o

*Amanida tèbia d'orada i carxofes amb
oli d'oliva verge i reducció de fòrum*

o

*Crema calenta de gambes amb
juliana de carbassó i picada de la Costa Brava*

com a segons:

*Filet de vedella de Girona amb
foie i salsa de tòfones*

o

*Suprema de lluç amb salsa d'alfàbrega i
cordó de confitura de tomàquet*

o

*Cassola de llobregant,
amb almejes gallegues i patates de bufet*

postres

*Bombó de xocolata, farcit de dolç de formatge,
xarop de menta i melmelada de gerds*

...

Raïms de la Sort, Neules i Torrons

...

Bossa Cotilló

celler

*Torre del Veguer Blanc (Penedès)
Ramon Bilbao Negre (Rioja)
Cava Non Plus Ultra Codorniu*

60 €
persona

